

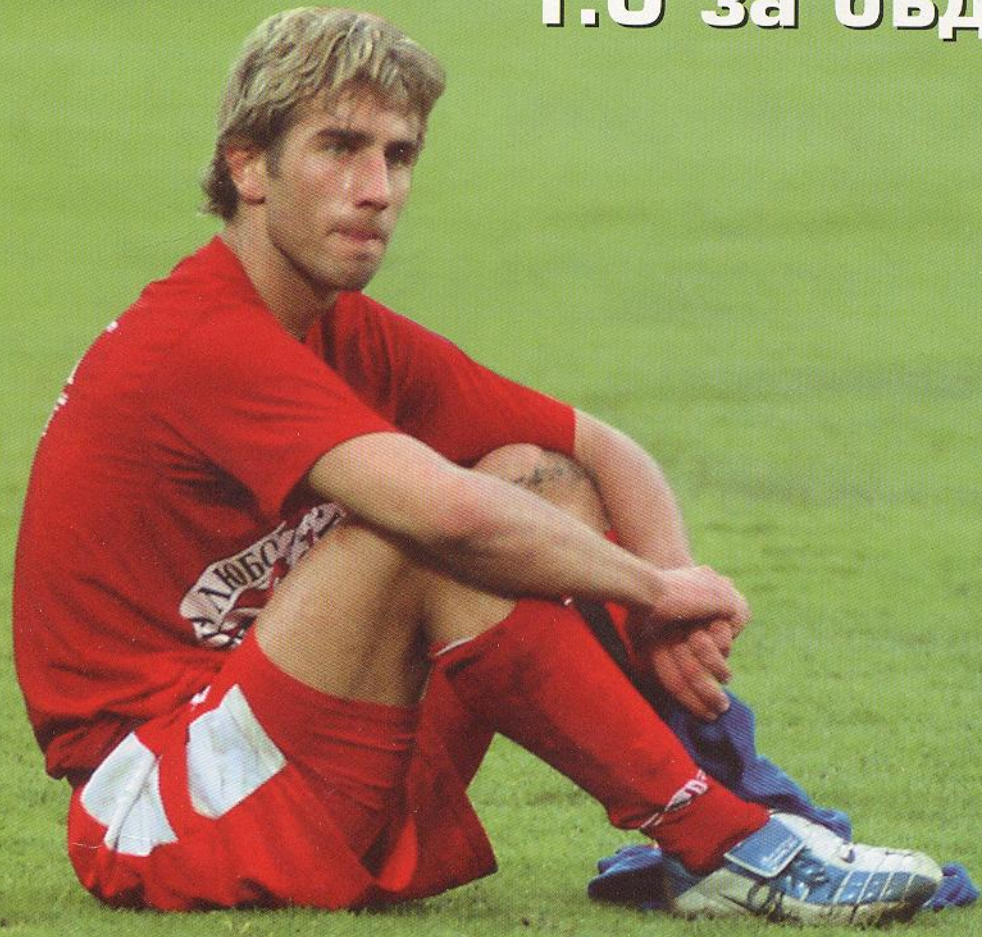
ЦСКА

1948

цена 3,65 лв.

Брой 26/октомври 2004

ЦСКА - Стяуа
3:4 за логиката
1:0 за бъдещето

за дузпата
& лидера

стопроцентови
в шампионата

съдържание

4 Новини

5 От пощата

6 - 8 Позиция

Хем жив, хем и от ЦСКА

Елин Рахнев

Часът на Росен

доц. д-р Ефрем Ефремов

За победените и победителите

Иво Савов

Отборът на феновете

Колонката на капитана

10 - 21 Темата

Отпадане, не провал

Христо Запрянов

ЦСКА - Стяуа: 3:4 за логиката, 1:0 за бъдещето

Бойко Василев

Ези/Тура

Николай Александров

38-41 ШАМПИОНАТ

Стопроцентови

Христо Запрянов

Статистика

32-35 Герой

За скакалците и хората

Христо Запрянов

36-41 Пряка линия

В България ще играя само за ЦСКА

Интерю на Тодор Янчев

Публиката на ЦСКА е всичко

Интерю на Христо Янев

Обичам да съм на върха на атаката

Интерю на Герасим Заков

43 - 54 Отборът

Велко Ангелов ■ Емил Любенов - Луканката ■ Никола Шахпазов ■ Лъчезар Маринов -
Лъчо ■ Димитър Николов - Каската ■ Венелин Георгиев ■ Лютви Местан ■ Васил Васи-
лев - Зук ■ Тасос Петкос ■ Цветомир Цветков ■ Иван Велчев

56 - 58 Школи

Мачовете на ДЮШ през септември 2004

Ваня Николова

Байер (Лeverкузен) - една

"английска" школа в Германия

Георги Тодоров

62 - 64 Армейци

Тежестта на пагона

Георги Тодоров

66 - 68 Дискусия

Смърт на 94-и километър

Георги Тодоров

70 - 71 Форум

Национална футболна идентичност

Илия Илиев

72 - 78 Слава

Петър Жеков и Димитър Певен - властелините в зоната на истината

Валентин Василев

Снажната армейска чета газии сините джуджета

Валентин Василев

Статистика за сезон 1951

79 - 80 БАСКЕТБОЛ

Есенният стипълчейз като етюд в червено

Румен Урумов

ЦСКА

Главен редактор

Джими НАЙДЕНОВ

Редакционен екип

Ралица МУТАФЧИЕВА зам. главен редактор

Ваня НИКОЛОВА

Красимир ЛАЗАРОВ

Несрин ОГУЗ

Антон ТОШКОВ фотограф

Автори в броя

Валентин ВАСИЛЕВ

Георги ТОДОРОВ

Елин РАХНЕВ

доц. д-р Ефрем ЕФРЕМОВ

Бойко ВАСИЛЕВ

Илия ИЛИЕВ

Николай АЛЕКСАНДРОВ

Румен УРУМОВ

Тодор ЯНЧЕВ

Христо ЗАПРЯНОВ

Дизайн и предпечат

Даниел СИМОВ

Арт консултант

Венета ПОПОВА

Реклама

Росица ИВАНОВА

Печат

БАЛКАН ПРЕС АД

Редакция

София 1000

ул. Славянска 29

тел: 987 77 69

факс: 988 34 55

e-mail: magazine@cska.bg

Издава "ЕВОН Прес" ООД

ISSN 1311-932X

Броят е приключен редакционно
на 8 октомври 2004 г.

кой сега е номер едно

И този сезон главният герой на отбора ни е същият, както в предните години. Уникалната ни публика е голямата звезда на клуба. Отминават мачове, които ще помним, и такива, които няма да оставят трайна диря в историята; големите илюзии понякога търпят крах, а някои изяви на отбора и на силни играчи ни зареждат с оптимизъм за бъдещето. Несъмнено и постоянно си остава само уникалното на Армията - славната ни публика. На всеки голям двубой препълненият стадион поднася нова хореография, а феновете ни отдавна пишат нови страници от клубната история.

Разбира се, такава публика винаги стимулира за силна игра. Звездите от днешния ни отбор постоянно изтъкват връзката си с публиката /в този брой на списанието го прави например Христо Янев, след мача срещу "Стяуа" Велизар, а след "Омония" Гъргоров казаха като откровение, че се чувствуват длъжници пред феновете, и т.н./.

Днес освен клубните ни химни нашата публика пее "Мила Родино". Това ми изглежда по-важно за разбирането на поведението на червения фен, отколкото отношението към разни моменти от играта. Трябва да сме горди, че клубът ни, освен Якимов, Пенев и Стоичков, роди хилядите фенове с огромната им любов и с един непознат у нас морал на връзката с отбора и неговите ценности. Обвинявана за какво ли не, нашата публика демонстрира и смайваща толерантност /мачът със "Стяуа" почна с побратимяване на агитките/, и фанатични подкрепа, и компетентно познаване на футбола. Това, което правят нашите фенове, е истинско обогатяване на културата на съпреживяване на играта - онова, заради което милиарди по света гледат футбол. Когато приятелят ми Елин Рахнев каза преди няколко месеца, че предстои сезонът на нашето спокойствие, явно имаше предвид, че каквото и да стане, можем да сме сигурни в любовта си, а тя е най-важното.

ЦСКА е най-успешният български клуб. Любовта към него обаче отдавна е повече въпрос на присъединяване към начин на мислене и към ценности, отколкото подкрепа за победителя в играта. Които четете внимателно изповедите в отбора на ЦСКА Общество в списанието, ще разбере много за механизма на влюбването в клуба и за постоянната, трайна връзка с него.

Затова плакатът ни в този брой е посветен на номер едно през този сезон - публиката ни. С такава публика всеки клуб е щастлив. Другото са само подробности.

Джиджи Найденов

На 14 септември президентът на България Георги Първанов посети Музея на Спортната слава на ЦСКА. Посещението на гържавния глава и на други видни гости бе по случай навършването на 55 години от създаването на музея, открит на 15 септември 1949 г. Сред гостите бяха министъра на правосъдието Антон Станков, председателя на ПГ на НДСВ Станимир Илчев, депутата от Коалиция за България Стефан Данаилов. На празненството присъстваха и всички легенди на червения футболен клуб, сред които Димитър Пенев, Борис Гаганелов, Димитър Якимов, Гацо Стоянов.

Президентът Георги Първанов остави посвещение в книгата за гости на Музея на Спортната слава:

"Дълбоко съм възхитен от начина, по който са съхранени спомените за едно богато спортно минало. Всички тези купи, медали, награди са основание за гордост и самочувствие не само на привържениците на големия спортен клуб ЦСКА. Те са национална гордост. Пожелавам още много национални, европейски, световни и олимпийски върхове на спортистите от клуба."

стадион „Българска

Какво би накарало един млад човек да се забавлява на стадиона, а не в диско-бар?

Спомням си когато за пръв път стъпих на "Българска армия". Бях много малка. Стадионът беше много голям, тревата много зелена и всичко наоколо излъчваше магия. Приказните хора наоколо гледаха с преклонение ужасно червените екипи на футболистите и вдигаха с възхновение огромните червени шалове над главите си. В детските ми очи това беше една приказка, едно неземно кътче, където нещата се случват по различен, вълшебен начин.

За жалост пораснах. Естествено почти всяка събота и неделя бях на стадиона с капчица детско възхновение и надежда, че все пак някой ген, макар и за малко, ще почувствам отново онази магия от детството си. Така и беше. Когато ЦСКА побеждаваше едно приказно усещане за нещо необикновено се разливаше бавно навсякъде и завладяваше всичко. Поне за миг.

Очарованието, което виждаха детските ми очи, обаче малко по малко се загуби. Колкото и да не искаме да си го признаем цинизмът завладява ежедневието и мирогледа на всеки един от нас. И малко по малко (но изключително грубо според мен) избутва детските ни тайни, мечти, а за съжа-

Честит юбилей!

**Голмайстор № 1 за всички времена на България
Петър Жеков на 60 години!**

Когато през есента на 1974 г. Петър Жеков сложи край на футболната си кариера, той сподели, че още сънува невкараните си голове. Сега мнозина сънуват головете, които той вкара. Сънуват ги и привържениците на Берое и ЦСКА и, със сигурност, тези на Левски, защото безпощадните удари на Жеков носеха и възторг и страдание.

Честит юбилей, бате Петьо!

армия“

ление и искрено очарование на голяма част от нещата наоколо. Така се случи и с мен. Но продължих да бъда на "Българска армия". И неотдавна се запитах: Защо по дяволите, какво правя тук, какво получавам, какво изобщо? И ето отговорът ми:

Да бъдеш на "Българска армия" значи свобода!

Не, сериозно! Къде човек е свободен? Какво е свобода?

Ако ставате всяка сутрин рано, то е защото някой го изисква от вас. Ако говорите с определени глуми в определени ситуации, то е защото нещо го изисква. Ако се държите по определен начин... Но така ли се чувствате вие в този момент? Това ли сте вие, това ли искате да е животът ви?

Не? Ами елате на "Българска армия"!

Сега ще ви обясня защо. Ако отиваш на стадиона, то е защото изпитваш определени чувства към отбора. А кой ви позволява да разкривате свободно емоциите си където и да е? Стадионът! Защото вие сте там, за да обичате и мразите, а тук това има значение. Стадионът е мястото, където можете свободно да обичате и да изразявате любовта си с всичките ѝ изразни средства, по колкото искате, без тази любов да ви задължава, а само за да ви радва. Дори любовта ви задължително ще е споделена с околните! А спокойно можете и да мразите, винаги има съдии, противници, глупа-

ци. И пак на воля да изразявате омразата си (не с чулене на седалки или хвърляне на бомби, защото така не се отървавате от нормалното количество омраза, натрупано във всеки един от нас, а създавате нова, страшна сила, която не е просто омраза, а разрушение, нежелателно и грозно естествено). И така може би за първи път вие сте свободен да бъдете себе си, да бъдете това, което сте или искате да бъдете. За първи път може би не сте лицемерен и можете да казвате истината, вашата истина. За първи път има кой да ви чуе, да ви подкрепи. За първи път може би вашата истина има значение, голямо значение... И това ако не е свобода, ако не е това от което много хора се нуждаят, не знам какво е. Това е привилегията да обичаш един отбор. Всяка събота той споделя с теб обичта ти и те прави щастлив. И да не забравяме: свободен. Поне за два часа...

И след всичко това да дойде някой и да ми каже, че е глупаво да се ходи на стадиона. Едва ли в който и да е нощен бар, дискотека или обикновено заведение ще получите нещо повече от няколко питиета, приятна компания?? и трудно ставане на сутринта.

Може би сега си обяснихте онава усещане на задоволство, когато излизате от стадиона.

*Валентина Димитрова,
София*

България е ЦСКА

Любов ли е това се питам, или взаимна топлина, но винаги с мерак отивам, на мачове на ЦСКА.

Щом спечелим от възхита, прелива моята душа, обичам всеки да ме пита, с колко бие ЦСКА.

Когато губим е ужасно, и се питам ден и нощ, къде е времето прекрасно, с познатата армейска мощ.

Надявам се на криза кратка, във този отбор така любим, защото идва нова схватка и трябва пак да победим.

Не може ние да сме втори, втори значи срамота, нали в Европа се говори, България е ЦСКА.

06. 09. 2004 г.

Александър Никифоров

Добре дошли

Добре дошли момчета мили, в славния обичан тим, дайте всичките си сили, за отборът ни любим.

Бъдете тук непримирими, играйте със сърце, с душа, така за нас ще сте любими, тъй както е и ЦСКА.

Разчитайте на наша обич, на тази любов и топлина, с която ние сме дарили, велик отбор като ЦСКА.

Не се ли чувствате достойни, за тази любов и топлина, сами на някъде тръгнете, защото тук е ЦСКА.

03. 09. 2003 г.

Александър Никифоров

Очакваме вашите писма на fans@caska.bg

ХЕМ ЖИВ, ХЕМ И ОТ ЦСКА

Елин Рахнев

ЦСКА е самотно занимание. Избираш си го по някое време, вкарваш го в себе си, отглеждаш го, прилежно го поливаш. По-късно разбираш, че то се е превърнало в част от изражението ти, в сълза, влязло е в семейството ти. Или както би казал Флобер - облакът се е на прозореца на живота ти - стои там и не мърда. Понякога може би искаш поне за малко да го разкараш, псуваш го, имаш си и други проблеми, но то се е впило. И напроотив - става още по-голямо, избуява, разраства се, придобива размери, които ти не си и предполагал изобщо. Тези разсъждения ме налегнаха след мача със Стяуа. Стоях в едно бистро, напивах се като гъз, с каквото ми паднеше, не знаех и не помня нищо. Или почти нищо. От време на време полежах значката закачена на ревера ми и пак продължавах да изпадам в размисли омесени с алкохол и вятър, и първите валсирещи есенни листа. Не ми се разсъждаваше за пропуснатата дузпа, не ми се разсъждаваше за тактика, не ми се разсъждаваше дали Ферарио е сгрешил или не. Толкова много хора минаха около мен, стояха с мен, говореха с мен, но аз бях сам. Толкова сам отдавна не съм бил.

Когато бях малко хлапе никога не съм предполагал, че един ден живота може да ме свари така. На това място, толкова невъзможен за света, с тази значка на ревера на отбора, които обичам. Казах си, че сигурно

това е нещо като остаряване или помърдяване, или някакво лично хакари. Не знам.

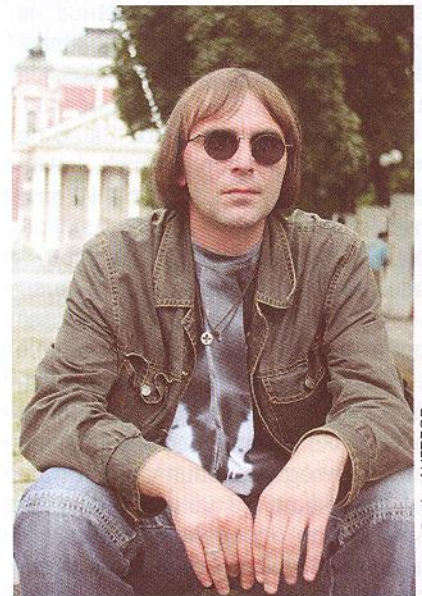
След мача със Стяуа отново започнах да връщам стари ленти. Майка ми, баща ми и аз на четири години. И един прекрасен монолог на баща ми за Димитър Якимов - за поезията, за футбола, за нещата след футбола. И досега, макар че пиша за театър, това е един най-добрите монологизи, които съм чувал.

"Ама, татко той от кой отбор е..."

Вече знаех, че завинаги, ама завинаги ще бъда от ЦСКА.

Пак погледнах значката на ревера си. Имах чувството, че съм качил кръвно, а главата ми бумтеше. Пак нахлуха спомени. Деветдесета година, мач с отбора от квартал Герена. Аз съм студент, ходим с приятели по митинги, по нощни бдения, еуфория. На стадиона, от сектор "Б" започва да се скандира "СДС". Аз стоя и не мога да повярвам, не мога да разбера какво става. Къде е сектор "Б", къде е СДС, аз съм от другата страна, а пък не съм. Въобще за какво става дума. Вече знаех, че сина ми, който щеше да се роди след няколко месеца завинаги щеше да бъде от ЦСКА. Изпих поредното питие.

Продължавах да се напивам като гъз. По телефона ми се обади Джими Найгенов. Казах му "Много ми е тъпо, ама много". Пак върнах лентата. Не беше толкова отдавна. Първото нещо, което ми каза Джими, кога-

Чулка: Велко АНГЕЛОВ

то се запознахме - ЦСКА е религия. После сме си говорили толкова много, но така се запознахме... Поредната чаша. Вече трудно ще се прибера до "Младост". А и шофьора, ако е от тези дето паднаха от негърчетата, просто не знам. Виждам настреща Джапи Японца с един шал от времето на Ливърпул и Нотингам. Гледам го, една сълза се е загнездила в лявото му око и всеки миг ще падне, ще се изтърколи върху масата. Джапи поръчва по едно. Пак изпадам в размисли. Започвам да се смея от болка. Отивам в тоалетната да си измия лицето. Малко да се свестя. Гледам се в огледалото. Правя опит да се усмихна. Просто да видя дали нещо въобще ми работи. Усмихвам се криво-ляво. Виждам дупката между първия и третия си зъб горе, вдясно. Беше толкова отдавна. Пак спомен.

Каква ти тука Стяуа, каква ти тука дузпа...

Есенните листа над мен продължават да валсират.

Тръвам си към "Младост". Шофьорът е от ЦСКА. Пътуваме си и си псуваме.

Прибрах се жив. Хем жив, хем и от ЦСКА.

Часът на росен

Доц. д-р. Ефрем Ефремов

37 години стаж на стадион "Народна армия"

Септември се оказа добър месец за мъжкия на национален отбор по баскетбол. След единадесетгодишна пауза ние се завърнахме сред най-добрите в Европа.

Самото ни класиране в елита на континента вече е белег за класа. Дори и да завършим последни в групата (финалите са след една година в Сърбия и Черна гора) никои не би могъл да каже лоша гума точно

за този тим. По пътя им към финалите момчетата играха на върха на сегашните си възможности, за да се справят с фаворизираните израелци, с школуваните латвийци и с борбените португалци.

Ако излезем от групата във финалите - това ще е просто надскачане на потенциала ни, "звезден миг" и т. н. Да бъдем реалисти - срещу нас се изправят отбори като Литва, Италия, Испания, Сърбия и Черна гора, Хърватска, Русия, Франция, Словения, Германия, Украйна ... До един - те са по-ръстови, по-опитни, с по-голям потенциал, играчите им са в по-силни клубове, а федерациите им - несравнимо по-богати. Така че - да поздравим от сърце играчите и треньора им Росен Барчовски за емоционалния заряд, който ни дадоха през този фантастичен септември. И да ги оставим да изживеят радостта си.

Точно към тази радост започнаха странно да се присъединяват и хора, които откровено чакаха провал на момчетата ни. Най-вече - на техния треньор. Сега лесно могат да обяснят метаморфозата си: "Ние сме българи, това е нашият национален отбор, забравяме всичко лично." Така би трябвало да е, но за тях темата за истинския патриотизъм е куха фраза за пред медиите, а не същност на характера. Точно те искаха провал, защото гледат на българския национален отбор само и единствено като основа за реализиране на личните си амбиции.

Можем да си представим какво би станало ако българите не се бяха класирали. Цялата отговорност би паднала върху Росен Барчовски. Той щеше да си погледне оставката. Тогава същите тези фарисеи с лукава усмивка и фалшива загриженост щяха да тръбят: "Треньорски грешки, той не успя да обедини тима, не взе тези, които трябва, характерът му е лош ...". А под сурдинка щяха да обясняват: "Предупреждавах ли ви да не го избирате, аз нямаше да изпусна този шанс".

Тези хора, които винаги са готови да вземат националния отбор на изполица заради личното си его ще трябва да затаят емоциите си. Ще чакат поне една

година. До тогава - ще намекуват колко са допринесли за израстването на играчите и ще търсят медийни изяви.

Но те забравят най-главното. Че Росен Барчовски е мъж, който може да носи... Че той взема в отбора си само истински мъже. Които възпитава, че могат да паднат по очи, но не на колене. Пред когото и да било.

Защото е израснал на "Народна армия". Атмосферата на митичния стадион възпитава как да се пазиш от нови приятели и стари

съперници. Треньорът ни е закърмен с тази атмосфера и точно този факт ни кара да вярваме, че и септември догодина отново ще удари "часът на Росен".

победителите и победените

В един анонимен текст, публикуван преди няколко дни председателят на фен-клуба на ЦСКА, наречен до "Божков, Стиви О, Феро", беше наречен иронично "герой на нашето време". Едновременно с това поредната медийна равностметка след поредното отпадане от Европа на ЦСКА е "отборът загуби, публиката спечели". Да, феновете спечелиха, защото ние печелим винаги! Ние сме най-добрите! И част от това се дължи именно на работата на фен-клуба на ЦСКА и Дучето, независимо от мнението на всякакви анонимници. Именно благодарение на него в последните четири-пет години ги има похвалите за атмосферата на стадиона. Вероятно не е достатъчно, но поне е нещо...

Иначе, малко започна да ми писва, винаги победител да е само публиката. Бих дал всичко, за да може най-накрая победител на бъде отбора на ЦСКА. Които и да е отбор на ЦСКА, който и да играе в него, който и да го ръководи. Защото е много лесно да направиш всички на пух и прах след поредната загуба. Много по-трудно е да се опиташ да намериш отговора, решение за проблемите. Всеки по начина, по който може.

Не оправдавам когото и да било с този текст, въпреки че каквото и да кажа, за тези, за които не съм удобен, ще остана заместник председател на "казионния" фен-клуб на ЦСКА. Аз не робувам на чужди мнения и авторитети, още по-малко на управляващите в Борисовата градина. Фен-клубът на ЦСКА също. Това, което правим е да се опитаме да съхраним малкото, което е останало от този отбор. Това е реалността. Иначе и аз имам големи мечти, за голям отбор, за големи управници. Не съм сигурен, че превъзнасяният в споменатия текст, Бекали е по-добър вариант от Божков. Сигурен съм само, че трябва да има някой като него, който да дава парите. Дали парите отиват за правилните неща, вече е друг въпрос...

Аз съм фен и моят начин да участвам в решението на проблемите е да бъда на трибуните всеки път и да подкрепям отбора. Вие, ако можете да го правите по-добре, заповядайте!

Иво Савов, заместник-председател на "казионния" фен-клуб на ЦСКА

Отборът на феновете

„На мача с Омония при 0:1 си мислех, че първо искам да пребия треньора, а после въобще няма да стъпя на стадиона. Само след две секунди си казах: "Как няма да ходя на мач, аз затова живея. Не мога да си представя живота, без да ходя на мачове на ЦСКА."

Иван Велчев, ученик

„Има огромна разлика в публиката, такава, каквато беше преди години и сега. Това, което ми е неприятно сега е, че агитката се цени. Има много фракции, групички, разделени от идеология, политика... Отборът е един, не може да има 50 групировки в агитката. Отиваме на мач, за да сме заедно. Публиката на ЦСКА е една.

Димитър Николов - Каската, продавач на петролни продукти

„От една година не съм стъпвал на стадиона. Сърдит съм. Футболът започва да прилича на кеча. Отрицателните емоции ми идват в повече. Нито бием Левски, нито постигаме нещо в Европа. Няма повод да се върна на стадиона. Имам чувството, че публиката сме последните балци.

Лъчезар Маринов - Лъчо, музикант

„Радостен съм от факта, че в сектор Г идват много млади хора, закърмени с идеята ЦСКА. Това са момчета, които не си спомнят златните години, но това не им пречи да обичат толкова силно ЦСКА и да подкрепят отбора.

Емил Любенов - Луканката, охранител

„ЦСКА е призван да си поставя малко по-високи цели, отколкото другите клубни отбори в България. Има отбори, за които е достатъчно да бъдат републикански шампиони, самоцел е да победят ЦСКА и свършват дотук. За отбора е важно да надскочи тесните рамки на вътрешното първенство, но дори и да не успеем, е много важно да се поставят по-високи цели. Приказката, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му, е вярна. И един отбор е толкова голям, колкото са големи мечтите и целите му.

Лютви Местан, заместник-председател на ПГ на ДПС

„"Аз обичам ЦСКА" и "Шумен мрази ЦСКА" са послания, които не носят еднакъв емоционален заряд. Омразата не е кауза, която си струва да бъде защитавана.

Венелин Георгиев, ПР и маркетинг мениджър на Национална Волейболна Лига

След мача

Колонката на капитана

Преживяхме много негативни емоции след резултата със Стяуа. И разочарование. Защото тръгнахме към този мач с големи надежди. Искахме победата и заради феновете, които я заслужаваха най-много. Те бяха препълнили стадиона и очакваха изходът да е в наша полза. Деведесет минути ни подкрепяха безрезервно. Съжалявам, че след последния сигнал настроението не беше очакваното.

След такъв мач сънят е невъзможен. Но 1 октомври е нов ден. Това си казахме с момчетата след мача. Сега е важно това, което ни предстои. Мачът със Стяуа вече е в миналото. Трябва да се концентрираме, да вложим всичките си усилия и да успеем в първенството. Защото 30-та юбилейна купа за ЦСКА трябва да бъде наша сега, този сезон.

Трябва да гледаме напред, без да забравяме миналите уроци. Всички в отбора сега имаме една цел, около която се обединихме - титлата. За съжаление за този сезон футболна Европа за нас е минало.

Сега искам само по-бързо да забравим мача със Стяуа. Сигурен съм, че с помощта на феновете ще го преодолеем. Благодаря им.

отпадане, не провал

Христо Запрянов

Второто по леснота обяснение на неуспеха е търсене на някаква символика. Първото е да се нарочи индивидуален виновник. След отпадането на ЦСКА от турнира за Купата на УЕФА, псевдоспециалистите мигновено изготвиха списък причини за тъй нареченото фиаско на червените. Пак се срещнахме със Стяуа - след седем години; пак измъкнахме удобен резултат в първия мач в Букурещ; пак започнахме пренавити и в крайна сметка пак излъгани останаха феновете. Пак треньорът сгрещи, пак имаше изневерил футболист - тогава изгоненият на "Генча" Нанков, сега Велizar Димитров - заради пропуснатата гузна. И пак нотки на съжаление и ядна въздишка: "Ехх, а колко бяхме близо..." Или пък, "Имаме по-добър отбор." Ако Люпко Петрович трябваше да коментира елиминацията на ЦСКА, сигурно би подчертал "Играли смо добро, али ни смо умали шанса."

Всичко това при положение, че има едно много лесно обяснение за отпадането на ЦСКА - с пет букви, една купа на европейските шампиони и един финал в близкото минало. Стяуа. Просто съперникът на българите бе непреодолим - поне на този етап от развитието на ЦСКА. А развитие определено има - това личи и от заглавието.

"Страхът" (с много препинателни знаци) срещу Омония бе заменен от достойна загуба; сериозен опит да бъде победена както традиционната разлика в класите на двата тима, така и символиката, предсказваща горчиво поражение в постъпите на "Малката Шампионска лига". ЦСКА даде всичко от себе си, но не можа да се надскачи. В мачове като този със Стяуа трябва да се надскачиш, за да победиш.

Има нещо сбъркано, нелогично, дори глупаво в мисленето на родния страничен наблюдател - а именно, фаворитизирането на българското за сметка на реалната преценка относно класата на съперника. Така например ако ЦСКА бе срещнал Реал Мадрид (като синоним на голям отбор въпреки моментната криза на испанците), сигурното поражение щеше да бъде обяснено с това, че, да кажем, Тошко Янчев нямал ген и затова не противодействал както трябва на Зидан. Или пък, че Зафиров и Гаї са подценили нападателната двойка Роналдо-Раул. А може би Забавник, който не е типичен лъв бранител, увисвал срещу Фиго и Бекъм. Виж, ако Чарас беше здрав, щеше да е друго...

Дори ако се абстрахираме от историческите върхове, достигнати от Стяуа в европейските клубни турнири, трябва да признаем, че

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

отборът на Валтер Дзенга и в момента е по-организиран, по-балансиран, и най-вече - има много по-голямо самочувствие от ЦСКА. Самочувствието не се гради от победи срещу Спартак (Варна) и Несебър, а от успешното противодействие на Ливърпул в евротурнирите мина-

лата година; от името на италианския треньор; дори от мегаломанските бисери на ексцентричния президент Бекали. И от абсолютната сигурност, че Стяуа е по-голям отбор от ЦСКА и просто няма как да загуби. В първите трийсетина минути на "Българска армия"

Стяуа игра своята игра, реши мача, и после благородно позволи на домакините да се прицелят в чудото. Ако миналата година Галатасарай бе постъпил така, сигурно Стойчо Младенов нямаше да получава прякори и честитки, а играчите щяха да бъдат поздравени за

мъжката борба. Както срещу Галатасарай, така и срещу Стяуа, въпреки предварителното нахъсване, ЦСКА бе аутсайдер. Това е реалността.

Дузпата? Срещу Омония Господ целуна ЦСКА в най-нервния момент; този път отне на червените това,

което им предостави, за да ги спаси от големия срам в предишния кръг. А и някак си нямаше да е логично, дори честно, армейците да елиминират Стяуа - при положение, че в Букурещ румънците надиграха тима на Ферарио Спасов, и при положение, че Янев и компания буквално проспаха първото полувреме в Борисовата градина. Не прави чест на онези съдници и палачи, които на сутринта след мача излязоха със заглавия "Велизар проваля ЦСКА". Ако гузната бе вкарана, резултатът ставаше 1:1 и за елиминацията на румънците трябваша два безответни гола. Сигурно ако Велизар бе точен, играчите на Дзенга щяха да се разтреперят и да се панират. Сигурно армейците щяха да навлязат във вихър - както срещу Локо (София), и да вкарат още три-четири. Сигурно...

Оттук - към другия нарочен виновник. За половин България Ферарио Спасов е априори виновен за всичко още от момента, в който пое ЦСКА. Какво обаче трябваше да направи треньорът на червените, за да може тимът му да отстрани Стяуа? Преди седем години Георги Василев пушна шестима бранители в търсене на 0:0; сега домакините излязоха в офанзивна схема; още в началото на втората част Хазуров замени Муджири, после Зафиров излезе за сметка на Аянда. Публиката искаше хаотично "ва банк" в търсене на чудото, и го получи. Изведнъж излиза, че треньорът не успял да мотивира отбора си. Нещо повече - от телевизионния екран разбираме, че Валтер Дзенга е подобър наставник, защото скача и се кълчи около страничната линия, докато нашият се подпират на скамейката. Това вече е нелепо. Търсенето на обяснения, пардон, извинения за неуспех просто компрометира марката ЦСКА. Големият отбор трябва да знае как да губи, да уважава съперника и да признава по-високата му класа.

Малшансът за ЦСКА не бе неразчетеното центриране на Иво Иванов или неотсъдената засада при втория гол на румънците в Букурещ; не беше изпортената гузна на Велизар Димитров или пропусъкът на Сакалиев в последните

минути. Малшансът бе изтеглянето на Стяуа по време на жребия. Стяуа не е Беверен, не е и ГАК, а е най-успешният отбор в посткомунистическата част на Европа. Само между другото.

Модерната след родните анализатори дума "комплекс", която до преди няколко години само запълваше мястото между "Жилищен" и "Люлин", отново влезе в действие след отпадането на ЦСКА. Оказа се, че червените имат комплекс от гузпи, комплекс от Стяуа, вече и комплекс от домакинство. "Как така," питат те, "как така тези футболисти нямат срам от уникалната си публика и я разочароват поглед срещу Атлетико, Милан, Нюкасъл, Блекбърн, Галатасарай, Стяуа?" Само погледнете изброените отбори и ще разберете "как така". Публиката на ЦСКА действително е уникална (за пореден път го докажа, дори надмина себе си), и самият факт, че е такава, е достатъчен за радост. Самият факт, че има повод публиката да покрепя отбора си по подобен начин, е по-важен от крайната победа. А и феновете получиха своята драма, своята надежда, болезненото стискане на палци; получиха и своя феноменален гол, дело на Сакалиев, получиха и илюзорното усещане, че ЦСКА е "изпуснал" своя съперник, и в никакъв случай не са се прибрали ядосани. Напротив - за пръв път от години играчите в червено бяха аплодирани въпреки елиминацията си. За пръв път буквата "к" в скандирането "Оставка" по адрес на треньора бе преглътната. Отпадането не бе провал, а просто отпадане. Без типичните латинодрами, сълзи и късане на морални ризи. На румънските армейци - успех, на нас - късмет догодина.

Преди мача със Стяуа дълго време се чудех кое искам повече - победа над тима на Дзенга и влизане в групите на УЕФА, или юбилейна 30-та титла. Защото бе повече от ясно, че дори физически ЦСКА не може да се бори на двата фронта. Явно съдбата си го реши. Само по един мач на седмица, затова пък успешен. И трета звезда над емблемата след края на сезона. Стяуа има само две...

**Купа на УЕФА
I кръг**

	16.09.2004 г.	
2	1	
Стадион "Генча", Букурещ, 25 000		
9' Неага 80' Дика		Христо Янев 27'
Стяуа		ЦСКА
Хамутовски, Димитру, Мунтеану, Дика (90' Бошина), Марин, Оприта (46' Криста), Огарару, Параскив (88' Ловин), Гионя, Неага, Нана		Ивайло Иванов, Радослав Забавник, Тодор Янчев, Адалберт Зафиров, Христо Янев, Велизар Димитров (90' Йордан Върбанов), Амиран Муджири (82' Мансур Аянда), Стойко Сакалиев (90' Костадин Хазуров), Емил Гьргоров, Ибрахима Гай, Йордан Тодоров
резерви Тудор, Пицу, Несу, Бачу		резерви Евгений Хмарук, Евгени Йорданов, Роберт Цаха, Адриан Олегов
жълти картони Дика, Мунтеану, Бошина		
старши треньор Валтер Дзенга		старши треньор Ферарио Спасов
Главен съдия Фаустиньо Олегадио Бенкеренса		
Странични съдии Жозе Кардинал, Жоао Ферейра дош Сантош		
Делегат Др. Томас Партел		

Стойко Сакалиев

„ Видя се, че Стяуа не е непреодолим отбор. Оптимист съм за реванша и мисля, че ще ги отстраним. Амбициран сме да влезем в групите на УЕФА и сме убедени, че това е по силите ни.

**Купа на УЕФА
I кръг**

30.09.2004 г

2

2

Стадион "Българска армия", 22 000 зрители

47' Сакалиев
76' Гьргоров

Оприта 14'
Параскив 35'

ЦСКА

Ивайло Иванов, Радослав Забавник, Тодор Янчев, Адалберт Зафиров (76' Мансур Аянда), Христо Янев, Велизар Димитров, Амиран Муджири (51' Костадин Хазуров), Стойко Сакалиев, Емил Гьргоров, Ибрахима Гай, Йордан Тодоров

резерви Евгени Хмарук, Йордан Върбанов, Герасим Заков, Роберт Цаха, Евгени Йорданов

жълти картони Тодор Янчев

старши треньор Ферарио Спасов

Стяуа

Хамутовски, Димитру (82' Ловин), Мунтеану, Дика (90' Чукою), Бачу, Марин, Оприта (66' Бошина), Огарару, Параскив, Гионеа, Неага

резерви Тудор, Несу, Кристеа, Нгасам

жълти картони Марин, Бошина, Неага, Ловин

старши треньор Валтер Дзенга

Главен съдия Еспен Бернтсен
Странични съдии Магне Тосе, Од Арне Ванген
Делегат Роберт Йоренсен

Димитър Пенев

” На терена нямаше почти никаква мисъл. Така и не успях да разбера къде са линиите... След 2:0 румънците действаха на 50% обороти. Ако ги бяха вдигнали, щяха да вкарват още 2-3 гола...

ЦСКА - Стяуа: 3:0

1:0 за бъдещето

Бойко Василев, Водещ на „Панорама“

Стилиян Петров, Мартин Петров, Димитър Бербатов, Велизар Димитров, Христо Янев... Това може да бъдат героите на мача ЦСКА - "Стяуа" от четвъртък, 30 септември, ако бяхме 1964 или 1974 година. Но ние сме 2004 година, българите могат свободно да пътуват и да продават труда си в чужбина, а ЦСКА отпадна от "Стяуа".

Не казвам това, за да оправдавам когото и да било. Не желя за отминалото време. Но това е положението, дами и господа! Нито ЦСКА, нито "Левски", нито "Локомотив" могат да организират футбола, както беше едно време: Стой тук! Мирно! Ще бачкаш! И прочее. Пазарът тегли като прахосмукачка нашите звезди навън - и от това няма нищо по-хубаво. Така вече ние спокойно залагаме повече надежди върху националния отбор, отколкото върху който и да е клубен. Защото всеки наш млад талант, когато разцъфне и докаже себе си, има право да отиде в чужбина и да прослави България и ЦСКА. Виждаме какво става с Христо Янев - направи няколко силни мача и ето ги "Пари Сен Жермен" да се озъртат за него като котле за салам. ОК, няма лошо, дори е чудесно.

Това е първият отрезвяващ факт, който трябва да имаме предвид, когато говорим (обикновено доста разпалено и самоунижаващо) за ЦСКА - "Стяуа" 2:2.

Вторият факт също е прост: Румънците са над 20 милиона, а ние сме под 8. При условие, че дередже то ни е еднакво (а то е такова, въпреки историческото ни надуване) румънците имат почти три пъти по-големи шансовете от нас да намерят млади, но класни футболисти, да ги задържат трайно в родината (вижте Мунтяну, така едно време ЦСКА можеше да задържи Гетов и Георги Георгиев) и да си вземат Дзенга за треньор. Дзенга, който може да си позволи "Ферари", докато ние можем да си позволим Ферарио Спасов.

Ето тук трябва да започне анализът. А и нашите законни претенции: аз бих казал така - трябва да гледаме днес на ЦСКА така, както преди 89-та гледахме на националния отбор. Спомняте ли си как заключихме тогава момчетата: Айде, лъвовете; айде, титани, айде, българо-юнаци - знаем, че срещу Вас стоят високоплатени професионалисти с огромно самочувствие; знаем, че те играят в "Ювентус", "Пари Сен Жермен" и не знам къде още, а Вие - в ЦСКА, "Левски" и "Берое", но напънете се, играйте на 150 %, спомнете си партията, правителството и Балкана, надминете себе си. Ако не успеете, ние ще Ви простим и разберем.

Същото трябва сега да баем на младите таланти в ЦСКА, изправени срещу силни чужди отбори в ев-

ротурнирите. И да знаем, че, ако го направят, то ще е против всяка логика, от свръх-патриотизъм и любов към отбора на нашите сърца. Но ако не го направят - няма нищо страшно.

И аз сънувам "Нотингам", "Шомберки" (помните ли онези 4 гола?), "Ливърпул". Тогава за нас "Реал Сосиедад" беше нищо, просто подробност, а такива като "Стяуа" бяха ясни. Но млъкни сърце! Това време няма да се върне - и по-добре. Защото сега ще се разбере кои са истинските цесекари и кое е истинското ЦСКА. Коя е физиономията му, мириса му, цвета му? ЦСКА, която не е (както тъпо ни обиждаха) вторият национален отбор на България. Стадионът, целият в червено, срещу "Байерн" и резултатът е 3:0 в 18-тата минута... Това искам да си спомня, но не заради резултата (колкото и странно да Ви се струва), а заради публиката - стадионът, целият в червено. Една публика, която обича силно, умее да разбира и прощава. Публика, каквато има не "Хамбургер", а "Санкт Паули" и "Шалке"; не "Манчестър Юнайтед", а "Манчестър Сити"; не "Ювентус", а "Киево". Защото едното е супер кинти, ПР и политика, а другото е красиви мечти - така, както аз го обичам футбола.

Но дотук с всичко, което може да прозвучи като оправдание. Момчетата можеха да нахвърлят себе

4 за логиката,

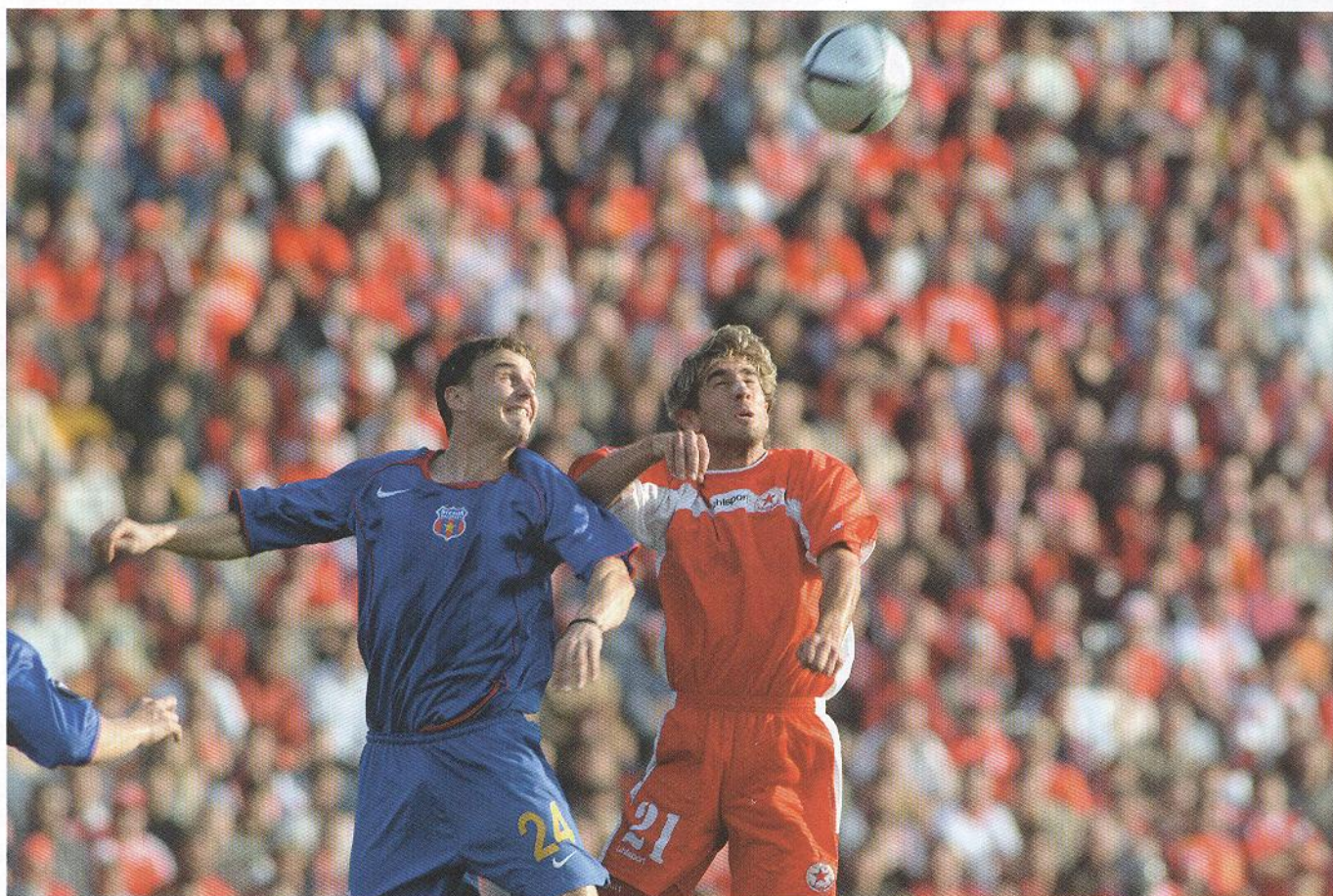

си, но не го направиха. Не заради пропуснатата гузпа на Велизар Димитров. Тук в скоби ще кажа, че за мен не е толкова интересно нещастие "ЦСКА пропуска гузпи", а нещастие да пропускат точно най-добрите. Винаги съм виждал как най-големите звезди не вкарват най-решаващите гузпи, но въобще не разбирам как не го схващат самите те: Моментът е съблимен, целият отбор и България цяла тебе гледа, няма как да изклинчиш, а краката ти се наливат с олово. Шансът е 90% да сбъркаш!

Така направиха не само Димитров, но и Христо Бонев срещу Франция, Зико срещу Франция (помнете ли, при това май два пъти), Бекъм, който не. Дузпата трябва да бие някой амбициозен непукист, който върви към славата като булдог. Защото малко ще ти се зарадват, ако вкараш; но и малко ще ти простят, ако изпуснеш.

Не, няма проблеми с гузпата. Няма проблеми и с прекрасния в този мач Сакалиев, със стабилния Янчев. Но гругите, да видим тях: като че ли поуплашените този път

Гъргоров и Янев, несигурната средна линия (казвам това с всичките си резерви към онези коментатори, които, като не знаят как да обяснят една загуба или слаба игра, казват "Абе, средната линия"; средната линия във футбола е нещо като Ватерлоо за фалшивите разбирачи), и стабилната, но малко пасивна за моя вкус защита (всеки идеализира футболното поколение, което е гледал, но въпреки това, няма го Георги Димитров, който обикаляше терена като линейка). Е, всички те можеха да излязат като на

корига - и "Стяуа" беше готова. Не успяха. Нищо, следващият път.

Прекрасната новина беше в нашата прекрасна публика. Румънци и българи показахме поведение, по-добро от европейското. Още по-прекрасно ще бъде, ако публиката остави на мира поредния треньор и талантливите момчета да покажат какво могат - според обстоятелствата. Да не бързаме с искания за смени, да не кълнем. Ние обичаме ЦСКА не защото побеждава, както не обичаме майка си, защото ни е давала по 50 стотинки на ден едно време. Обичаме, защото обичаме. Този отбор има шанс, върви добре във вътрешното първенство и ще ни стопли сърцата, ако бие "Левски", повече от 10 "Стяуа".

Не знам защо, но сред привържениците на ЦСКА трудно виреят оптимисти-

те. Дали заради промяната на "военния статут"? Дали заради това, че днешното твърдо ядро 25-35 годишни привърженици беше закъмено с историческите загуби от "Левски" през 80-те? Не знам, наистина. Но аз съм нетипичен, аз съм оптимист.

Вярвам, че ЦСКА ще намери себе си. Ще излезе от балканското окайване и ще влезе в ритъм. Пак ще стане шампион. Но дори и да не стане, ще бъде отборът, който ние обичаме: Отборът, който знаеш, че винаги може да обърка логиката - противно на това, което самият аз изписах дотук. Отборът, който има онзи гъх на гениална изненада, който може да обърне всеки гранд. Веднъж, поне веднъж. Заради това сублимно "веднъж" живеем.

"Стяуа" е вече история. Но истинската история е пред нас.

РАДИО СПОРТ

София 89.5 | Пловдив 90.6 | Ст. Загора 90.

СЕДМИЧНА ПРОГРАМА

ПОНЕДЕЛНИК – ПЕТЪК

7,00 – 10,00

„ТОНИК ШОУ“

Сутрешна програма с Петя Щилиянова
Краси Проданов

13,00 – 15,00

„ГОРЕЩО ПЛАДНЕ“

Обеден блок с Емил Братанов

16,00 – 17,00

„ДЕРБИ“

Централно спортно предаване

18,00 – 20,00

„КОНТРААТАКА“

Вечерен спортен блок

ВТОРНИК – ЧЕТВЪРТЪК

21,00 – 24,00

„ХЕТ-ТРИК“

Вечерен футболен блок

19,00 – 20,00 и 21,00 – 21,45

Игра „ПОЗНАЙ РЕЗУЛТАТА“

СПОРТНИ НОВИНИ НА ВСЕКИ КРЪГЪЛ ЧАС

УИКЕНД ПРОГРАМА

СЪБОТА

10,00 – 12,00

„АУТОБАН“

Автомобилно предаване

СЪБОТА И НЕДЕЛЯ

17,00 – 20,00

„СВЕТЪТ Е СПОРТ“

Обзорен спортен блок

Реклама тел./факс: 02/ 980 02 00, 943 39 30, 843 87 51

E-mail reklama@cablebg.net, radio_sport@yahoo.com

89.5

FM

Преди реванша

ези/тур

**Николай Александров,
Букурещ**

Седем години след онова почти легендарно вече 3:3 и една година след реалното раждане на вселенския румънски хит "Драгостея дин не знам какво си" ЦСКА се върна в Букурещ, за да се пробва пак срещу "Стяуа". Тогава, във времето на "Хъшове", армейците атакуваха Шампионската лига, но дори да бяха успели /ако все пак някой не знае - не успяха/ трябваше да се преодолява още едно препятствие преди проловутата групов фаза. Сега, на прага на последната бариера, макар и при по-скромния турнир за купата на УЕФА, българският гранд ще се опита да пречупи най-вече традицията и самочувствието, което е в излишък сред отбора, воден от Валтер Дзенга. Бившият, не го там перфектен страж на италианския национален отбор, знае рецептата за тези битки. Напомпване до краен предел, макар че статутът му в момента е на ръба на спукването. Иначе е повече от крайно неудобно да пишеш за мача Стяуа-ЦСКА по средата между двубоя на "Генча" и реванша на "Армията". Загубата с 1:2 вече бе възприета като едва ли не възможно най-добрия турнирен резултат, като идеалната стартова позиция за финалния щурм в София. Въпреки че на мен лично една победа с 4:0 ми се струваше далеч по-изгоден вариант преди реванша. Но, ясно е всичко ще се прецени през призмата на

крайния резултат. Ако Фери и ЦСКА успеят и ЦСКА влезе в групите през парадния вход, то логично анализите ще тръгнат от това благоприятно 1:2. И напротив, при загуба на мини-балканския военно-футболен фронт, то нищо не би обяснило удобството на минималното поражение на чужд терен. Притиснат, като в менгеме между тези две коренно различни полувремена, не ми остава нищо друго освен да вложя максимални усилия в разглеждането на мача от 16 септември като самостоятелна бройна единица.

ЦСКА можеше да постигне повече от това, което всъщност постигна онзи четвъртък вечер между 8 и 10 часа. Бившият носител на КЕШ отдавна е свел блясъка си на голям евро-тим до светещ с фенерче в дебрите на румънския и източно-европейския клубен футбол. Е, разбира участието в групите на Шампионската лига си остава

несбъднат блян и до ден днешен за рогните ни клубове, но тази цел продължава да ми се струва прекалено ниско поставена и оттам несериозна. Както се изразява един мой колега, макар и сентенцията му да звучи крайно: "Никои не помни дали си бил полуфиналист или четвъртфиналист в даден турнир. Камо ли участник в групите. Помнят се само крайните победители!" Въпреки че ако неговият любим тим постигне това влизане в групите, той би изригнал като вулкан, чиято лава ще заличи успехите от всякакъв сорт на останалите български отбори, сред които е и ЦСКА. Та именно на тази база отстъплението на Стяуа от предните позиции е ярко осезаемо. Въпреки че за жалост, сравнявайки го с българската футболна действителност, това не се е отразило на посещаемостта на стадиона. Публика-мечта притежава румънския колос, макар че трите хиляди бъл-

Жребият е хвърлен, остава монетата да падне на земята

гари направиха така, че в следващите две седмици освен всичко друго, хората от Стяуа да чакат със свито сърце стъпването си на "Българска армия". Връщайки се към кипърския кошмар обаче нещата изглеждат повече от положител-

ни. Личи развитие най-вече в психологически план - този, който често е провалял червените в поредната европейска турнирна драма. В този аспект всичко бе на шест - бързо връщане в играта, след изравняване на резултата, недопускане на

рухване в края на мача след втория гол за домакините, задържане на топката по-дълго отколкото сме свикнали да виждаме, когато роден тим гостува из Европа. Оставаше Велизар или Бадема да вкарат и някоя гузпа - то окончателно щяхме да приемем ЦСКА за прероден в началото на този важен сезон. Явно е трябвало да се случи това с "Омония" - то като че ли събра вкупом всички насъбрали се от година насам злини и накрая се пукна като досаден цирей. Какво ще израсте сега си е изцяло в правомощията на играчите на Ферарио Спасов. Покрай кипърско-румънските митарства ЦСКА няма грешка в родното първенство, което би трябвало още повече да олекоти задачата преди реванша със Стяуа. При такова представяне на вътрешната сцена, макар и при все още неизиграни двубои с Левски, Литекс и шампиона Локомотив Пд, отпадането от съседите не би трябвало да се превръща в поредния грозен театър в Борисовата градина, за удоволствие на сините зрители. Просто и ясно - нещата са 50:50. Който има ден на 30 септември - ще успее и ще продължи напред. Видно е още и, че влизането в тези нови експериментални групи на УЕФА ще бъде далеч по-трудно, отколкото... излизането от тях. При схема от пет отбора, от които три се класират за следващата фаза, смятам не би било проблем за ЦСКА да стори това. Ситуацията сега е като преди хвърляне на жребий - ези или тура. За добро или за лошо нещата са сведени до абсолютното равнопоставяне. ЦСКА или Стяуа - тотално еднакви шансове! При победа бента на дългите безплодни години е на път да се отприщи - ето ви още едно пукване след онова с цирей. При загуба - всичко наново. Казано в по-еротичен стил - след преждевременното свършване е нужен известен период на презареждане, за да се атакува отново. Опасността при армейците това да означава години наред е голяма. Но, нека прогоним черните мисли дни преди втория сблъсък. Ако не ЦСКА, то поне спусането ще продължи в следващия кръг и ние пак ще имаме работа.

стоппроц

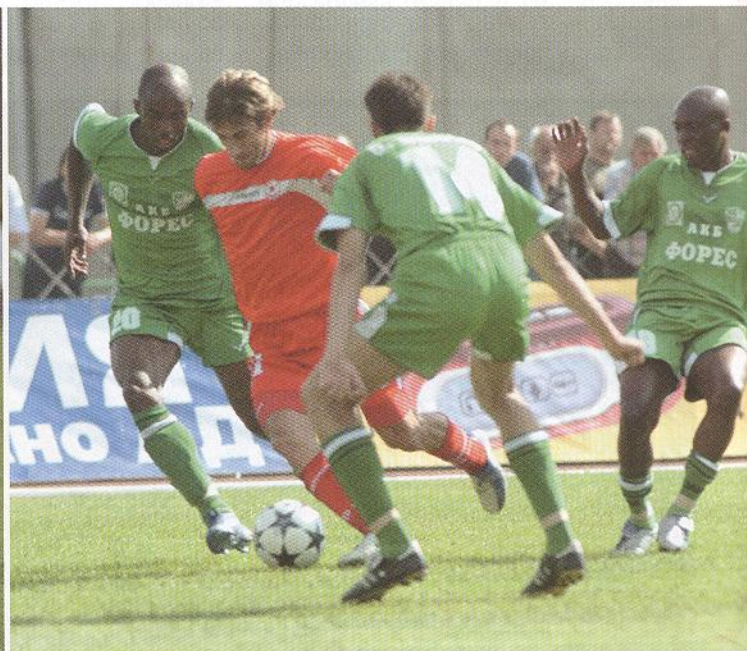
Христо Запрянов

8, 8, 24, 30, 4. Това не е печелившата комбинация в тегленето на спортния тотализатор, а активът на ЦСКА в родния шампионат до момента както следва: брой мачове, брой победи, спечелен брой точки, отбелязани голове, инакисирани голове. Със стопроцентова успеваемост и уникална резултатност възпитаниците на Ферарио Спасов се превърнаха в отличниците на есента и върнаха спомена от преди две години - тогава, когато 13-те поредни победи на практика гарантираха 29-ти златни медали.

Има две версии за победната

серия на червените. Едната гласи, че ЦСКА няма конкуренция откъм качество у нас и напълно резонно мачка както у дома, така и навън. Втората теза пък отговаря пълния брой точки на слабите съперници, които армейците срещат по пътя към гербита с Левски. Има и трета версия, която обединява първите две - хем ЦСКА е силен, хем другите са слаби - с риск да се обидят. Действително не може ядрото на отбора, къткано няколко години въпреки сериозните оферти от чужбина, да бие на ходом гръмки за родната реалност имена като Славия, Наф-

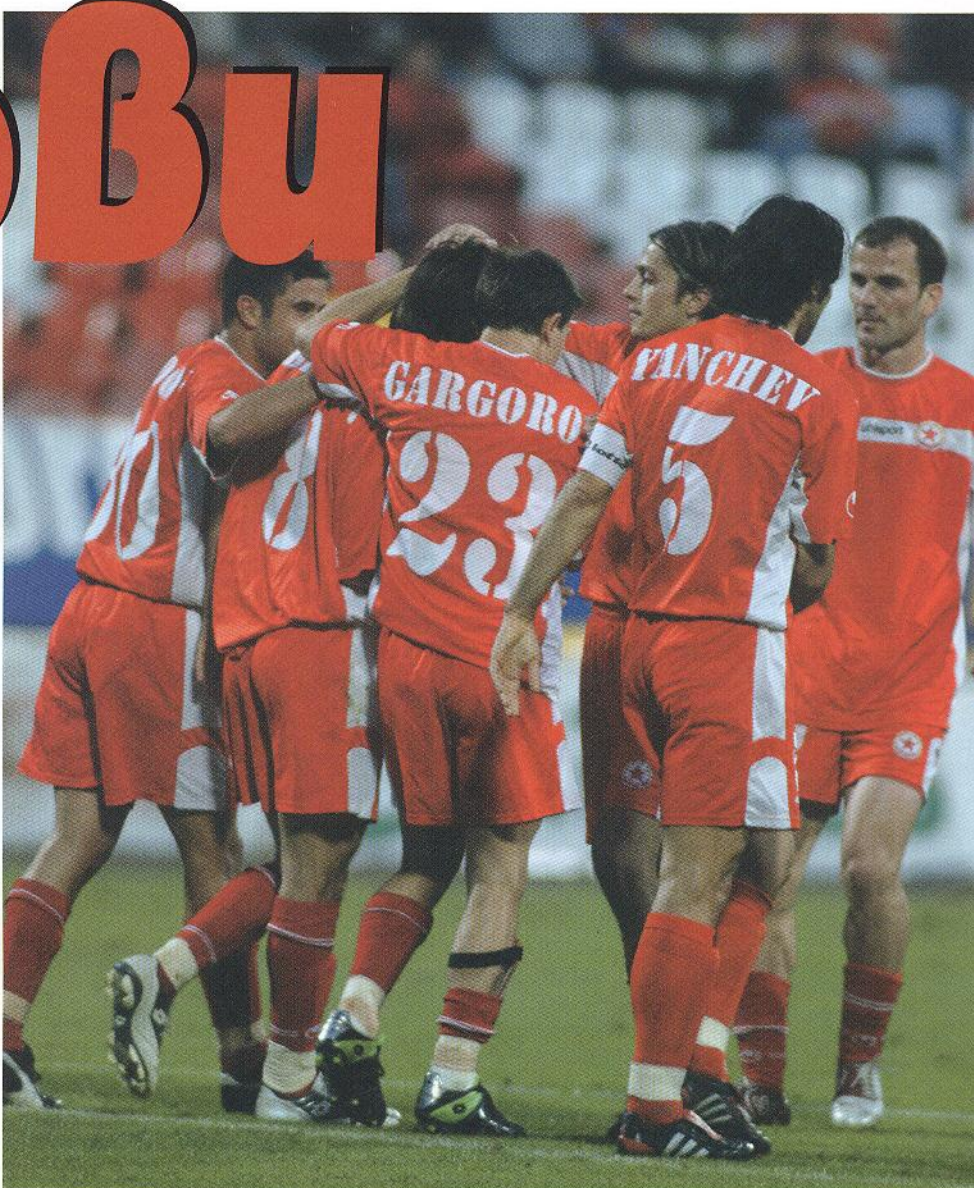
текс, Локо София, Берое, и после да се мотивира за елиминация на Стяга. Не става въпрос и само за мотивация, а за чиста игрова практика. Де факто няма начин Ферарио Спасов да изчисти проблемите в тима си (които съществуват, видя се в Европа) при положение, че и с тези проблеми налице армейците газят всеки съперник. Треньорът дори гаде аванс на столичните железничари, като пусна на вратата Хмарук; срещу Берое като титуляр излезе Аянда, а тимът на Черно море, съставен от натирени от Подуене играчи, излезе като на финал на све-

Нитови

точно. Екслевскарите Колев, Бачков, Гинчев, Вачев, Терзиев и Тимнев в пакет с наставника Илиян Илиев обаче не успяха дори да подгрознят играчите на ЦСКА, като лъжещият краен резултат 1:2 не подчертава отменения гол и дузината възможности, създадени от армейците.

Анализът дотук в никакъв случай не трябва да изглежда като самохвалство, даже напротив - българският футбол явно дотолкова е девалвирал, че отборите с амбиции могат да се изградват на три-четири истински напечени мача на сезон; респективно клуб-

ният ни футбол попадна в черния списък редом с Азербайджан, Албания, Андора, Исландия, Литва, Лихтенщайн, Люксембург, Молдова, Северна Ирландия и Фарьорските острови. Обединяващият фактор е, че тези държави нямат представител нито в групите на Шампионската лига, нито в тези на УЕФА. За съпоставка - тимове от Грузия, Унгария, Швейцария продължават в турнирите; Гърция пък е представена от пет състава.

+ Йордан Тодоров

Намери себе си на новия пост - десен външен халф, и разкри неочакван потенциал. Отбеляза гол в два поредни мача, направи и много силни включвания по крилото. Бърз и напорист, трябва да поработи върху завършващото центриране.

+ Стойко Сакалиев

И той се събуди. В последните няколко мача е най-дейният футболист на ЦСКА, срещу Стяга бе просто феноменален. Изглежда много иска да остане в София.

+ Радослав Забавник

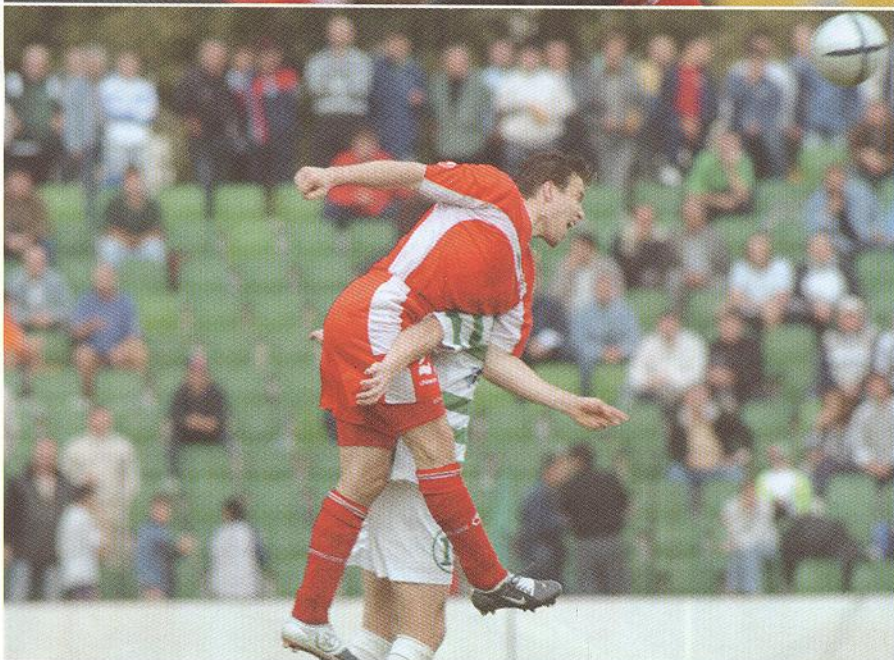
Само вратар още не е играл. Демонстрира изключителна мултифункционалност - в няколко мача започна отляво, бе пробван и като централен защитник, а като че ли най-малко престоя на реалния си пост - десен бек. Справи се навсякъде.

+ Ивайло Иванов

Утвърди се като абсолютен титуляр. Опитът за ротационен принцип на Ферарио Спасов и пускането на Хмарук срещу Локо София само затвърди мнението, че Иво е с няколко класи над молдовския национал.

+ Велизар Димитров

Реално погледнато, най-важният футболист на ЦСКА в момента. Обърна мача срещу Берое с влизането си на терена - при това въпреки, че бе със сериозна травма. Отсъствието му при гостуването във Варна отново показа, че без Велизар червените бележат много по-малко.

Така или иначе ЦСКА по инерция се разправи с първите си осем противника в шампионата (точно осем поредни мача в Европа отборът няма победа); а и друго развитие на нещата щеше да бъде уникален провал. Мачът с шампиона Локомотив Пловдив върна Левски с две точки назад, и червените

посрещат вечното дерби на своя стадион като еднoлични лидери в класирането.

Какво обаче може да се очаква от сблъсъка с Левски? Реално погледнато, това е първият сериозен мач на ЦСКА на родната сцена от финала за купата с Литекс насам; всичко останало бе рутинно съби-

- Маркос Чарас

Най-крупната инвестиция на ЦСКА. Аржентинският левичар бе купен за огромна сума преди две години и половина, а възвръщаемостта на "Армията" е почти нулева. Един гол срещу Нафтекс в решен мач, един срещу Родopa и куп контузии белязаха престоя на Чарас в София; ръководството обаче като че ли все още вярва, че разполага с един от големите таланти на южноамериканския футбол.

- Мансур Аянда

Някои на шега му викаха Миринда, други Мансарда, но напоследък май се превръща в Кусур Аянда. Ако искате да наблюдавате футбол на забавен каданс, призовете Ферарио Спасов да го пусне за няколко минути в лесен мач. Той и по принцип за това го използва.

- Роберт Цаха

По-скоро медиен неудачник, отколкото слаб футболист. Все пак не успя да убеди наставника да го пусне срещу Стяуа; преквалифицирането на Забавник в ляв бранител отслаби значително защитата.

- Локомотив София

Вече трудно може да се говори дори за подобие на столчно дерби. Добре, че ЦСКА благородно спря да играе на почивката, защото иначе Дончо Донев и компания отиваха на двуцифрен резултат. За съжаление слабият Локомотив се отрази и на формата и нагласата на армейците, за които следваше мач със Стяуа.

- Противниковите защитници

Защо ритате Янев, Сакалиев и Велизар, другари? Нали после всички ще искаме националния отбор да победи? Ако толкова не можете да ги спрете, поне само ги дърпайте за фланелките.

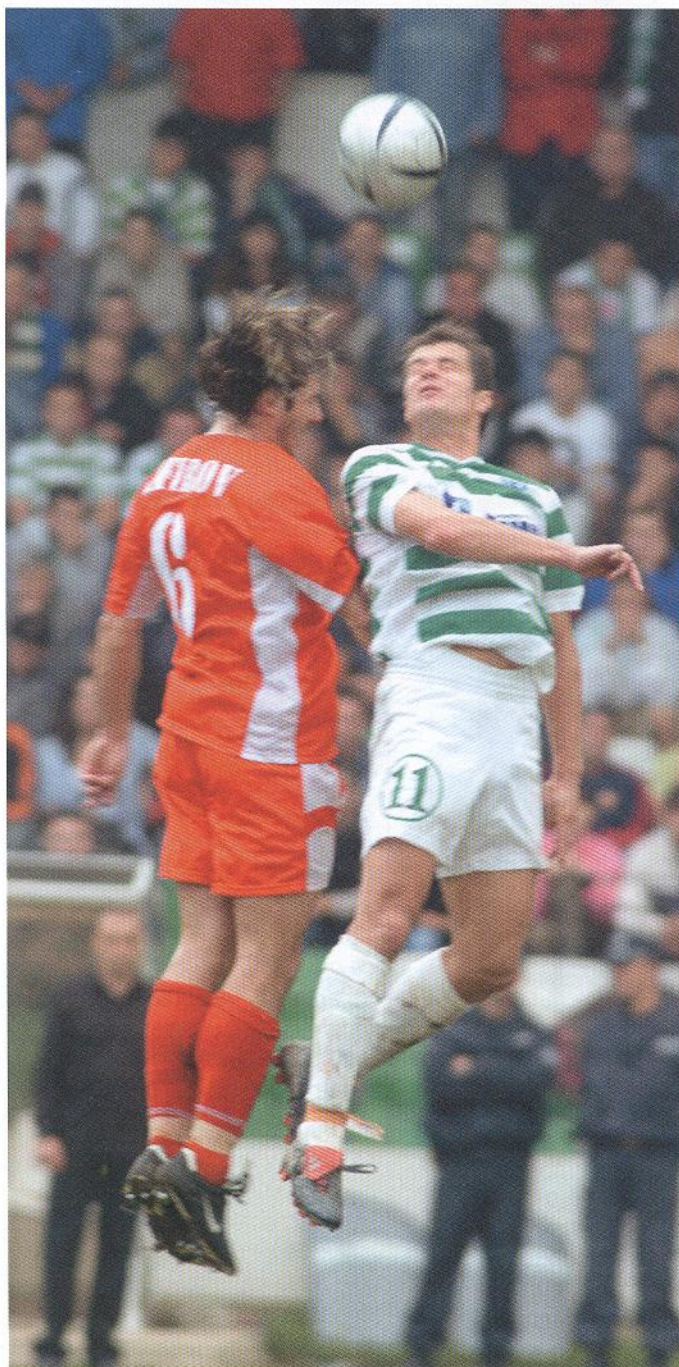
ране на точки. Левски пък вече взе четири при трудните гостувания в Ловеч и Пловдив и от тази гледна точка има по-сериозна игрова практика (говорим за истинска игра).

Плюсовете на ЦСКА? Като индивидуални качества армейците очевидно превъзхождат противника; освен това срещнаха далеч по-сериозна съпротива в лицето на двата си съперника в турнира за купата на УЕФА. Крайно време е факторът домакинство да пов-

лия позитивно на футболистите, а с победа в дербито ЦСКА ще се откъсне на пет точки пред основния си преследвач - гостатъчната разлика, за да се гарантира зимуване на върха. Оттам насетне би трябвало да е по-лесно - поне традицията сочи, че лидерът след края на първия полусезон запазва мястото си и във финалното подреждане.

Всичко това означава, че, както често се случва, сезонът на ЦСКА зависи от мача с Левски.

Скорошните кошмари "Менгоса" и "Темиле" би трябвало да са подсказали на червените, че времетраенето на гаден мач, особено срещу вечния враг, е 90 минути. Обратите с Омония и Стяуа дават надежди, че ЦСКА вече е психически готов; а ако трябва да се търси паралел с миналото, то точно преди две години армейците, отново постигнали стопроцентов актив, посрещнаха Левски и го отупаха с 3:0. Дежа-вю? Дано!

V кръг
10.09.2004 г

6 0

Стадион "Българска армия", 2 200 зрители

44' Христо Янев
45' Велизар Димитров (д.)
57' Стойко Сакалиев
59' Христо Янев
81' Христо Янев
88' Велизар Димитров

ЦСКА

Ивайло Иванов, Йордан Тодоров, Ибрахима Гай, Адалберт Зафиров (68' Костадин Хазуров), Роберт Цаха, Тодор Янчев (73' Петко Илиев), Емил Гьргоров, Амиран Муджири, Велизар Димитров, Христо Янев, Стойко Сакалиев (73' Герасим Заков)
резерви Хмарук, Олегов, Забавник, Аянда
жълти картони Янев
червени картони Муджири
старши треньор Ферарио Спасов

Спартак Варна

Арнаулов, Зарев, Лазаров, Георгиев, Софрониев, Филатов, Христов (68' Филипков), Костадинов (68' Палавестрич), Петров, Каталиев, Караджов (82' Бояджиев)
резерви Колев, Каров, Окан, Мухайлов
жълти картони Арнаулов, Костадинов, Софрониев, Караджов
червени картони Софрониев, Филипков
старши треньор Петър Курдов

Главен съдия Лъчезар Йонов
Странични съдии Йордан Гулев, Трендафил Думбалаков
Делегат Георги Камишев

Макар и срещу слаб съперник, играчите на ЦСКА показаха, че могат да правят футболно шоу. Повечето зрители отидоха на стадиона, за да видят обещаните 6 гола и не останаха излъгани. Най-важното от мача, обаче не беше резултатната игра, а настроението на терена. Отборът на ЦСКА "се радваше", че играе футбол. **ЦСКА**

Ферарио Спасов

„Мачът беше труден за нас. Имаше проблеми заради отсъствието на някои от титулярите. Чувстваше се и умората от сбубоя със Стяга в четвъртък. Домакините ни затрудниха през първата част. Имаше доста главоболия. Но Заков и Димитров, които влязоха след почивката, помогнаха да излезем от тежката ситуация.“

VI кръг
19.09.2004 г.

1

3

Стадион "Берое", 14 000 зрители

31' Куоки

Христо Янев 50'
Герасим Заков 69'
Костадин Хазуров 80'

Берое

Ставрев, Спахийев, Г. Николов, К. Иванов, Еламе, М. Николов, Калчев (72' Киров), Куоки (79' З. Димитров), Жеков, Моке, Метушев (46' Езе)

резерви Белчев, Колев, Минчев, Тодоров

жълти картони
Спахийев, Моке

червени картони
Спахийев

старши треньор
Аспарух Никодимов

ЦСКА

Ивайло Иванов, Радослав Забавник, Йордан Върбанов, Тодор Янчев, Христо Янев, Роберт Цаха, Мансур Аянда (57' Велизар Димитров), Стойко Сакалиев (66' Герасим Заков), Костадин Хазуров (90' Маркос Чарас), Ибрахима Гай, Йордан Тодоров

резерви Евгени Хмарук, Петко Илиев, Адриан Олегов, Ангел Йошев
жълти картони Цаха, Димитров, Гай

старши треньор
Ферарио Спасов

Главен съдия Цветан Георгиев
Странични съдии Никола Джугански, Николай Ангелов
Делегат Пламен Георгиев

VII кръг
25.09.2004 г.

5

1

Стадион "Българска армия", 1 000 зрители

4' Емил Гьргоров
7' Амиран Муджири
18' Йордан Тодоров
39' Емил Гьргоров
71' Костадин Хазуров

Генков 61'

ЦСКА

Евгени Хмарук, Радослав Забавник, Адалберт Зафиров, Ибрахима Гай, Роберт Цаха, Тодор Янчев, Емил Гьргоров (65' Мансур Аянда), Христо Янев, Йордан Тодоров (46' Костадин Хазуров), Амиран Муджири, Стойко Сакалиев (65' Герасим Заков)

резерви Иванов, Върбанов, Димитров, Йошев

Локомотив (Сф)

Галев, Савич, Вълчинов, Цветков, Петков, Топузов (44' Крумов), Орачев, Марков, Дафчев (80' Атанасов), Донеv (69' Кондев), Генков

резерви Манолков, Соколев, Каптиеv, Дамянов

жълти картони
Петков

старши треньор
Ферарио Спасов

старши треньор
Стефан Грозданов

Главен съдия Димитър Димитров
Странични съдии Йордан Гулев и Неделчо Чакъров
Делегат Антон Василев

Безпроблемен мач за ЦСКА. След като вкараха 4 гола през първото полувреме, играчите на Ферарио Спасов намалиха оборотите. Това доведе до няколко опасности пред Евгени Хмарук, които накараха зрителите на стадиона да настърхнат, представяйки си, че срещу ЦСКА играе Стяуа, а не слабият в момента отбор на Локомотив (Сф). **ЦСКА**

Адалберт Зафиров

„Получи се хубав мач. Владеехме играта през по-голямата част от времето. Нормално е в края на срещата да отпадне физически. При нас имаше малко умора от мача със Стяга.“

VIII кръг
03.10.2004 г.

1

2

Стадион "Тича", 9 000 зрители

75' Симов

Стойко Сакалиев 40'
Йордан Върбанов 50'

Черно море

Колев, Бачков, Вачев, Гинчев, Димитров, Терзиев (55' Кунчев), Костадинов, Генчев, Георгиев (70' Стоянов), Илич (46' Симов), Тимнев
резерви Петров, Дарсания, Вълв, Какашвили

ЦСКА

Ивайло Иванов, Радослав Забавник, Адалберт Зафиров, Ибрахима Гай, Роберт Цаха, Тодор Янчев, Христо Янев (89' Мансур Аянда), Емил Гьргоров, Йордан Тодоров (78' Евгени Йорданов), Стойко Сакалиев, Костадин Хазуров (73' Амиран Муджири)
резерви Евгени Хмарук, Йордан Върбанов, Герасим Заков, Адриан Олегов
жълти картони Янев, Тодоров
старши треньор Ферарио Спасов

жълти картони Костадинов
старши треньор Илиян Илиев

Главен съдия Галин Москалев
Странични съдии Керезов, Гаврилов
Делегат Тодор Паунов

за скакалци и хората

Христо Запрянов

В държава, в която осем милиона души разбират от футбол, и още толкова - от политика, има две общоприети лесни неща. Едното е да ръководиш правителство - при това безгрешно; другото - да вкараш гузна. Какво толкова - от сравнително близко разстояние трябва да ритнеш топката в рамките на седем - цели седем метра. В държава, в която среднестатистическият таван в панелен блок е на малко повече от два метра над паркета, седем метра е космическо понятие. Седем метра е диванът пред телевизора, умножен многократно. Или Прийт Лодъргейл по три. Или пък едното платно на "Цариградско шосе".

Та, значи, единственото, което трябва да направиш, е да издумкаш топката - примерно с ждроб, ако не владееш друг удар - така, че да попадне някъде в тези седем метра. Казват, че с ярост и злоба е най-добре. Така както ги биел Ван Нистелрой. Миналата година Ван Нистелрой пропусна няколко поредни гузни, но си остава пример за перфектно изпълнение. Странно защо.

За да вкараш гузна не е важно да си добър футбо-

лист. Даже е по-добре да си пълно ренде, без дори намерения на техника. В държава, която разбира от гузни заради една победа срещу Мексико, се шири мнението, че удар от 11 метра трябва да изпълняват разни бекове (или бегове, или пък беци - въпрос на вкус), но не и нестандартните играчи - защото те са склонни към импровизация и тъй наречените "творчески" шутове. Така че, срещу Мексико Балъков изпусна, а Боримиров и Бончо Генчев вкараха.

В този ред на мисли една държава изпъшка тревожно, когато Велизар Димитров заложи топката на мача със Стяуа; секунди след това яростно се провикна: "Аз ви казах!". Той е мек (разбирай - техничен), той не може да разкъса мрежата - да руги, както примерно го правеше Краси Чомаков.

В дните след отпадането на ЦСКА небето над Велизар Димитров се отвори. Мъдрите анализатори, които навремето пуснаха заглавие "Чичо и чичово засрамиха България", нарочиха своя необходим виновник, и му приписаха всички грехове, известни на човечеството. Велизар Димитров е символ на краха на българския

ме

футбол; на обременената психика; на корумпираните ръководители и купени съдии; на Батето и Вуцов; на Пажин и Загорчич.

Тъй като винаги звучи ефектно, когато даден автор украси текста си с име от каталога на кварталната видеотека, тук най-приляга "Сляпа ярост". Посредствен филм с посредствен русоляв актьор. Толкова посредствен, колкото и жалките доводи в опит да бъде компрометиран и затрит един от най-качествените български футболисти в момента.

Винаги съм се чудел защо преди повече от 12 години Ван Бастен трябваше да бие дузна. За мен Марко ван Бастен е най-качественият нападател в историята на футбола - някъде до Христо Стоичков (макар, че мнозина обясняват второто име със субективна запаянковщина). На най-качествения нападател в историята на футбола някак си не му отива да е причина за провал. Особено когато става дума за страхотния отбор на Холандия срещу някакви си датчани на полуфинал на европейс-

ко. Стотици пъти съм се питал защо, а джеба, не дадох тази гузна на разните Ван-Тигелени или Витчгета, а трябваше да я бие Ван Бастен. Две години по-късно, когато Роби Баджо направи Бразилия световен шампион, си дадох някакъв мъглив отговор - гузната трябва да я бие най-добрият. Независимо дали ще я вкара или не. Независимо дали е гузнаджия или "мек глезен". Гузната е вид признание. "Ето, видите ли, това е лидерът ни, треперете!"

Реките пот и слюнка на анти-велизаристите няма да ме откажат от мнението, че Велизар Димитров - и само Велизар Димитров, трябваше да изпълни гузната срещу Стяуа. Защото гузната не е някакъв си лесен удар в седемметрова рамка, а е поемане на отговорност. Не изневерява онзи, който пропуска, а онзи, който не иска да бие. Затова при поредната английска грама - през 1998-а, пресата в Острова скочи не срещу пропускалия Дейвид Бати, а срещу Пол Инс. Оказа се, че Бати за пръв път е застанал зад точката за изпълнение, а предвиденият стрелец Инс, се е покрил. Лидерът, мъжът трябва да бие гузна (питайте Бекъм). Велизар Димитров е лидерът на ЦСКА; играчът с най-голямо самочувствие (резонно), и бе дльжен поне да пробва да върне

отбора си в мача. Още повече, че и Ферарио Спасов явно е на това мнение.

Всъщност е напълно нормално Велизар да е синоним на Луцифер. В държава, в която разбирачите от футбол се делят на малка групичка хора и масовка от скакалци, винаги трябва да има конкретна мишена. Какво правят скакалците? Скачат. Постоянно, срещу всичко. Просто скачат - затова им викат скакалци. И се забавляват, като наричат другите "скакалци". Най-голямата обидя, която глупакът може да измисли по адрес на свой враг, е "глупак". Напълно логично. Не съм отявлел инсектолог, но съм убеден, че скакалците нямат силна памет - или поне човешките им еквиваленти. Или по-скоро, разчитат на тъй наречената избирателна пропускливост - позитивното се забравя бързо, но греховете се помнят винаги.

Дами и господа грасхопърс, не помните ли кой футболист бе в основата на първата титла на ЦСКА след шестгодишно прекъсване? Кой сам победи Литекс на "Българска армия", попари Блекбърн наред Англия, кой бе единственият играч на червените, записал участие на европейското първенство, кого дарихте с червено сако като най-добър играч на ЦСКА? Или пък кой разпали надеждата срещу Тор-

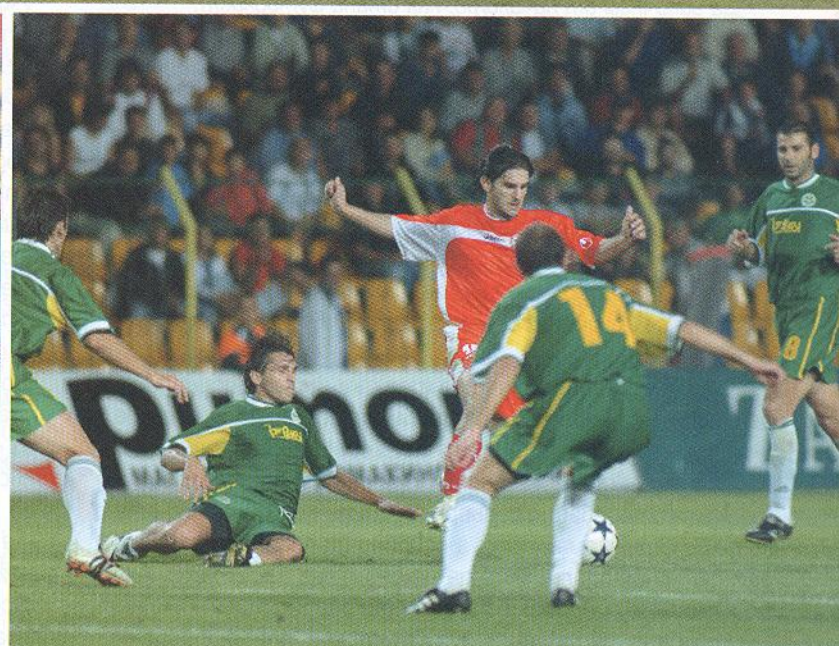

педо миналата година?

Със сигурност не си спомняте за двата гола на Велизар Димитров, особено пък онзи, в последната минута в Москва. Но си спомняте, о, как си спомняте пропускът му при дузпите малко по-късно...

Велизар Димитров не е нито първият, нито последният играч (или треньор - Стойчо Младенов например), който преминава пътя от "Осанна" до "Осама" за твърде кратко време. Сегашният игол на сектор Г Христо Янев доста време носеше фамилията "Тюфлек", а в модерната история на ЦСКА същата участ имаха и Брито (вкарал шампионския гол на "Герена"), натиреният към Гърция Методи Деянов, дори Димитър Бербатов, в когото цяла България се кълне, бе докаран до плач заради едно нулево реми с Литекс. Всички те изведнъж бяха обявени за некачествени, даже некадърни - макар, че трезвият поглед сочи точно обратното.

Велизар Димитров уцели гредата. И? Стана лош футболист ли? Няколко месеца след като Шмайхел спаси дузпата на Ван Бастен, холандецът за трети път бе избран за най-добър играч в света. Сигурно обаче още го боли, че е получил този приз вместо "най-качествен дузпаджия". Какво да правиш, провалена кариера...

Сп. ЦСКА Ви представя новата рубрика на www.cska.bg, в която феновете задават въпроси на футболистите на отбора. Публикуваме откъси от три интервюта от изминалия месец.

Тодор Янчев:

В България ще играя единствено за ЦСКА

Да започнем от началото: как стана футболист?

Започнах на 7 години. Брат ми е главният виновник да се занимавам с футбол. Той е с четири години по-голям и се грижеше за мен, докато родителите ми бяха на работа. Водеше ме постоянно на неговите футболни тренировки и така се запалих по футбола. Започнах да играя на 7 години. Минах през всичките възрастови групи в Розова долина (Казанлък). На 16 години ме взеха в мъжкия отбор. На 18 подписах първия си договор с Нефтохимик (Бургас).

Много от въпросите към теб бяха свързани и с това, защо не се включваш по-често в атака и не отправяш повече удари?

Действително моята цел е да съм госта дисциплиниран и да не си напускам зоната. И на мен ми се иска да се включва или да завърши някоя атака. Но поста, на който играя, не позволява волности. При него тичаш, отнемаш топката и подаваш. Треньорите от мен изискват по-рядко да се включвам напред, а основно да покривам нашите офанзивни футболисти и да не оголваме защитата. Ако ме няма мен, пред тях става госта опасно.

Кой са треньорите и футболистите, от които си се

учил или са ти любимци по някакъв начин?

От всички треньори и по-големи като възраст футболисти, винаги съм гледал да взема най-доброто, което те предлагат, като лични качества на терена и извън него. На всички треньори, с които съм работил, искам да благодаря, че са ме тренирали. За любим футболист, естествено, Христо Стоичков е бил винаги пример за мин. Не само с това, което е постигнал, а и с начина си на гържане на терена и извън него. Мисля, че той е чудесен пример.

Спекулира се доста с това, дали си подписал нов договор или не. Докога ти е в същност договора с ЦСКА?

Договорът ми е до юни 2005 година. Моето желание е, ако играя в България, да играя единствено за ЦСКА. Лично аз се чувствам много щастлив в отбора и ако ръководството е доволно от мен, не би имало никакъв проблем да го продължа.

Каза "...ако играя в България..." - мислиш ли за трансфер в чужбина?

Всеки един футболист, който се развива и не се задоволява с малкото, желае да отиде в по-голям отбор, да се

усвършенства. Футболист като мен, вече на 28 години, трябва да се развива и естествено да осигурява своето семейство.

Ти си капитан на ЦСКА, какво значи да носиш капитанската лента?

Преди всичко е голяма отговорност. Като дете съм се възхищавал на много поколения силни футболисти, които са играли в ЦСКА. Винаги съм мечтал един ден да играя в ЦСКА, но да стана капитан там, не е било и в най-смелите ми мечти. Сега съм доста щастлив, но това е и голяма отговорност, голямо уважение, че моите колеги са ме избрали.

Смяташ ли като капитан, че ЦСКА има сили да спечели

ти съм уважавал човека, който те води, тренира. Все пак, той не е назначен от даден футболист или фен, той е назначен от нашето клубно ръководство. И след като клубът ЦСКА е застанал зад него, който и да е треньор, ние винаги го уважаваме, независимо какво се пише по вестниците за него.

Какви съвети даваш най-често, като капитан на по-младите момчета, които нямат много опит?

Най-често се старая с държането си и със отговорността си на тренировките, да забелязват, как тренирам аз, за да се стараят да тренират като мен. Те трябва преди всичко да са по-отговорни и да мислят повече за самата игра и за самия отбор. Има си време за всичко и

тази година първенството?

Това е целта на целия отбор, на всички момчета, на ръководството и феновете. Всички ние вярваме, че тази година ще е по-добра от предната и ще се борим до край да станем шампиони. И купата дължим от доста време, загубихме няколко финала. Аз лично искам и купата да вземем и ако направим губъл ще съм най-щастлив.

Какво е в момента настроението в отбора? Има ли групички, караници?

Не. За групички - изключено. Ние сме много добър колектив в отбора. Бяхме на толкова дълги лагери заедно. Отдавна се познаваме и сме се сплотили. Всеки един в отбора знае за какво е в ЦСКА. Всеки един от новите момчета, които дойдоха, вече го разбраха. Ние сме 25-26 човека, работим за една и съща кауза и знаем, че трябва да се сработим доста добре, за да няма гребни камъчета, които могат да обърнат целия отбор.

Каза, че сте добър колектив, добре сработени. Имали уважение при играчите от вашия старши треньор Ферарио Спасов?

Откакто съм в ЦСКА и откакто съм футболист, вина-

те го осъзнават.

Какво е за вас публиката на ЦСКА, харесва ли ви това, което прави тя?

Публиката на ЦСКА е един от най-важните козове за нас, футболистите. Естествено, когато те запечат и те подкрепят, се чувстваш на гребена на вълната и няма как да не даваш всичко от себе си, за което им благодарим. Публиката на ЦСКА е доста взискателна и ако не се раздаваш за нея, тя го усеща. Уважението на публиката трудно се печели, но лесно се губи.

Кажете това, което винаги си искал да кажеш, но никога не са те питали?

Труден въпрос. Бих казал на всички в България, не само на привържениците на ЦСКА: да бъдем по-добри, да вярваме в нашата държава, в нашия отбор. Ще се оправим и ще вървим напред. Благодаря искрено на всички фенове на ЦСКА, доколкото разбрах е имало над 400 въпроса за мен, благодаря за тяхното уважение.

Христо Янев:

публиката на ЦСКА е Всичко

Как стана футболист?

Започнах на шест години в Казанлък. Там тренирах с по-големи от мен. Заедно с Тодор Янчев бяхме в един отбор. На 14 години заиграх в Берое (Стара Загора) и след това в мъжкия отбор на Берое.

Кой те запали по футбола?

Баща ми ме запали по футбола. С него съм ходил на тренировки, посещавал съм мачове. Той ме заведе да тренирам.

Как поддържаеш добрата си форма?

Колкото и банално да звучи с усилен тренировки. Там е истината.

Добре, тренираш ли повече от останалите?

Не. Колкото тренират другите, толкова и аз. След тренировка понякога оставам допълнително, но само ако има нужда.

На какви други позиции си играл и къде се чувташ най-силен на терена?

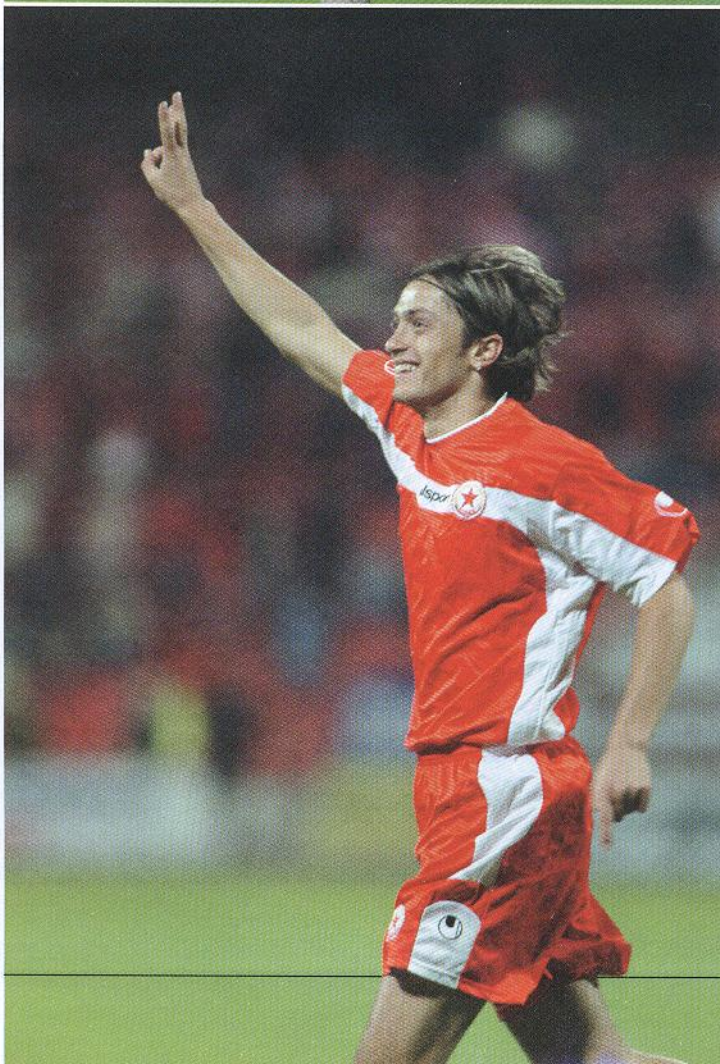
Най-силен се чувствам на терена (усмива се). Иначе съм играл бек, халф, нападател. Общо взето почти навсякъде. И отляво и отдясно за мен няма значение.

Кои са треньорите и футболистите, от които си се учил или са ти любими по някакъв начин?

От всеки треньор, с когото съм работил, съм научил по нещо. Независимо дали съм играл при тях или не. Кумир ми е Роби Фауер. Много го харесвах, като играч на Ливърпул. Прави ми впечатление нестандартното му мислене.

Как успяваш да вкараш толкова и все красиви голове?

Така ме заварва ситуацията, понякога трябва и голяма доза късмет. Стремя се да вкарвам и се радвам, че топката влиза. Имам повече късмет, това е.

Кое е най-силното и най-слабото качество на Христо Янев като футболист?

Не мога да определя кое ми е най-силното, но най-слабите със сигурност са играта с глава и играта в дефанзивен план.

До кога е договора ти с ЦСКА и смяташ ли да го подновиш?

До юни месец 2006 година. Дали смятам да го подновя и това какво ще стане, са две различни неща. Ще поживеем, ще видим.

Мислиш ли за трансфер в чужбина?

Трябва всичко да се допуска, както хубавите неща, така и лошите. Нормално е човек да си мисли понякога за тези неща. За сега няма нищо конкретно.

Доволен ли си от представянето ти в националния отбор?

От това по-доволен не мога и да бъда. Дебют в националния отбор, гол, победа. Разбрах, че след мача сме зарадвали много хора, което ме прави щастлив.

Как се почувства като вкара гола на с Исландия?

Полудях и нищо не чувствах. След два-три дни осъзнах, какво съм направил. Веднага след гола благодарих на националния селекционер Христо Стоичков. Благодарен съм на семейството ми, на приятелката ми, на хората, които винаги са ме подкрепяли откакто съм почнал да играя футбол. Нормално е да благодаря на много хора. В ЦСКА най-близко до мен е Тошко Янчев, който постоянно ми дава съвети и ми казва да не се отпускам в нито един момент. Благодарен съм му и на него.

Какво е за теб публиката на ЦСКА и харесва ли ти това, което прави тя?

Публиката е най-важния фактор за една победа според мен. Публиката на ЦСКА е всичко. Винаги е показвала, че ни подкрепя в трудни моменти и в по-добри за мене лично. Аз съм и благодарен много. Надявам се да продължим да се уважаваме взаимно. Аз обичам публиката на ЦСКА и тя винаги е показвала любовта си към мен.

Какво никога няма да забравиш от престоя си в ЦСКА?

Много неща няма да забравя. Това, че станал шампион, е най-важното за мен. Това, че понякога публиката скандира името ми, че успяваме да ги зарадваме след някой мач и видя усмивки на лицата на хората. Това няма да го забравя никога.

Какво си искал да кажеш на хората, но никога не са те питали за това? Или да им пожелаеш нещо?

Аз обикновено не споделям, без да ме попитат. Искам да пожелаая на хората да вярват в нас. Аз съм сигурен, че всеки един от нас обича отбора, обича публиката. Надявам се да ги радваме с изявите си на терена. Да сме живи и здрави и да се радваме заедно на нови шампионски титли с ЦСКА!

Герасим Заков:

Обичам да съм на върха на атаката

Кой те запали по футбола, кой те заведе да тренираш?

Баща ми ме запали по футбола още от малък. Най-интересното за всички малки момчета е футболът и аз от много малък гледах какво правят по-големите от мен и започнах да тренирам. Баща ми също има голяма заслуга.

През кои юношески формации и клубове си преминал, преди да дойдеш в ЦСКА?

Тренирал съм в Петрич, в Беласица, заедно с по-

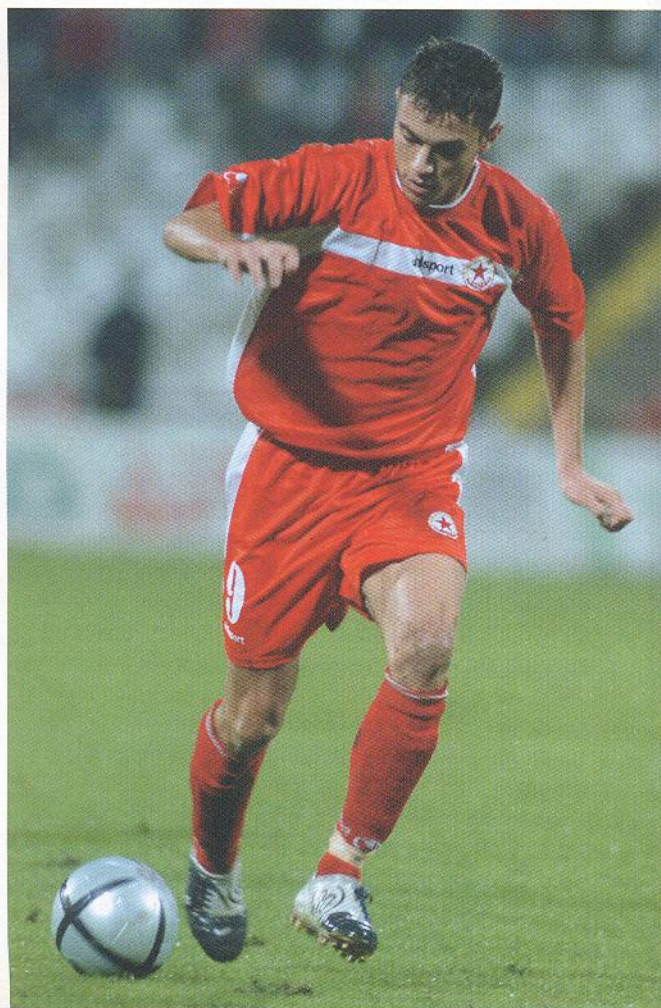
големи момчета от мен. Баща ми ме заведе няколко пъти, след това започнах да ходя сам. Плащах си и тренирах с подготвителните групи деца. В ЦСКА съм от осем или девет години. Първите си професионални стъпки започнах тук, в ЦСКА.

Кои са най-честите проблеми, които си имал в юношеските формации на ЦСКА?

В ЦСКА са доста подготвителните възрасти, терените са малко. Екипировката също ни затрудняваше. Сами сме си намирали по-голямата част от екипировката и обувките. Трудно е в ДЮШ, но там се каляваш.

Малцина знаят или се сещат, че ти вече си Шампион на България с ЦСКА за сезон 2002/2003. Кое е по-добре за теб: да изчакаш възможен шанс за изява, за да спечелиш титулярно място, или да бъдеш преотстъпен в друг отбор, за да се обиграваш?

Аз много искам да заиграя при титулярите на ЦСКА, вече втора година чакам. Рано или късно, ако видя, че нямам шанс в ЦСКА и другите футболисти са по-добри от мен, ще трябва да се преместя някъде. Желанието ми да остана тук е много голямо и се надявам да имам повече шансове за изява, за да се до-

кажа.

Как се разбираш с другите момчета? Имали някакви проблеми между теб и другите нападатели?

С момчетата се разбираме добре. Даже с нападателите се разбирам повече от добре. Със Сакалиев и Хазуров се разбираме чудесно. Може да не съм толкова добър приятел с някои защитници, но с играчите на моя пост се разбирам отлично.

Ти беше вече преотстъпен на Видима-Раковски и игра срещу ЦСКА, как се чувстваше тогава?

Това ми беше най-неприятният момент. Чувствах се много тежко тогава. Виждах агитката и футболните на ЦСКА срещу мен. Не можах две вечери преди мача да спя и ми беше крайно неприятно. Тогава във Видима имаше проблеми, няхахме достатъчно нападатели, иначе щях да помоля треньора да не играя, но нямаше как. Радвам се, че не вкарах гол. После щях да го изживявам много време.

На какви други позиции си играл и къде се чувстваш най-силен на терена?

Играл съм малко изтеглен зад нападателя. Играл съм и като халф няколко срещи. От малък обаче обичам да съм на върха на атаката и да отбелязвам голове. Не съм егоист, ако видя съотборник в по-добра позиция, ще му подам той да вкара.

Кое е най-силното и най-слабото качество на Герасим Заков като футболист?

Най-силното - не мога да кажа, треньорите определят къде съм най-силен. По-слаби са ми левият крак и играта с глава. Ще поработя върху тях.

Докога е договорът ти с ЦСКА и смяташ ли да го подновиш?

До лятото на 2006 година. Моето желание е да играя в ЦСКА. Ще го подновя, ако ме иска ръководството и ако статутът ми не е на твърда резерва. Стига да разчитат на мен, а не само да се привличат чужденци и да се разчита на тях.

Смяташ ли, че тази година и с този състав ЦСКА

ще стане шампион?

Убеден съм и мисля, че от началото на сезона го показваме. Надявам се и да го затвърдим!

Нещо за феновете на ЦСКА?

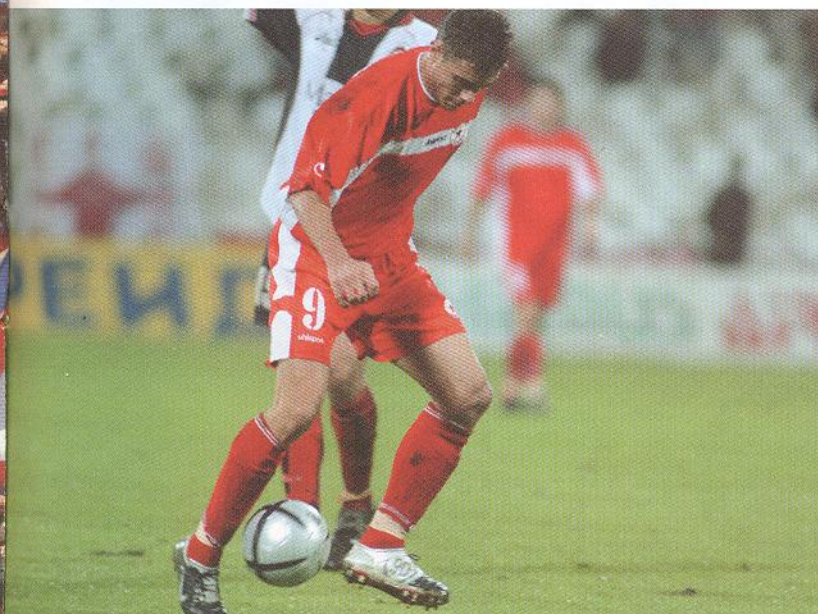
Навсякъде хората много ни обичат, където и да гостуваме. За Румъния нямам думи, публиката бе уникална. Много се радвам да виждам хората по стадиона да скандират "ЦСКА". Това е една невероятна публика, богатство за всеки един отбор. Мисля, че само ние я притежаваме в България.

Какво няма да забравиш никога от досегашния ти престой в ЦСКА. Нещо, което ти е направило особено впечатление?

Обичам да изживявам победите, особено ако съм допринесъл с нещо за тях. Ако съм бил встрани, на резервната скамейка, не мога да го изживея. Няма да забравя онзи мач - 1:1 срещу Левски на Герена, когато станахме шампиони. Този момент не бих забравил никога. Да се радваш на техния стадион, пред толкова левскарите, бе едно невероятно преживяване!

Какво си искал да кажеш на хората, но никога не са те питали за това? Или да им пожелаеш нещо?

Пожелавам на всички да са живи и здрави. Животът е тежък в България, така че, ако могат да се усмихват повече. Повече късмет и да угват на стадиона да ни подкрепят, а ние да ги радваме.

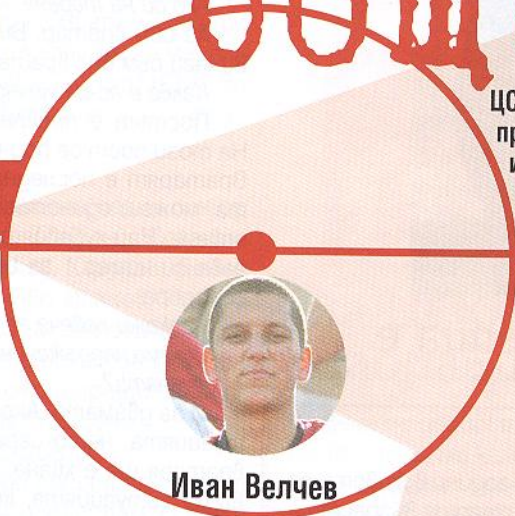

ЦСКА

Общество

ЦСКА Общество е част от нашата илюзия да преживеем живота си достойно. Съвкупност от идеи, каузи и мечти, които протичат във времето и пространството. Обществен модел, обединяващ абсолютно несъвместими личности, единствено и само заради любовта към четирите букви.

отборът

Иван Велчев

Тасос Петкос

Зуека

Лютви Местан

Каската

Цветомир Цветков

Лъчо

Венелин Георгиев

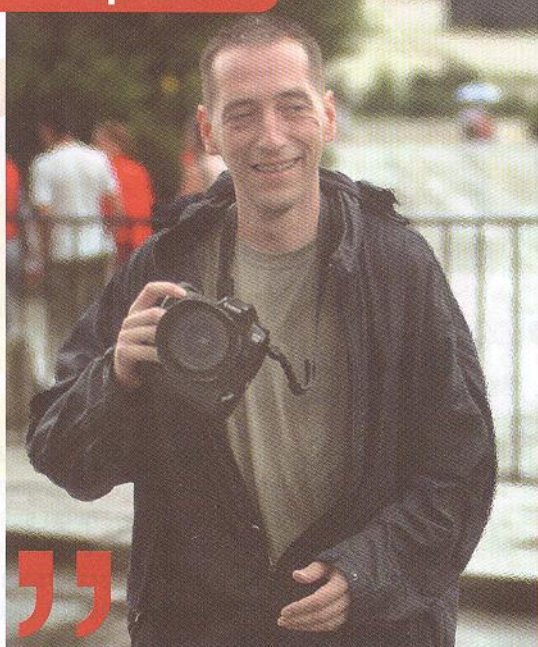
Никола Шапазов

Луканката

Велко Ангелов

Велко Ангелов, фоторепортер
В сп. "Тема"

Вратар

Екипът на една медия е спортен отбор

Защо избра ЦСКА?

В ЦСКА съм изкарал най-сладките години в живота си. Играл съм хангбал в ЦСКА до юноши старша възраст.

Как виждаш разликата между спорта в ЦСКА преди години и сега? Предполагам това важи и за футбола?

Преди време ЦСКА беше една много стегната машина и това важи за всички спортове. Тогава се отделяха много средства и много усилия за всички отбори. Винаги сме имали най-добрите екипи, най-добрите условия за лагер сборове и най-добрата спортна база. Обръщаше се голямо внимание на детския спорт. ЦСКА беше една работилница за спортисти. Сега това не е така.

Има ли нещо общо между спорта и фотографията?

Много общо имат помежду си. И в едното и в другото са много важни индивидуалните качества. Трябва да си прецизен, да си добър на поста си, образно казано. Можем да приемем една медия за спортен отбор. И при двете имаш различни състезатели на различни постове. Когато си част от този отбор трябва да работиш добре с тях, да запълваш гупки, когато е необходимо. Когато си се занимавал със спорт и си работил в екип е много полесно да вършиш работата си в една медия. В спорта, когато някой от отбора не се чувства добре, трябва да го подкрепиш. По същия начин е при едно интервю. Ако видиш, че колежата ти, който взема интервюто е затруднен в комуникацията, фоторепортера се намесва.

Как се снима футболен мач? По трудно ли е от това да снимаш други събития?

Футболът е труден за снимане спорт, защото има много и различни ситуации, които трябва да се снимат. Самата схема на снимане изисква едри планове, при това винаги с топка. Имам много колеги, които снимат хубави, кадри, но топката я няма, а тя е основният обект. Освен това е задължително да се знае схемата на игра, основните играчи. Ако лявото крило от отбора е най-добрият играч, съответно всички фотографи застават от дясната страна и следят основно за неговата игра. В общи линии, гледната точка е около корнера, за да има добра ви-

зия и към вратата и към центъра. И най-сложното е да се улови съприкосновението с топката и игрови момент в крупен план. И от тук нататък всичко е въпрос на шанс. Бих казал, че снимането на гол не е най-важната ситуация. Интересни са снимките в игрови план когато няколко играча се борят едновременно за топката.

Ако си на терена, на кой пост играеш?

Аз съм вратар. Бил съм с фанелка номер 1 и номер 12. Винаги съм бил вратар и във футбола и в хангбала.

Какво е по-различното в този пост?

Постът е привлекателен, заради атрактивността. На този пост се подчертават индивидуалните качества. Вратарят е последната преграда. Ако изпуснеш топката, можеш единствено да погледнеш къде отива и нищо повече. Най-хубавият момент е когато хванеш гузпа. Тогава си номер 1 за отбора. Естествено и публиката те аплодира.

Разкажи повече за ситуацията при гузпа? За кого е по-голямо напрежението - за вратаря или за този, който бие гузпата?

И за двамата. Ако и двамата гледат несериозно на ситуацията, нито играча ще бие правилно гузпата, нито вратаря ще е хване. В този момент се съсредоточаваш върху ситуацията, която зависи единствено и само от теб. Всичко останало е чисто спортна технология - как да го излъжеш, на къде да гледаш, на къде да се бие топката и т.н. Всичко това е надиграване. Това е голямата емоция. Хората приемат всяка гузпа като гол и ролята на вратаря е да го предотврати.

Т.е. шансовете са повече на страната на този, който бие гузпата или не е така?

Реално погледнато с по-големи шансове е играча, защото вратата е 7 на 3 метра, а вратарят е максимум 2 м. Длъжен си да стоиш на гол линията, не трябва да тръгваш преди играча да замахне към топката и т.н. Вратаря има много ограничения. Той е в по-неизгодната ситуация.

Любим футболист от ЦСКА?

Аз имам спомени от по-стария отбор. Предвид поста ми, естествено съм се интересувал повече от вратарите. Любимец ми е Джони Велинов.

защитник

Емил Любенов -
Луканката, охранител

Кой е твоят пост във футбола?

Харесвах Илия Вълв, Джони Велинов, Ненаг Лукич. Дори един от прякорите ми е именно Лукич и затова - вратар или някъде в защита.

Защо ЦСКА?

Израснал съм в семейство на левскарци. Според мен трябваше да има опозиция, особено на брат ми, който е пет гогини по-голям от мен. Когато гледахме мачове по телевизията, всички бяха от Левски, аз от ЦСКА. За мен това е истината - ЦСКА, славна история, титли, купи...

Кой е любимият ти футболист?

Не са един и двама. Искам да спомена целия отбор от поколението на Ицо, Любо, Емо, Трифон... Сега от по-младите харесвам играта на Заков, Хазуров, Данчо Тодоров, да не забравя и вратаря Иво Иванов. Изцяло подкрепям юношите на ЦСКА в отбора. Затова ходя редовно и на мачове на Червено знаме и искам да призова повече хора да идват на тези юношески срещи. Младите армейци имат нужда от нашата подкрепа.

Кой е незабравимият ти спомен с ЦСКА?

Мачът ЦСКА - Ювентус 3:2, преди десетина години. Тогава още живеех в Смолян, аз съм роден там. С приятели пристигнахме в София. След двубоя с италианците реших, че ще остана още няколко гена, за да гледам и мача с Левски. Резултатът е известен - загуба със 7:1. Прибрах се в Смолян изморен, гладен. Родителите

За ЦСКА бих направил Всичко

ми вече ме издирваха, почти седмица не ме бяха виждали. Преди да ми кажат каквото и да е, ми позволиха първо да се наям. На масата, брат ми, реши да се шегува с мен и с това 7:1. Нервите ми не издържах и го ударих с една ваза по главата. Все още има белег. Никои няма право да се подиграва с ЦСКА.

Няма да забравя мача ЦСКА - Барселона, атмосферата на Армията на мача с Атлетико Мадрид. Няма да забравя нито една от екскурзиите в провинцията и чужбина - емоции никога не липсват. Изключително съм радостен от факта, че в сектор Г идват много млади хора, закърмени с идеята ЦСКА. Това са момчета, които не си спомнят златните години, но това не им пречи да обичат толкова силно ЦСКА и да подкрепят отбора. Към незабравимите моменти трябва да прибавя и съборите, организирани от фенклуба на ЦСКА. Нека да идват повече хора на тези срещи, купонът е невероятен. За последните две години аз съм шампион по плажен футбол с моя отбор - "Сексфронт". Армейците знаем как да побеждаваме и как да се забавяваме.

Докъде ще стигнем този сезон според теб? Започнахме доста добре.

Шампионска титла, купа България, а догодина - финал за Суперкупата на Европа... Може ли да отправя и едно пожелание към списанието на червените?

Заповядай!

Пожелавам на сп. ЦСКА да излиза в по-голям тираж и не един път в месеца, а поне два пъти в седмицата. Нека хората, които го подготвят, да изнемогват от работа. Другото - ние ще го направим. Доволен съм, че въпреки трудностите, които имаше, списанието продължава да съществува.

Никола Шахпазов,
музикален журналист

защитник

нахлуха в сектора. Някъде по това време беше и паленето на седалки. В сериозни боеве не съм участвал, и предпочитам да не участвам. Искам само да присъствам отблизо.

В сп. "Ритъм" пишеш за по-твърда музика. Намиращ ли общо между нея и ЦСКА?

Да. Мисля, че трябва да се напише нов химн на ЦСКА в стил пънк и хардкор с много хорова пеене. В хардкор средите има много фенове на ЦСКА. Всеки хардкор маниак знае кой е Скитника, например. Той е на всички мачове в сектор "Г".

Какво мислиш за химна на ЦСКА, композиран от китариста на "Остава" Жоро Георгиев?

Не ми харесва, макар че песента е по-добра от "Сърца червени". Просто публиката на ЦСКА не харесва естрадна музика. "Кой сега е №1" на Бичето върви много по-добре. И трябва да има хорова пеене, за да се включват феновете.

На ЦСКА подхождат пънк и хардкор

С кой пост на терена се идентифицираш?

Стопер. Бих предпочел №4. За да върша черната работа в отбора. Освен това съм висок и печеля всички въздушни дубоуи.

Кои са първите ти спомени, свързани с ЦСКА?

Бил съм на 12-13 години. Чичо ми ме запали по ЦСКА. Разказвал ми е за отбора, показваше ми книжки-програми за мачовете с Аякс, Нотингам и Ливърпул. Даде ми и плоча с радиорепортажи на ЦСКА, която си презаписах на касета и все още слушам, за да се надъхвам.

Кои са първите мачове на ЦСКА, които помниш с най-малки подробности?

Победите над Парма и Ювентус през 90-те. Не можах да присъствам, но ги гледах по телевизията.

А тези, на които си присъствал?

С Атлетико (Магрид), малко след монтирането на седалките. Тогава стана едно сбиване в сектор "Г", много седалки бяха изпочупени. Паднахме с 2:4, но се радвах така, все едно сме били 4:0.

Любими футболисти на ЦСКА?

Мето Деянов, който после се поизгуби. И Адалберт Зафиров. За съжаление не съм гледал фигури като Стойчо Младенов и Христо Стоичков. Стоичков всъщност го гледах в ЦСКА, но при завръщането му в края на 90-те.

Ходиш на всички мачове с Левски ...

От 94-95 г. гледам да не ги пропускам. Предпочитам тези на "Герена", защото има повече агресия в сектор "Г". Няма да забравя случая преди 3-4 години, когато феновете на ЦСКА разбиха клетката на "Герена" и

халф

Лъчезар Маринов - Лъчо,
музикант

Кой пост на футболния терен би избрал за себе си?

Когато тренирах в ЦСКА, съм бил на най-различни постове. Включително вратар. Но се виждам като халф. Харесвам играчите с №10, конструктивни халфове тип Бальков и Лечков. За съжаление такива футболисти са на изчезване.

Кога се запали по ЦСКА?

Не помня. Баща ми ме е водил по мачове, още когато съм бил на 3-4 години. Първият ми по-ясен спомен е от мача с Нотингам тук. Имам спомени и отпреди това, но са доста неясни.

Някой по-ясен спомен?

Когато бихме Ливърпул 2:0, съм бил в по-осъзната възраст. Оттам нататък помня всички мачове - с Рома, с Монако. В някои от тях съм гонел топките на стадиона, но не помня на кои точно. С времето спомените избледняват.

Любими футболисти на ЦСКА?

Страшно много са. Конкретно не мога да кажа, защото не съм идолопоклонник. А и напоследък футболят се атлетизира, меркантилизира, комерсионализира. Колективизмът измества възможностите за индивидуални изяви.

Значи си привърженик на бразилския стил, в който определящи са индивидуалностите?

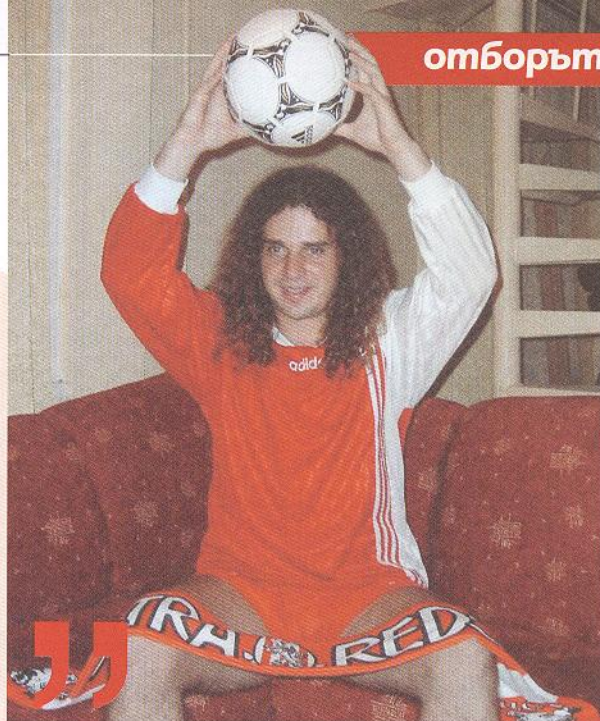
Естествено, но в момента никой не ме пита какво ми харесва на мен. Въпросът е каква е реалността. Прекалено много пари се наливат във футбола. Но това е като глобализацията - дори да не ни харесва, няма как, трябва да я приемем. Реал (Магрид), например, се превърна в национален отбор на света.

Прекалено високо ли са платени играчите на ЦСКА?

Не ми се отчитат всеки месец с касови ордери. Представа за заплащането им имам от медиите, но не знам доколко отговаря на истината. Всичко е до мантилитет на конкретния човек. Това все пак е професия, до голяма степен конвертируема. По западните стандарти заплащането е нищо, по нашите е високо. Така че по въпроса може да има 2 гледни точки. Представете си какъв отбор щеше да е ЦСКА, ако бяха задържани тези футболисти, които бяха продадени. От вътрешни източници знам, че на играчите не винаги им се плаща. Така че мненията опират до двете крайности - има лигълъвци, дупета с по 10 000 на месец, които се чудят как да ги похарчат, а други хранят семейства с парите си. Не съм съгласен и с практиката да пръскаш пари за футболисти от чужбина. ЦСКА е много лош пример. Прави се тотално измислена селекция. Ясно е, че качествен чужденец няма да гоиде, освен ако не е в залеза на кариерата си. Това действа зле на климата. Груйо от Копакабана взема 4 пъти по-висока заплата от хора, които си скъсват гъза за отбора.

Все още идваш на мачовете...

Не, от една година не съм стъпвал на стадиона. Сърдит съм. Футболят започва да прилича на кеча. Отрицателните емоции ми идват в повече. Нито бием

ЦСКА е като шоубизнеса: Има шоу, няма бизнес

Левски, нито постигаме нещо в Европа. Няма повод да се върна на стадиона. Видяхме какво стана с Омония. Имам чувството, че публиката сме последните бальци. Числя се, защото още гледам мачовете по телевизията. Но не мога да си късам нервите. На периоди съм - понякога не пропускам госуване в провинцията и в чужбина. Сега поне няколко играчи играят от няколко години заедно. Има добри индивидуалности. Но защитата никаква я няма. Прави ми впечатление, че преди правехме от посредствени футболисти звезди, а сега от звезди - играчи, които потъват в мъгла. А по принцип ЦСКА е трамплинът към Европа. Левски само в Ирак не са продали някоя звезда. Как би звучало само - Илиян Стоянов, новата звезда на отбора Ал Кайда. Или Георги Марков, който е идеален за камикадзе. Но истината е, че откакто Наско Сираков е в Левски, имам чувството, че всеки път играем с 4-5 пробити играчи.

Продължаваш да си от ЦСКА. Нещо оптимистично?

Винаги има. Просто сегашните играчи не ми харесват. Но отборът тръгна добре, надявам се да бие Стяга и да натрупа самочувствие. Отношението ми към треньора е колебливо.

Как върват нещата с "Хиподил"?

Шоубизнесът като цяло е като ситуацията в ЦСКА - има шоу, няма бизнес. Положението е като кариерата на Гонзо - със затихващи функции. Като буря в чаша вода. В "Хиподил" всеки се занимава с нещо свое.

Димитър Николов - Каската, **ляв халф** продавач на петролни продукти

Публиката на ЦСКА е една

Какво означава ЦСКА за теб?

Религия. Начин на живот. Мисля, че тези гуми изчерпват всичко.

Ти си на стадиона от много време. Промени ли се нещо във феновете, тези които са там на всеки мач?

Има огромна разлика в публиката, такава, каквато беше преди години и сега. Това, което ми е неприятно сега е, че агитката се цепи. Има много фракции, групички, разделени от идеология, политика ... Знам, че в Европа това е нормално, но аз не го смятам за хубаво. Освен това България е малка държава, не може да се делим по този начин. Отборът е един, не може да има 50 групировки в агитката. Отиваме на мач, за да сме заедно. Публиката на ЦСКА е една. Преди бяхме задружни - "Един за всички, всички за един!". Сега различните групи се раздалечават една от друга. За мен, когато отидеш на стадиона, ти си от ЦСКА. Забравяш всички други неща, които те различават от останалите там и подкрепяш отбора.

А какво се промени?

След 10 ноември се промениха госта неща. Хората се промениха, животът ни се промени. Всеки се мъчи да оцелее по някакъв начин и това оказва влияние върху всички сфери на живота.

Това ли е и причината сега да гледаме друг футбол? Ти си гледал големи мачове, а сега, за съжаление, тези велики победи ги няма?

Просто в ЦСКА се впиха много пиавици. Разни неща-стници, които се опитаха да измучат финансово отбора. Мога да дам за пример трансфера на Стоичков. Така и никои не разбира къде отидоха тези пари.

Как ти изглежда отбора в момента?

Лично моето мнение е, че тази година отбора тръгна добре. Знам, че много хора няма да са съгласни с мен, но мисля, че играят добре и трябва да се оставят да работят на мира. Много хора казват, че Ферарио Спа-

сов не е добър треньор. Може и да не е, но нека да го оставим да видим какво ще направи. Не сме чейндж бюро, за да си сменяме треньорите през два-три месеца. Иначе отборът ми харесва в момента, във всяка една линия имаме добри играчи, остава само да са добър колектив. Да не се делят на групи, както обикновено е ставало в ЦСКА.

Любим футболист на ЦСКА?

Стоичков. За мен той е Господ. Няма да се рогу поговор от него. От сегашния отбор харесвам двама футболисти - Ицо Янев и Данчо Тодоров. Особено Данчо Тодоров. Той е много сърцат. Такива играчи обичам. Може да няма толкова талант и ресурси, но влага сърце-то си, раздава се по терена. Това ми харесва в него.

Според теб играчите на ЦСКА със сърце ли играят? Каза, че отбора ти харесва, а след неуспешния край на миналия сезон, едно от обвиненията към тях беше, че не играят за идеята ЦСКА?

Обикновено скандалите се случват в почивката между полусезоните, защото в края ... тя, каруцата вече се е обърнала. Нормално е да има недоволство, когато отборът не върви, не е добре в класирането, губят мачове, които трябва да се вземат ... Но сега ЦСКА е добре, добре играем и ... аз виждам 30-тата титла. Само това ми е в главата! Приятелите ми ме мислят за голям оптимист, но аз съм убеден в това.

На кой пост би играл, ако си на терена?

Ляв офанзивен халф.

Какво би си пожелал, освен 30-та титла?

Искам футболистите в отбора да са заедно, да са приятели. Ако мога така да го нарека, да бъдат банда, в добрия смисъл на думата. Гледам по другите първенства, в Италия например, играчите се поздравяват, прегръщат се когато правят смени... Искам да са поздравявани, не да се обажда балканският манталитет, завистта. Трябва да са приятели и на терена, и извън него. Сигурен съм, че тогава ЦСКА ще върви напред за векове, не за години.

ляв халф

Венелин Георгиев,
ПР и маркетинг мениджър на
Национална Волейболна Лига

Защо избра ЦСКА, какво означава за теб този отбор?

ЦСКА е велик отбор. И както към всеки голям отбор не можеш да останеш безразличен към него, или го обичаш с цялото си сърце, или го мразиш до гръното на гушата си. Аз съм от първия тип хора.

Една от спекулациите около ЦСКА е твърдението, че червените фенове са по-малко от феновете на Левски?

Дали феновете на ЦСКА са по-малко, не знам. Факт е, че по време на гостуванията на нашият отбор, ние сме най-многобройната агитка. Ние пътуваме по 100 или 1000 км. за да пеем песните за любимият клуб, да скандираме имената на състезателите и да се радваме или плачем заедно с тях. Ако феновете на противника са повече, но си стоят безхаберно по домовете, то какви фенове са те?

Във "Вот на доверие" ти избра да се конфронтираш именно по линията ЦСКА-Левски с Марти Джи и за теб гласуваха повече хора, отколкото за него. Как си го обясняваш?

Вижте, аз защитавах една идея в която вярвам с цялото си сърце и гуша. Опитах се да докажа на хората колко много обичам ЦСКА и мисля че успях, а той постоянно се опитваше да покаже колко много ни мрази. Омразата не е кауза, която си струва да бъде защитавана, и мисля че хората го разбраха.

Той те провокира многократно, но ти не отговори на нито една провокация. Защо?

Да Ви кажа честно бях на ръба. Когато ми хвърли свинските крака и диска с разни чалги, ми идваше да го фрасна, но реших, че той си беше достатъчно жалък и това просто щеше да повлияе зле на стратегията ми.

Каква беше стратегията ти?

Опитах се да докажа на всички, че "Аз обичам ЦСКА" и "Шумен мрази ЦСКА" са послания, които не носят еднакъв емоционален заряд. Марти Джи беше просто един служител на ФК Левски, който много мразеше ЦСКА.

Една от основните идеи в предаването, покрай което стана известен, е желанието и смелостта да заявиш, че можеш да си победител. Ти успя да победиш досегашния лидер. Има ли рецепта как се побеждава?

Когато се появих за

„Аз обичам ЦСКА“ е по-силно от „Шумен мрази ЦСКА“

първ път в играта аз недвусмислено заявих, че единствената ми цел е да спечеля. Когато разбрах, че Марти Джи не е никаква конкуренция, насочих цялото си внимание към 4-кратния победител Ивайло Гаврилов. Ясно му заявих, че нищо друго освен победата не ме интересува. Мисля, че точно това е рецептата за победа - когато си поставяш високи цели, се качваш по нагоре, когато целта ти е просто да победиш вечния съперник, стигаш готам и спираш, защото явно това е твоят връх.

Има ли в отбора на ЦСКА в момента победители? Дух на победители?

Самият факт, че играят за ЦСКА, значи много. Радват се на всенародна любов и ги познават всички, но това е и една голяма отговорност. Трябва да се доказват във всеки мач, да се раздават докрай, защото публиката на ЦСКА е много претенциозна, виждала е на своя стадион най-добрите футболисти на България и не дава много време за адаптация на новите играчи. Въпреки това мисля, че нашите футболисти са родени победители и ще успеят да го докажат на всички.

Какво очакваш от отбора?

Само три неща. Шампионска титла, Купа на България и поне 1/4-финал за Купата на Уефа

На кой пост би играл, ако си на терена?

Ляв външен халф. Като малък тренирах 2 години футбол и играех ляво крило, но мисля че бих се чувствал по удобно като атакуващ от по задна позиция.

Любим футболист на ЦСКА?

От футболистите които, съм имал щастието да гледам, естествено Христо Стоичков. Една страхотно магнетична личност, която напълно се припокрива с ЦСКА - или го боготвориш, или го мразиш, но безразличен не можеш да останеш! Иначе има много хора, отдала живота си за ЦСКА - Божков, Кирил Ракаров, Иван Колев, Петър Жеков и много много други, които, за мое голямо съжаление, не съм наблюдавал.

Любви Местан,
заместник председател
на ПГ на ДПС

офанзивен халф

ЦСКА ме е карал да се чувствам горд, че съм български гражданин

Защо избрахте ЦСКА?

За да отговоря, ще се върна много години назад към злополучния мач 7:2. Тогава бях на шест години и не разбирах много от правилата на футбола. ЦСКА поведе в този мач. В секундата, в която почувствах какво означава лудата радост от отбелязването на гола, аз вече бях цесекар. След края на мача, в който Левски ни вкара 7 гола, аз останах цесекар. Избрах ЦСКА във възможно най-злополучния ден и мисля, че абсолютно нищо не може да разклати моята привързаност към отбора. ЦСКА неведнъж ме е карал да се чувствам горд, че съм български гражданин. Клубната принадлежност, верността към един футболен клуб, е константна величина. Човек преживява много заблуди. Дори и в интимните отношения. Срещаш един човек и мислиш, че си срещнал любовта на живота си, но после любовта свършва, появява се нова... Но едва ли има по-трайно чувство на привързаност от тази към любимия отбор от страна на запаянкото. От тази гледна точка аз бих могъл да бъда определен като болен цесекар. И в човешки, и в политически план аз съм достатъчно толерантен човек и затова моята привързаност към ЦСКА никога не е прераствала в агресия към другия отбор. Не крия обаче, че макар и зрял мъж, на 44 години, всяка загуба на ЦСКА, особено от Левски, ме изкарва от емоционално равновесие поне за два-три гена. Когато бях млад, периодът беше по-дълъг, разбира се.

Гледали сте велики победи на ЦСКА над големи европейски отбори. Тях вече ги няма. Имате ли някакво обяснение?

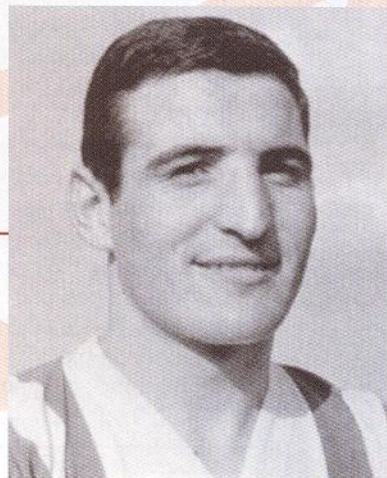
Нужно е младите и талантиливи момчета в отбора да си повярват, че ги бива и за големите победи. От хъса, с който играят, аз разбирам, че те са прегърнали ЦСКА като своя кауза, но още не са си повярвали. Не е достатъчно само много да обичаш отбора си и да си готов да дадеш всичко от себе си. В спорта е много важно и да си по-

вярваш, че можеш да го направиш. ЦСКА трябва да се върне на европейската сцена. Мисля, че ЦСКА е призван да си поставя малко по-високи цели, отколкото другите клубни отбори в България. Има отбори, за които е достатъчно да бъдат републикански шампиони, самоцел е да победят ЦСКА и свършват дотук. За отбора е важно да надскочи тесните рамки на вътрешното първенство, но дори и да не успеем, е много важно да се поставят по-високи цели. Приказката, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му, е вярна. И един отбор е толкова голям, колкото са големи мечтите и целите му.

Какво е общото между футбола и политиката? Вярата в собствените възможности?

Между футбола и политиката, разбира се, могат да се търсят паралели. В България обаче смесването на футбола и политиката ни е предпоставило много лоши примери. Най-лошото, което се случваше през годините на ЦСКА, повярвайте ми, дори преди 10 ноември 89-та година, бе опитът футбола и клубната принадлежност да се идеологизират. Грозният и некоректен опит на ЦСКА да се лепне етикета, че е отборът на официалната власт, а по-късно да се търси пряк паралел между клубния цвят и политическия цвят, навреди много на нашия клуб. Футбола и спортът въобще имат призвание да обединяват хората. И за това няма нищо по-естествено от това да ме видите на футболен мач с мои колеги цесекари от СДС, както и да ме видите кръвни левскари от БСП да седят до свои колеги от СДС на футболен мач на Левски. За разлика от спорта, който би следвало да обединява хората, политиката в доста по-голяма степен е субективна човешка дейност. Субективната оценка на фактите и събитията в политиката е толкова силна, че на това в крайна сметка се крепи многопартийната политическа система.

А конкретно на вашия въпрос, много е важно един политик да вярва в каузата си, в това, за което е избран. Защото ако ние не си вярваме, как ще искаме доверието на хората, които са ни избрали?! Вярата в способностите е много важна и за България като цяло. Ние трябва да вярваме, че можем. Много е важно споделяйки общите европейски ценности, ние да запазим самобитността си, българската си идентичност. Едно от нещата, с които можем да заявим себе си, да запазим своята национална гордост, е спортът.

гясно крило

Васил Василев - Зук,
актьор*Защо избрахте ЦСКА?*

От малък съм цесекар. Не мога да отговоря защо. Когато човек е толкова малък, трудно може да се твърди, че съзнателно е избрал нещо.

Какво означава червената идея за Вас?

Преди всичко традиция. Много неща се промениха във футбола и в живота, клубът не е същият. Не знам дали това е хубаво или лошо. Не мога да преценя. А идеята за мен е нещо много просто. Всеки човек има иголи, извън Господ, в които се опитва да вярва. Аз се опивам да вярвам в ЦСКА, дори понякога да ме разочароват.

Казахте, че клубът не е същият, какво се промени?

Правилата на играта се смениха. В България футболът стана като в европейските държави, в смисъл, че е вече е много повече от един спорт. Футболът е бизнес.

Вече на стадионите има малко хора. Това ли е причината според Вас?

Не. Има много причини вече да няма толкова хора по стадионите. Една от тях е телевизията. Вече почти няма мач, който да не се предава по телевизията. Освен това, не всички, които обичат ЦСКА, имат възможност да си плащат билетите, за да отидат на стадиона. Но отливът на хора не е само от стадионите. Навсякъде е така - и в киното, и в театрите. Най-гледаните филми в България са от типа на Хари Потър, а това не е стойностно кино.

Ходите ли на мачове?

Вече не. Гледам мачове по телевизията. Не ми остава време да ходя на стадиона. Когато бях малък обаче ходех. Аз съм от Сливен и още си спомням как тръгвахме за мач в София. Пътувахме с влак, големи компании, забавлявахме се, викахме. Имаше много червени знамена, откраднати

На кой пост бихте играли, ако сте на терена?

Аз съм играл футбол в Родопи (Момчилград). Винаги съм бил офанзивен халф. Малко зад център нападателя, с много малко дефанзивни функции. Определено тази роля ми харесва и в политиката. Не съм от най-нападателните политици, не се занимавам със защитни функции, в смисъл, че не си губя времето да отговарям на провокации, при необходимост, след като съм подготвил добре нещата, умея да атакувам, но по-скоро предпочитам да подавам добрия пас за истинските нападатели. Тази ми функция от терена малко или много се пренесе и в политиката. И ако трябва да търсим някакви паралели между футбола и политиката в тактическо отношение могат да се намерят много такива.

Любимият Ви футболист от ЦСКА?

Ще изключа колоса Стоичков. Той е № 1 за всички времена. Но извън него аз имам дъвама любимци - Димитър Пенев и Димитър Якимов. Винаги съм се възхищавал на невероятната способност на Пенев да преценява ситуацията във всеки момент. Той играеше с толкова точни и елегантни движения, че винаги ми се струвало, че няма как да бъде победен. И естествено съм се възхищавал на непогрязаемата техника на Якимов.

Големи са отборите, не конкретни хора в тях

от някой партиен дом предполагам, иначе откъде тогава червени знамена!? Тогава беше различно от това, което е в момента. Нямахме вандалщини, омраза. Вярно е, че тези неща намалеха в последните една-две години, но не мисля, че е правилно футболът да предизвиква подобни страсти.

На кой пост бихте играли, ако сте на терена?

Дясно крило. Когато бях малък, много играех футбол. Имаше обаче голям проблем. Набъгвах всички, защото бях много бърз, само че обикновено забравях топката. Последният път, когато играх футбол, беше преди четири години. Имаше благотворителен мач между български звезди и отбора на McDonalds. Преди мача загрявахме около 30 минути. В момента, когато съдията свири първия сигнал, аз хукнах след топката и ... си счупих крака. Направо не мога да си го представя това. Аз съм спортувал, бях атлет, но никога не съм имал някакви сериозни травми. И да си счупя крака, ей така, без нищо. От тогава насам съм се заклел, че повече няма да правя неща, които не са за мен.

Любим футболист на ЦСКА?

Стоичков. Сега нямам любимци. Вече има само временни звезди, няма явления, каквото беше Стоичков. Тук обаче искам да кажа, че не съм съгласен с твърдението, че футболът се прави от звезди. Звездите са си звезди, но футболът е отборна игра, големи са отборите, не конкретни хора в тях.

Тасос Петкос,
управител на "Мануел"

ляво крило

Когато отидох на Армията, се влюбих в ЦСКА

Защо избрахте ЦСКА?

Няма да крия, че се повлиях от мои приятели, които са цесекари. Имам и един невероятен спомен от годините, когато учех в България. Това беше мачът на ЦСКА с Ливърпул. Атмосферата на стадиона, играта на отбора ме поразиха. В любовта към един отбор има и нещо необяснимо, то идва от сърцето ти, просто чувстваш, че това е твоят отбор. Така се почувствах и аз след този мач и макар че не съм се родил от ЦСКА, станах цесекар. В това няма разумен избор. Същото е като да видиш една жена и да се влюбиш в нея. Преди ходех редовно на мачове и на други български отбори - на Левски, Локомотив (Сф), Славия, но не почувствах същото към тях.

С какво се различава според Вас ЦСКА от другите български отбори? Защо го предпочетохте?

Много е трудно да се обясни, защото, както казах, любовта е необяснима. Но може би видях общи черти между другата ми голяма любов Арис (Солун) и ЦСКА. Аз съм се родил от Арис. Когато отидох на Армията, усетих същата атмосфера, феновете са луди и обичат отбора ...

Защо гръцкият футбол в момента е на много по-високо ниво от българския?

Да, така е. Дори да не говорим за европейската титла, защото все още е рано да се каже дали този голям успех е случайност или не, клубният футбол наистина е на по-високо ниво от това в България. Това се доказва и от присъствието на най-малко два гръцки отбора в Шампионската лига години наред. В Гърция има повече пари във футбола, а тези пари идват от съпътстващи футбола дейности, като напр. телевизионни права. В България, когато седна пред телевизора да гледам някакъв мач, се нерввам от лошото качество на предаването. Телевизиите в България искат с една камера да покажат целия мач и да обхванат всички ъгли и ситуации. Би трябвало да се инвестира повече в качеството на предаванията, тогава мачове-

те ще се гледат от повече хора и съответно ще се печелят повече пари. Клубовете също ще печелят от това. А когато един клуб има повече пари, той е по-силен. Няма защо да се лъжем, футболът е преди всичко бизнес. Без пари няма футбол. Второто задължително условие е да се подобри базата, футболните терени. Трябва да се инвестира и в младите таланти, каквито без съмнение има в България.

Какво е отношението на гръцката държава към спорта и респективно футбола?

Държавата в Гърция също помага много за развитието на футбола. Всяка година отборите, макар че са акционерни дружества, взимат процент от средства от спортното тото, защото отборите им участват в тиражите. Периодично държавата опрощава и задълженията на футболните клубове към нея, напр. осигуровки и др.

А ако сравним по същия начин бизнеса в Гърция и България?

Има една основна разлика. В Гърция има установени правила, които действат от години. Ако си таксиметров шофьор в Солун, ти знаеш, че трябва да платиш такса от 10 000 и те са точно толкова, не са нито 9 900, нито 10 200. Тук не е така. Но мисля, че с малки изключения, вървим в правилната посока. Трябва да се изградят ясни правила, които да регулират конкуренцията. Необходимо е да има конкуренция на пазара, но честна конкуренция. Същото е, както и във футбола. Ако ЦСКА няма конкуренция, не може да се развива.

На кой пост бихте играли, ако сте на терена?

Ляво крило. По-силен съм с левия крак. Винаги, когато гледам Янев да атакува, ми се струва, че атакувам аз.

Любим футболист на ЦСКА?

От бившите футболисти на отбора имам много любими, а и приятели - и Стоичков, и Емо Костадинов, Любо Пенев. Любимецът ми в сегашния отбор е Ибрахима Гай. Запознах се с него още на третия ден, когато беше дошъл в България и през годините наблюдавах развитието му.

Какво искате за ЦСКА?

Много искам ЦСКА да се представи добре в Европа, достойно за името си. И едновременно с това да не се изпуска вътрешното първенство. Често при нас се поставя само едната цел, а другата минава на заден план. И двете са важни. Много ми се иска да бъде намерен оптимален вариант и отборът да се представи добре и на двете полета.

дясно крило

Цветомир Цветков,
дистрибутор

На кой пост искаш да играеш в отбора на феновете?

Дясно крило. Харесвам атакуващия и атрактивен стил на игра. Обичам пробивните футболисти с рязък демараж. Ето защо в момента бих отличил играта на Христо Янев.

Той ли е твоят любимец?

Да. В сегашния отбор на червените той ми прави най-добро впечатление. Бих искал да приличам на него, въпреки че Ицо играе отляво.

Имаш ли друг любим футболист?

За мен Христо Стоичков е емблемата на ЦСКА, най-добрата реклама на отбора ни. От неговото поколение ми допаднаха и Любо Пенев.

Кога стана от ЦСКА?

Бях на седем години, когато победихме Левски с 5:0. Това е може би най-яркият ми спомен от детството. Тази победа с четирите гола на Стоичков ще я помня винаги. Може би именно тя ме направи от ЦСКА и оттогава датира голямата ми любов към червения тим. Разбира се, станах фен на футбола и с помощта на баща ми. Той е човекът, който започна да ме води по мачове. Трябва да отбележа, че почти всички от моята фамилия са от ЦСКА, много малка част симпатизират на други отбори.

Вярвам в отбора

Какво е за теб ЦСКА?

Гордост, чест, слава... Това не е просто хобито ми, това е моят живот. Затова съм навсякъде с ЦСКА - на Армията, в провинцията, в чужбина.

А защо винаги си в сектор Г, а не в някой от другите сектори на стадиона?

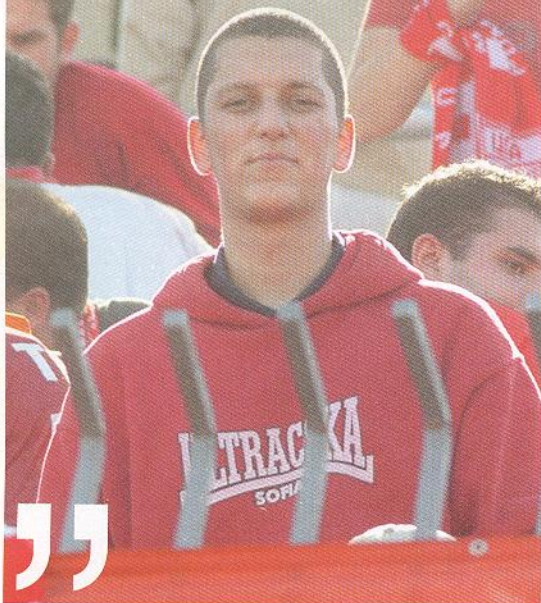
Там най-добре мога да изразя привързаността си към отбора. Там са най-запалените фенове, най-емоционалните, най-темпераментните. Щастлив съм, че съм един от тях.

Спомена победата с 5:0, имаш ли друг незабравим момент, свързан с ЦСКА?

Победата над Ювентус с 3:2 през 1994 година. Няма да забравя този двубой поради няколко причини. Първо заради "детския" отбор, с който игра ЦСКА тогава. По това време отборът ни беше доста слаб, в първенството имаше много разочарования. Именно на мача със "Старата госпожа" показахме типичния армейски дух и характер на победители. От последните години бих отличил мачовете с Атлетико Мадрид, Милан, Нюкасъл, и то не толкова като резултати, а като атмосфера, като поведение на публиката.

Мислиш ли, че скоро можем да постигнем отново победи като тази над Ювентус?

Надявам се. Аз съм оптимист и максималист, нали съм от ЦСКА. Не мога да дам прогноза докъде ще стигнем в Европа, тази година, иска ми се да се класираме по-напред в турнира. Иначе като всеки фен си пожелавам и титла, и купа - всичко, което може да се спечели. Това го изисква името ЦСКА. Единственото обаче, което е сигурно, е, че ние, феновете, ще бъдем с момчетата всеки мач, ще ги подкрепяме винаги и навсякъде. Остава те да покажат истинските си възможности. Вярваме в тях!

Иван Велчев,
ученик

нападател

Искам и аз да изживея големи победи на ЦСКА

Ти си един от младите фенове на червените. Защо избира ЦСКА?

Аз самият не знам как стана. Никои от семейството ми не е фен на ЦСКА. Гледал съм мачове по телевизията и сам започнах да се интересувам от футбол и от ЦСКА. Първият ми мач на живо бе ЦСКА - Молде през 1998. Отидох с приятели. От много време исках да ходя на мачове, но нямаше с кой. Аз съм от Кюстендил и баща ми като малък ме е водил на мачове на Велбъжд. Той е по-скоро местен фен и винаги е искал и аз да симпатизирам на местния отбор, а не на някой друг тим от друг град. Но това нямаше как да се случи. От няколко години ходя редовно на всички мачове на ЦСКА.

Вече каза, че живееш в Кюстендил. Как успяваш да си навсякъде - в София, в провинцията, в чужбина, и как приемат родителите ти това?

Трудно е, понякога няма автобуси, влакове, за да се прибера. Когато някой мач завършва късно, оставам да спя при един приятел в София. Що се отнася до родителите ми, в началото не ме пускаха, но аз бягах. Така постепенно се пречупиха и свикнаха. Още повече, че аз през лятото си работя и за екскурзиите в чужбина, миналата година в Турция и сега в Румъния, сам си изкарах парите.

На кой пост искаш да играеш в отбора на феновете?

Централен нападател. Искам да вкарвам голове като Стоичков, като Спас Джевизов.

Имаш ли си незабравим спомен, свързан с ЦСКА?

Ако говорим за мачове, то това са двубоите с Левски 3:0 и с Шахтър 3:0. Няма да забравя и загубата от Ботев с 3:1 миналия сезон. Вечерта след мача чаках 5,6 часа, сам на Централна гара, последния влак за Кюстендил. Явно същата вечер на Герена е имало мач и точно когато тръгнах за перона, отнякъде се появила госта от т. нар. сини фенове. Тогава ме спасиха някакви полицаи от Самоков, които се оказаха привържени-

ци на ЦСКА. И друг път съм имал проблеми с фенове и на Велбъжд, и на Левски, но се оправям, нали съм арменец.

Кой е любимият ти футболист?

Смея да твърдя, че съм запознат с историята на ЦСКА. От всичко, което съм чел, силно впечатление ми правят Джеки, Спас Джевизов. Уважавам футболистите мъжкар. Стоичков го слагам отделно, за него няма какво да се говори. Той е нещо като Господ. В момента нямам любимец. Даже се чудя какво изпитвам към сегашните футболисти. Обичам ги, но понякога имам чувството, че ги мразя. Не са мъжкар за мен.

Мислел ли си някога, че не си направил верния избор?

Ще ти дам един пример. На мач с Омония при 0:1 си мислех, че първо искам да пребия треньора, а после въобще няма са стъпя на стадиона. Само след две секунди си казах: "Как няма да ходя на мач, аз затова живея. Не мога да си представя живота, без да ходя на мачове на ЦСКА."

Твоето пожелание за финал?

Дано да изживеем и ние такива големи победи, каквито е имало преди години. Този сезон - шампиони. Нека футболистите на ЦСКА да бъдат малко повече мъжкар и да мислят за нас публиката. Защото агитката на ЦСКА е номер 1.

7 ДНИ СПОРТ

България футбол

Светът футбол

Спорт

Формула 1

Олимпиада

Форум

Интервю

Скандали

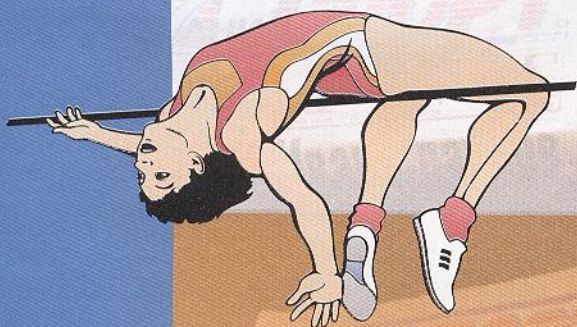
Личности

Очерк

Анализ

Интимно

Любимец 13

Септември 2004

Юноши старша "А" Възраст

Родени през 1986 г.

Треньор *Сашо Борисов*

Локомотив - ЦСКА 2:3

П.Илиев 26, Колев 59, Маринов 66

ЦСКА - Академик 3:0

К.Илиев 4, Колев 30, П. Илиев 80

Септември - ЦСКА 2:0

ЦСКА - Славия 1:2

К. Илиев 70

Левски - ЦСКА 2:1

К.Илиев 14

Класиране

1. Славия	5	4	1	0	9:2	13м.
2. Левски	5	3	2	0	7:3	11м.
3. Септември	5	3	1	1	7:4	10м.
4. ЦСКА	5	2	0	3	8:8	6м.
5. Академик	5	1	2	2	6:10	5м.

Левски - ЦСКА 2:1

Юноши старша "Б" Възраст

Родени през 1987г.

Треньор *Димитър Димитров*

Левски - ЦСКА 0:0

ЦСКА - Бухово 10:0

Фердинандов 19, 45, Ат. Иванов 20, Лозев 27, 39, Веселинов 32, Пейчев 55, 62, Ал. Иванов 83, Сербезов 86

Локомотив - ЦСКА 0:1

Петков 90

Класиране

1. ЦСКА	3	2	1	0	11:0	7м.
2. Левски	3	2	1	0	8:0	7м.
3. Вихър	3	2	1	0	5:3	7м.
4. Ботев-57	3	2	0	1	8:6	6м.
5. Локомотив	3	2	0	1	5:3	6м.

Единствено като слабо може да се определи представянето на старшата възраст в началото на този полусезон. Отборът постигна заслужени две победи над Локомотив и Академик, но допусна три поредни загуби, в които футболистите на Сашо Борисов тотално разочароваха с играта си. Най-болезнено е поражението от вечния съперник Левски, още повече, че след първото полувреме ЦСКА водеше с 1:0 с гол на Кузман Илиев. Именно през тези първи 45 минути червените загатнаха за своите възможности. За съжаление след почивката се повтори играта от предните два мача - слаба защита, безидейна средна линия, а оттам и безпомощност в нападение. Първенството при старшата възраст тази година се провежда по нова схема - участват 8 отбора, които играят помежду си два пъти на полусезон. Погледнато от тази страна загубените точки едва ли ще са фатални. Всъщност точките не са най-важното в случая. Лошото е, че старшата възраст на ЦСКА не изглежда по начин, който приляга на ЦСКА и който се очаква от юноши старша възраст - готови да преминават в професионалния футбол.

Добрата новина, свързана с ЦСКА'86, е участието на дефанзивния халф Петко Илиев в мача на "А" отбора на ЦСКА със Спартак (Вн). Петко пропусна срещите на своите връстници със Септември и Славия, но едва ли само неговото отсъствие е причина за загубите.

С мач срещу Левски на Герена трябваше да стартира отборът на юношите, родени през 1987г. На фона на проблемите при оформянето на състава, които имаше треньорът Димитров, нулевото равенство е напълно логично. Напускането на вратаря Стоянов, халфовете Старокин и Божилов наложи привличането на нови състезатели в тима. Двубоят с Левски започнаха привлеченият от Вихър вратар Цецо Томов, полузащитниците Янислав Соколов (от Септември) и Атанас Иванов (от Пазарджик). Това т. нар. дерби няма да се запомни с нещо по-значимо. Много брак и много нервност имаше в действията на ЦСКА в мача срещу Локомотив. Победата дойде едва в последните минути. Изсипана в наказателното поле на Локомотив топка попадна малко случайно у непокрития Димитър Петков, който с първия удар (чак в 90 мин) към вратата на домакините, донесе трите точки на армейците. Мачът с Бухово не би могъл да е критерий за възможностите на отбора, по-скоро бе за постигане на по-голяма голова разлика.

Юноши младша "А" Възраст

Родени през 1988г.

Треньор **Иван Методиев**

Ботев-57 - ЦСКА 0:5

Абрашев 27, 63, Куртелов 38, Илиев 71, Йовчев 78

ЦСКА - Вихър 4:0

Абрашев 24, 65, 77, Йовчев 79

Славия - ЦСКА 0:0

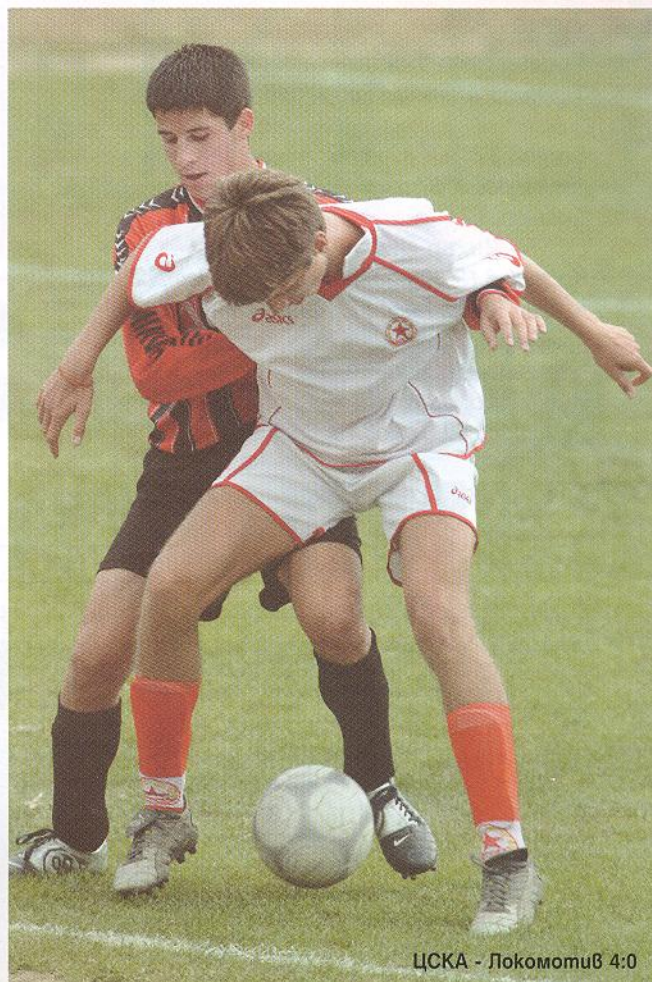
ЦСКА - Локомотив 4:0

Йовчев 7, Котетеров 18, Трифонов 30, Димитров 54

Класиране

1. Левски Спартак	4	4	0	0	14:3	12т.
2. ЦСКА	4	3	1	0	13:0	10т.
3. Славия	4	2	1	1	4:2	7т.
4. Септември	2	2	0	0	6:0	6т.
5. Левски	3	2	0	1	8:3	6т.

Тимът на Иван Методиев започна първенството с две категорични победи над определено по-слаби съперници - Ботев-57 и Вихър. Последва двубой със Славия, в който ЦСКА спечели едната точка благодарение на късмета си. В този мач, както и в следващия с Локомотив, участие не взеха нападателят Стоян Абрашев и защитникът Александър Горанов, ангажирани с националния отбор в своята възрастова група. По коренно различен начин изглеждаше ЦСКА в мача с "железничарите". Причините за изразителното 4:0 са няколко. На първо място това е включването в отбора на година по-младия халф Николай Чипев. Именно след негови пасове станаха головете на Станко Йовчев и Пламен Трифонов, който също се представи отлично. Един от най-красивите моменти в срещата бе четвъртото попадение, дело на Иво Димитров, който много ефектно прехвърли вратаря на Локомотив за крайното 4:0.

ЦСКА - Локомотив 4:0

**НАЙ-ГОЛЕМИЯТ БЪЛГАРСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛ
НА ПОДОВИ И СТЕННИ ПЛОЧИ**

KAI
• KHAN ASPARUH • AD

„Хан Аспарух“ АД въведе в експлоатация италианска линия за производство на гранитогрес!

„Хан Омуртаг“ АД: 9700 Шумен, ул. „Варненско шосе“,
тел.: 054/6 50 83, 830 386, факс 054/830 382;
e-mail: kos-lili@infotel.bg

„Хан Аспарух“ АД: 7400 Исперих, ул. „Ахинора“ 1,
тел.: 08331/ 25 87, 08331/ 8134; факс 08331/56 13,
e-mail: info@kai.bg, www.kai.bg

KAI
• KHAN ASPARUH • AD

Деца "А"

Рогени през 1990г.

Треньор **Методи Георгиев**

БотеВ-57 - ЦСКА 1:5

Димитров 3, Костов 9, Ценков 14, Чемешков 62, Станоев 67

ЦСКА - Вихър 8:2

Костов 8,13, Йорданов - авт. 11, Петров - авт 30, Кикьов 53, 69, Аесс 57, Петков 65

Славия - ЦСКА 0:2

Димитров 59, Петков 69

ЦСКА - Локомотив 2:1

Димитров 60, Томов 70

Класиране

1. ЦСКА	4	4	0	0	17:4	12м.
2. Левски	4	4	0	0	15:4	12м.
3. Левски Спартак	4	3	1	0	9:0	10м.

ЦСКА - Локомотив 2:1

С пълен актив след първите четири кръга е и тимът, воден от Методи Георгиев. Най-интересни бяха мачовете със Славия и Локомотив. И в двата случая победите бяха постигнати в края на срещите. На мача в Овча купел младите армейски футболисти показаха още през първото полувреме, че са по-добрият отбор. Далечните удари на централния нападател Димитров обаче не намериха целта. Много активни през втората част по левия фланг бяха Иван Вълчев и Лазар Ценков. Точно след комбинация между двамата топката попадна у Димитров, който този път не сгреси - удар от границата на наказателното поле - 1:0. В самия край на мача влезлият като резерва Пламен Петков покачи на 2:0.

Победата над Локомотив пък беше госта изстрада на. До 60-та минута червените губеха и то на ст. "Червено знаме" с 0:1. Перфектно центриране на Ценков от фаул позволи на Димитров с глава да изравни. Златната резерва на треньора Георгиев в този мач бе Иван Томов. Със силен и добре насочен далечен удар в последната минута той донесе успехът на ЦСКА.

Юноши младша "Б" Възраст

Рогени през 1989г.

Треньор **Александър Йорданов**

ЦСКА - Руй-1706 6:0

Марков 6, 15, 22, 37, Димитров 57, Гайтанов 67

Атлетик - ЦСКА 0:2

Александров 6, 19

ЦСКА - Академик 1:0

Зафиров 80

Класиране

1. Септември	3	3	0	0	14:0	9м.
2. Левски	3	3	0	0	14:3	9м.
3. ЦСКА	3	3	0	0	9:0	9м.
4. Локомотив	3	3	0	0	13:5	9м.
5. Славия	3	2	0	1	11:1	6м.

По шампионски стартираха в есенния полусезон рогените през 1989г. юноши на ЦСКА. Въпреки че са без загубена точка и без допуснат гол те заемат третото място в класирането, заради по-лоша голова разлика. Най-труден бе мачът им с Академик, или по-скоро победата бе трудно постигната. Попадението на Зафиров падна едва в последната минута след центриране на Жоро Зотов. Отборът на рогените през 1989г. е може би следващият тим в школата след ЦСКА'85, в който играят изключително талантиливи и перспективни момчета, които впечатляват не само с качествата си, но и с колективния си дух.

Деца "Б"

Рогени през 1991г.

Треньор **Антон Димитров**

ЦСКА - Вихър 10:1

Джегалски 10, 14, Павлов 13, 42, Гоцов 46, 55, 63, Петков 48, Енчев 52, Петров 53

Елит - ЦСКА 0:10

Гоцов 7, 21, Велинов 16, Павлов 24, 33, 42, 47, Петров 45, Костадинов 50, Етов 69

ЦСКА - Академик 7:0

Гоцов 12, Павлов 15, 39, 42, 48, Петков 20, Етов 70

Класиране

1. ЦСКА	3	3	0	0	27:1	9м.
2. Локомотив	3	3	0	0	6:1	9м.
3. Левски	2	2	0	0	9:0	6м.

За отбора, воден от Антон Димитров, това е първа година участие в градско първенство. Първите три срещи бяха срещу значително по-слаби отбори и резултатите са очевидни - три победи и голова разлика 27:1. Много добро впечатление с изявиите си прави нападателят на червените Томислав Павлов. Момчето с номер 10 на гърба вече има 10 гола. В първия мач с Вихър Павлов се разписа два пъти. Много красиво бе попадението му за 4:1. След като успя да излъже вратаря, той от малък ъгъл насочи технично топката към празнената врата.

ЦЕРВЕНИТЕ

СОФИЯ, 12 - 18 АВГУСТ 2004

ВЕСТНИК ЗА ЦСКА И НЕГОВИТЕ ФЕНОВЕ (излиза всеки четвъртък)

Цена 1 лев

Брой

Ицо: ЦСКА има велика публика

1:1 в Кипър и реален
шанс за Европа - на стр. 4 и 5

ЦСКА отново е във
враждебна среда...
на стр. 3

НА СТР. 7

Владо Манчев
продължи
„червената
следа“ във
Франция

НА СТР. 11

Как „Свети
Емил“
проходи и
стана
звезда на ЦСКА

НА СТР. 12

Заради Гунди се
премълчаваха
успехите на Ив.
Колев, Якимов и
Жеков

НА СТР. 14

Паун Цонев: Имах
щастieto двайсет
години да бъда
във футболния
рай с ЦСКА

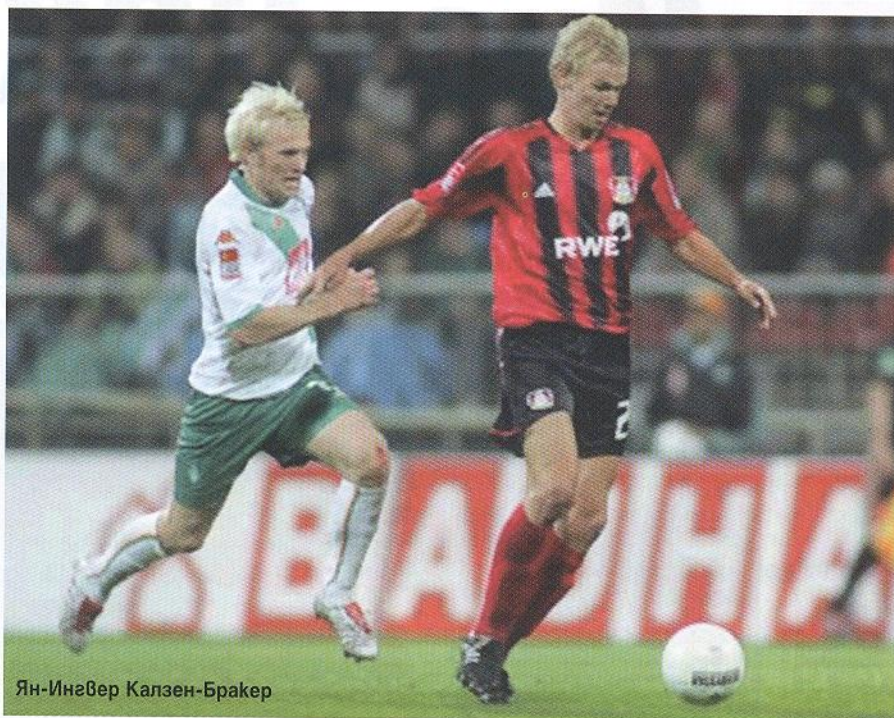
Байер (Левеверкузен) - една "английска" школа в Германия

Георги Тодоров

Работата с младите таланти винаги се е ценяла много високо в Байер (Левеверкузен). Доказателство за това са многото примери на професионални футболисти в страната и чужбина, тръгнали от школата на Байер. За големия авторитет на школата говорят и непрестанните участия на детските формации на Байер на международни турнири. В последните няколко години различните възрастови групи посетиха следните страни: Австралия, Белгия, Чили, Англия, Франция, Холандия, Италия, Япония, Люксембург, Северна Ирландия, Малта, Мексико, Австрия, Перу, Испания, ОАЕ и САЩ.

При това участието в тези турнири е доста успешно. Байер спечели детски турнири в Леида и Алмерия (Испания), Атина (Гърция), Нант и Сен Тропе (Франция), Остенде (Белгия), Ротердам и Грьонло (Холандия).

Националните турнири за деца и юноши също се ценят много. Байер поддържа формации от отбори от 8 до 19 годишна възраст. "Ние, професионалните отбори, трябва да благодарим на аматьорските, които попълват бройката в тези турнири. Така нашите млади играчи успяват да си сверяват часовника и постоянно да се развиват. Това може да стане само при съвместните усилия на служителите на отборите и родителите. Трябва да се благодари и на спонсорите, които подкрепят тези турнири", казва отговорникът по работата с младите таланти Михаел Реше.

Ян-Иневер Калзен-Бракер

От началото на сезон 1998/99 значително се засили сътрудничеството с отбори от английската Висша лига. По тяхна покана, няколко детски формации на Байер гостуваха в Кийл и Дюръм (Средна Англия). Тогава те се изправиха срещу съставите на едни от най-авторитетните по отношение на детско-юношеския футбол клубове - Манчестър Юн, Арсенал, Ливърпул, Нюкасъл и много други английски и европейски клубове. Тези пътувания станаха неразделна част от календара на школата.

"Традиционният Еф Ей Премийър Лийг Самър Фестивал вече е неразделна част от нашата подготовка. Там нашите младежи могат да премерят сили с връстниците си от водещи клубове от Англия и континента. Тези сблъсъци допринасят за развитието на нашите нареджени както като футболисти, така и като личности", смята Дирк

Дикман, отговорник за тима до 15 години.

Особено активно се работи по партньорството с Манчестър Юн. То се изразява в общи лагери, обмяна на треньори и играчи и др. "Гостуването в Манчестър е върховна точка на сезона", заяви Йорг Битнер, който отговаря за тима до 13 г. "Тренировката в базата им и посещението на легендарния "Олд Траффорд" ще се помнят години напред от нашите играчи. Най-хубавото нещо в работата ни, е да гледаме очите на момчетата, когато пред тях минават Ван Нистелрой, Гигс или Скоулс".

В последните години работата в школата на Байер се следи от много телевизионни екипи. ТВ каналът RTL например редовно излъчва репортажи от там. С успехите се повиши интересът и на други медии, както и на много рекламодатели.

тежкестта на пагона

По правило бившите военни клубове трудно се адаптират към новите условия, но Партизан е изключение

Георги Тодоров

ЦСКА срещу Стяуа нямаше как да бъде обикновен футболен мач през 2004 г. Всеки от тези два отбора бе във финална фаза на прехода между старите и новите условия. Между някогашното военно управление и пазарните закони на бъдещето. И за двата тима успехът в сблъсъка щеше да е възможност този преход да бъде извървян максимално бързо. Миналия месец посочихме някои сходства в проблемите на отборите, обединени от името ЦСКА. В този брой предлагаме портрет на други два много популярни клуба, в миналото издържани от армиите на страните си - Легия (Варшава) и Партизан (Белград).

Легия (Варшава)

Прегу

Най-популярният полски клуб е създаден през април 1916 г. в градчето Маниевуш от войниците от Пилзудския легион, които преди това играят футбол за тима на Краковия. Името Легия е дадено в тяхна чест, като идеята е на смятаня за основател на клуба Зигмунд Васераб.

Тимът бързо се установява във Варшава и първият мач в столица-

та е срещу градския съперник Полония е на 28 април 1917 г. на стадион "Агрикола" - 0:0. През 1920 г. е създаден военният спортен клуб ВКС Варшава, като първият му президент е полковник Александър Литвиновиц. На 31 юли 1922 г. двата клуба се обединяват под името ВКС Легия Варшава. През 1926 г. Легия става един от основателите на полското първенство. Дебютира в лигата на 4 април 1927 г. със загуба 1:4 от Варшавианка. В тези години е завършен стадион "Войска полскиего", който е най-

модерното спортно съоръжение в страната по онова време.

През 1936 г. клубът за първи път в историята си изпада от първа дивизия и се връща обратно в елита веднага след Войната. От това време датира практиката младежи да отбиват военната си служба, като играят за Легия.

Първите големи успехи на Легия са дублите от 1955 и 1956 г. Два пъти в историята си тимът е шампион в две поредни години - 1969-1970 и 1994-1995. Легия е 7 пъти шампион на Полша, 12 пъти носител на купата и 3 пъти носител на Суперкупата. На международната сцена Легия има полуфинал за КЕШ

(1970) и полуфинал за КНК (1991).

Сега

Според проучване на маркетинговия гигант Sport Five, днес 18 милиона поляци разпознават марката Легия, а 10 милиона симпатизират на клуба. Въпреки това икономическото състояние на клуба не може да се определи за цветущо. Защо? Ситуацията в Легия е отражение на цялостното положение в

полския футбол.

Заплащането на играчите гостта се оскъпи, а времето, когато таланти играеха в Легия, вместо да ходят в казармата, остана далеч назад.

До март т.г. клубът имаше двама ко-собственици. 80% са притежание на автомобилния производител Pol-Mot SA, а останалите 20% държи дружеството CWKS

Legia, което е пряк наследник на бившите военни собственици на клуба.

Президентът на Pol-Mot признава, че компанията е станала мажоритарен собственик на клуба до голяма степен случайно. "През 1998 г. корейците от Daewoo поискаха да купят клуба, но законите не позволяват чужда компания да притежава над 30% от даден отбор.

Затова от Daewoo ни предложиха да си партнираме, като вземем 40%. Така и направихме. После корейците фалираха и ние взехме техния дял, които по-късно увеличихме до 80%."

Въпреки смяната на собствеността Легия и не можа а се съвземе от неправилното управление на Daewoo. Клубът има сериозни дългове и последната титла от 2002 г. е малко утешение. Наскоро правителството разреши на медийния гигант IPT да вземе дяла на Pol-Mot. Най-смелите фенове на Легия си позволяват да мечтаят за клубен ТВ канал по подобие на Manchester United TV. Това, разбира се, остава в сферата на фантазиите.

гент. Туджман е президент на Партизан през 70-те, като под негово управление клубът заменя червено-сините екипи с черно-бели. Твърди се, че и до днес в централата на Партизан има бюст на Туджман.

През 1966 г. Партизан стига финал за КЕШ, като по пътя си изхвърля Вердер, Спарта (Прага) и Манчестър Юн. На финала обаче сръбите падат с 2:1 от Реал (Мадрид).

Сега

Партизан остана вторият най-популярен сръбски тим и е най-сериозният конкурент на Цървена Звезда в местното първенство. Раздялата с бившето военно управление мина най-безболезнено, макар че в първите години на прехода

нямаше как да няма сътресения. Партизан притежава една от най-добрите детско-юношески школи на Балканите и успява да поддържа хармонично съчетание между играчи собствено производство и качествени попълнения. Наети бяха висококвалифицирани специалисти по маркетинг и икономика, които изготвиха успешната програма "шампионски тим на спонсорите". Договорите със сериозни компании като Superfund, Imlek, Карра, Mercedes и др., позволяват на ръководството да подготви дългосрочна стратегия за развитие. Не е далеч времето, когато треньор на Партизан бе амбициозният немец Лотар Матеус, който успя да класира тима за Шампионската лига.

Партизан (Белград)

Прегли

Основан е през октомври 1945 г. Успехът е мигновен - още през 1947 г. Партизан печели кубък. Това е само началото на славната история на клуба, която помни 17 титли и 9 купи. Партизан дотолкова е обвързан с Югославската армия, че спечелва прозвището "армейският клуб". Въпреки че от 1950 г. официално се смята за независим, той дълги години след това се управлява от лица с висши военни чинове, сред които и генерал Франьо Туджман, който по-късно стана първият хърватски прези-

СМЪРТ НА 94

Георги Тодоров
по Spiegel Online

За аржентинския футбол насилието е ежедневие. Над трибуните властва строга йерархия от банди, специализирани в търговията с оръжие и дрога. Полицията е безсилна, а клубовете си сътрудничат с хулиганите. Когато това разпределение на силите доведе до смъртен случай, както стана с 26-годишния Клаудио Понсе, за системата той е просто "нешастно стечение на обстоятелствата".

Какво точно се случи? С още 400 фенове на Нюелс Олд Бойс, през април 2003 г. Клаудио бе тръгнал към Буенос Айрес, на 300 км от родния му град. Там Нюелс гостуваше на Бока Хуниорс. По време на пътя феновете често гледаха през прозореца, тъй като бяха чели програмата и знаеха много добре, че в обратната посока по магистралата "Панамерикана" ще минат феновете на Ривер Плейт за гостуването им срещу Росарио Сентрал.

На 94-ия километър, около 13,30

Снимка: www.riverplate.com

ч., страшното се случи. 8 автобуса на Ривер се засякоха с 6 на Нюелс. Когато полицията дойде на мястото на инцидента половин час покъсно, тя завари ужасяващата гледка на стотици биещи се тела, въоръжени с ножове, боксове и счупени бутилки от бира. На асфалта лежаха ранените, които или продължаваха да търпят ударите на съперниците, или получаваха помощ от приятелите си. С неимоверни усилия полицията успя да установи контрол и да арестува 900 души. Броят на ранените не бе установен.

При провденият след това обиск, у феновете и в автобусите бяха открити ножове, пистолети и всякакви други оръжия, както и внушително количество бира. За Клаудио Понсе идването на полицията закъсна. Гърлото му бе прерязано със счупена бирена бутилка. Останалите ранени бяха отведени в най-близката болница, където още един от тях издъхна - 29-годишният Клаудио Пучета имаше сериозна рана в главата, както и многобройни поражения по тялото.

За да се избегнат други проблеми, и двата мача се играха по прог-

и километър

рама. За кошмара няколко часа по-рано говореха само лицата на хората в секторите за гости на двата стадиона. Едва на следващия ден бяха направени първите изявления, поискаха се отговори и коментари. Агитките се посочиха взаимно за виновници. "Другите започнаха, ние само се защитавахме".

Другите са виновни. Тази фраза се повтаря госта често, когато говорим за аржентински футбол. Насилието съпътства играта още от създаването на местното професионално първенство през 1931 г. От началото на 2002 г. досега смъртните случаи са 170. Най-често жертви взема враждата между "Ла 12" (Дузината, фенклуб на Бока Хуниорс) и "Лос Борачос дел Таблон" (Пияниците от кръчмата, агитка на Ривер Плейт).

Тези групировки нямат нищо общо с европейските фенклубове. В сравнение с тях дори английските агитки приличат на кръжоци по пене. Аржентинските фен-групи се състоят от хиляди членове, склонни към насилие, а лидерите им се занимават с трафик на оръжие и дрога. За тях убийството на противников привърженик, когато се налага, не е табу. Пример за подражание на много от тях е Мигел Баррита, известен като Ел Абуело (Дядото). Той е лидерът на "Ла 12", известен с желязното си и безскрупулно управление.

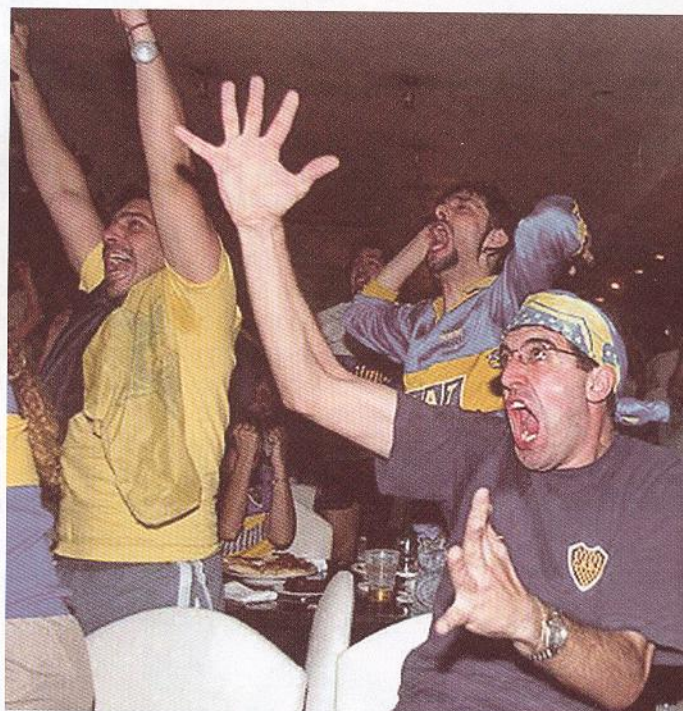
Последното обвинение срещу Баррита е, че поръчал смъртта на двама фенове на Ривер през 1996. Други двама са убити по негова заповед през 1994 г. след загуба на Бока в дербито. "Така ние изравнихме", каза тогава маскиран фен на Бока в интервю за аржентинската телевизия. Точно тази проста логика харесва Дядото.

Подобно на Европа, историята на организираното насилие по фут-

болните стадиони в Аржентина започва през 60-те години. Боеве има още при първото дерби Бока - Ривер през 1913, но за организирани сблъсъци може да се говори едва десетилетие и половина след Втората световна война. За разлика от Европа, той никога не гледа да пази кротките фенове - работи се по принципа "Всичко пог ножа". Инцидентите са неизбежни. На 23 юни 1968 г. 74 души на Бока и Ривер измират на стадиона на Ривер "Мунисипал". Привърженици на Бока хвърлят в тълпата подпалени вестници.

Феновете на Бока имат славата на най-склонни към насилие. През 1986 г. те отиват да подкрепят аржентинския национален отбор на световното първенство в Мексико. Когато става ясно, че Аржентина ще играе четвъртфинал с Англия, катастрофата е вече неизбежна. Медиите бъдат аналогии с войната за Фолклендските острови. Феновете на Бока успяват да "пленят" стотици английски знамена и при завръщането си в Аржентина ги представят като "военни трофеи".

Много години по-късно, през 1997, привържениците на Ривер успяха да откраднат пленените от агитките на Бока английски знамена от 1986 при едно гостуване на стадиона на Бока "Ла Бомбонера".

Феновете на Бока все още не могат да преглътнат това, което е причина за избухването на нови и нови конфликти. През 2002 г. правителството приема закон, според който феновете нямат право да вкарват на стадионите знамена, които не са на техния тим. Това не успява да спре кражбата на знамена.

В началото и средата на 90-те футболното насилие бе вече толкова сериозен проблем, че малко хо-

ра допускаха варианта положение-то да се влоши още повече. През 1998 г. обаче Аржентина изпада в една от най-тежките икономически кризи в историята си. Хора, които живеяха доста по-добре от южноамериканските си съседи, загубиха милиони само за една нощ. Правителството затвори банките. Голямата част от някога гордата средна класа бе принудена да живее на ръба на екзистенциалния минимум. Престъпността експлодира.

Футболът, естествено, не остана незасегнат. "Барас бравас" (Дивите орги) станаха още по-жестоки и кръвожадни. Изследователите на фен-културата наричат това "психологическа ядрена верижна реакция". Качеството на футбола падна. Дори доказани школи, като тази на Ривер, да произведат някой талант, той бърза да отиде в Европа, където ще печели с пъти повече. Кръвта на местното първенство изтичаше. Изгубеното

достойнство е едно удобно обяснение за бруталността на феновете.

В момента може да се каже, че проблемът е ако не решен, то поне позатихнал. От месеци е нямало случай на футболно хулиганство, феновете са се укротили, особено тези на Бока. Заслуга за това може би има новият вътрешен министър Хавиер Кастрили, който започна борба с насилието. В мача Бока - Ривер за Кopa Либертадорес например само феновете на домакините можеха да влязат на стадиона. Тези на гостите трябваше да изглеждат мача по телевизията. Спокойствието по трибуните обаче прилича на затишие пред буря. Само преди няколко месеца всички лидери на "Ла 12" бяха пуснати от затвора и вече имат нов "фюрер" - 40-годишният Рафаел Ди Зео.

Това, че имената на лидерите са известни, е доказателство за безсилието на полицията и клубовете да се справят с хулиганството. Те знаят всяка стъпка на тези хора, много от престъпленията им са записани от камерите по стадионите. Но когато се стигне до съда, те винаги си измислят алиби, или пък просто минават за протежета на шефовете на клубовете. Много често клубните функционери и лидерите на агитките са партньори в сивата икономика.

Не е тайна, че много от функционерите подаряват на хулиганите сезонни карти за домакинските мачове, финансират и гостуванията. Бока не е изключение. Президентът на клуба Маурисио Марси предоставя на "Ла 12" по 500 билета за гостуванията и 1000 за домакинските мачове. Причината е ясна: много от президентите на клубовете имат политически амбиции и за тях е много важно да си осигурят гласовете на феновете.

Убийството на Клаудио Понсе никога няма да бъде разкрито. Никой никога няма да узнае дали то е "нещастно стечение на обстоятелствата" или нещо друго. Ето какво е написал един привърженик на Нюелс в протокола: "Никой не обели дума. Те просто слязоха и ни нападناха. Казах си - удари, за да не те ударят". Да, обикновено е толкова просто.

национална футболна идентичност

Участниците в Европейския футболен клубен форум започват изграждането на нова концепция

Илия Илиев

Темите, които разискваме в тази рубрика, са изключително важни за българския футбол. Европейският клубен футболен форум (ЕФКФ), както обяснихме в предния брой, е неформална организация, която обаче дава възможност на оперативно ниво да бъдат обсъждани проблемите на различните сържави и различни клубове. На дневен ред на заседанията на форума могат да бъдат поставени индивидуалните проблеми дори на "най-малките" клубове на континента, а това е първата предпоставка за тяхното решаване. ЕФКФ няма законодателна инициатива, той може единствено да предлага на УЕФА и ФИФА становища. Но има огромна чувателност за неговите решения и мнения от страна на двете организации, тъй като в него участват всички тези, от които зависи развитието на футбола в Европа.

На 9 и 10 септември в Нион се проведе първото заседание на ЕФКФ за този сезон, на което присъстваха представители на всички отбори, които представихме в миналия брой

на списанието. Първата обсъждана тема беше избор на ново управително тяло на форума. Отново беше гласувано доверие на предишния президент Карл Хайнц Румениге.

Представителите на европейските клубове продължиха разискването на тема, поставена при предишния мандат - участието на европейски клубни отбори в Световното клубно първенство, което ще се проведе за първи път през декември месец тази година. В него участват 6 клубни отбора, а едно от местата е отредено за европейски отбор. На предното заседание на форума, проведено през февруари в Барселона, не се е стигнало до единомислие, дали представителят на Европа да бъде носител на КЕШ или някой от финалистите в турнира. Трудността идва предимно от натоварения график на отборите. ФИФА и УЕФА не могат да ги задължат да участват, а подобно участие води допълнителни 5 мача към програмата на тези отбори. За съжаление, този въпрос остана нерешен и сега.

Илия Илиев

Завеждащ Международния отдел в ПФК ЦСКА
Роден е на 22 март 1959 г. във Враца;
завършва Психология в Софийския университет;
специализира Спортен мениджмънт в Марсилия
през 1990 г.; завършва специализация в Международния
институт за външна администрация в Париж
през 1997 г.;
женен, с две деца;
работи в ЦСКА от 20.09.1999 г.

Останалите две теми, които бяха анализирани на форума, са от изключително значение за развитието на футбола в Европа. Беше направен задълбочен анализ на финансирането на клубовете в отделните региони на Европа. Финансирането на клубните отбори в различните региони е сравнително близко, разликата произтича от различното ниво на социално-икономическия живот между тях. Част от темата е и проблема за участието на Националните федерации във финансирането на клубовете, чрез средствата, постъпващи в тях от УЕФА и ФИФА. Особено активни бяха големите отбори, които дават много национални състезатели на техните страни. Проблемът стои по следния начин: футболистите, от една страна, се използват от националните отбори, а от друга, предявяват финансови претенции към клубните си отбори, защото общоприето е националните състезатели да са най-скъпо платени. Това води до недоволство от страна на други играчи в тези клубове и създава психологически дискомфорт. В тази връзка беше прието предложение, което предстои да бъде представено на УЕФА, да се изгради механизъм, по който националните футболни федерации да участват компенсаторно във финансирането на националните състезатели на клубовете.

Последната тема, на която според мен е необходимо да бъде обърнато повече внимание и от страна на медиите в България, и от страна на хората, занимаващи се с футбол, е изграждането от страна на европейските футболни клубове на цялостна концепция за Национална футболна идентичност. Тук естествено става въпрос за това, колко чужденци, представители на неевропейски страни е добре да бъдат допускани в един отбор. Предложението на представителите на част от футболните клубове на форума беше да се задължи всеки европейски клуб, независимо дали е ЦСКА или Манчестър Юнайтед, да има

трима картотекирани състезатели от собствената си школа. Друго предложение беше от 3 до 6 от картотекираните футболисти във всеки клуб да бъдат представители на националната федерация. Интересното в случая, че тези предложения излезнаха от клубове, които са сред т.нар грандове в Европа. Те имат огромни бюджети за селекция и съответно могат да си позволят да купуват много вече изградени футболисти. Често в тези гържави може даден отбор да излезе на терена, без в състава му да е включен нито един футболист, произведен от националните школи на конкретната гържава. Направените предложения означават, че във всеки отбор трябва да има минимум 9 футболиста, представители на националната футболна школа. А това изискване води със себе си глобално нова концепция за футбола в Европа. Ако то бъде прието, голяма част от средствата във футбола, и собствени, на клубовете, и на ФИФА и УЕФА, ще бъдат насочени към изграждането и поддържането на юношески школи.

Аз съм привърженик на подобна политика. Но, разбира се, трябва да отбележим, че трудно може да се постигне такова споразумение между европейските клубове. Много активни в разискването на този проблем са клубове като Аякс, които дължат постиженията си в последните 30 години, именно на футболната си школа. Аякс има организация и база за юношески футбол и изграждане на млади футболисти, с която едва ли друг клуб в Европа може да се похвали. Само за илюстрация мога да кажа, че Аякс притежава 80 тревни терена само за детско-юношеските си школи, а ЦСКА притежава 1 за всички възрастови групи. Същевременно други големи, и съответно богати, клубове, които също усилено работят за развитието на детско-юношеския футбол, се противопоставиха на идеята. Това е нормално, защото подобно изискване поставя огромни ограничения на клубовете. Те имат

възможност да купят много добри изградени футболисти от други национални школи, но изискването за собствени юноши ги поставя пред необходимостта да гарантират, че във всеки един момент те ще имат 3-ма изградени футболисти от школите си, които да играят на необходимото за отборите им високо ниво. Наистина има много малко клубове в Европа, които могат да твърдят това. Резерви по отношение на втората част от предложението, от 3 до 6 футболисти, изградени в националната футболна школа, нямаше от страна на нито един европейски клуб.

Текста започва: Ралица МУТАФЧИЕВА

ПЕТЪР ЖЕКОВ И ДИМИТЪР ПЕНЕВ Властелини

Валентин Василев

Преди повече от тридесет години един аржентински нападател играещ във Франция - Делио Онис, нарече наказателните полета "зоната на истината" във футбола. В крайна сметка точно тук се решават футболните мачове, точно тук всяка грешка струва най-скъпо.

В годините, когато аржентинеца Онис направи това толкова точно определение, в България имаше двама истински властелини в "зоната на истината". Това бяха Петър Жеков в атаката и Димитър Пенев в защитата. Щом топката стигнеше до Жеков в наказателното поле зрителите вече викаха "гол". Когато ударът на противниковия нападател минаваше покрай вратаря, на голлинията се оказваше Пенев. И двамата не са блестящи оратори, но са блестящи примери за силата на футболния интелект. Защото както Жеков имаше невероятен усет за невралгичните точки пред противниковата врата, така Пенев разгадаваше ходовете на нападателите още преди те да са ги направили. За футболното майсторство на Пенета и Жеката може да се говори много, но головете на Жеков срещу Левски и категоричното превъзходство на Пенев срещу Аспарухов представляват особен интерес точно преди двубоя на ЦСКА с отбора от Герена.

Петър Жеков е Вкарал 23 гола на Левски

Не един, не два, не три, а цели 23 гола е нанизал бате Петьо в мрежата на отбора от Герена. С левия и с десния крак, с глава, от близо и далече, от преки свободни удари и дузпи. Жеков "тероризираше" защитниците на Левски така, че те имаха комплекс от него. В края на кариерата си през 1974 г. Жеков за последен път взе участие в мач срещу "сините". Това беше финалът за Купата на Съветската армия. Повече от шест месеца бате Петьо не беше стъпвал на терена, килограмите му бяха видимо над нормата и той очевидно беше далеч от това, което се нарича "добра спортна форма". Но когато по време на продълженията, при резултат 1:1, той се появи в игра, това предизвика не само ентузиазъм в сектор "Г", но и страх сред цент-

ралните защитници на Левски-Спартак Ивков и Жечев. След толкова много "тормоз" от страна на Жеков, никакви килограми и спортна форма не можеха да ги успокоят. Наистина бате Петьо почти не взе участие в играта, но за сметка на това притесненият Ивков отклони топката в собствената си врата след удар на Божил Колев. Така Жеков спечели своя последен финал. А за това как го пазеха любимците на сектор "Б" говори ясно фактът, че в кариерата си Жеков има само два изгубени финала, като и в двата случая е излизал от игра контузен от Жечев. Първият такъв случай е през 1968 г. Тогава Берое с Жеков в състава си се класира за финала в турнира за Купата на Съветската армия след като елиминира Левски след 1:1 и 3:1, като и четирите гола за старозагорци бяха дело на бате Петьо. На финала, където Берое срещна Спартак (Сф)

ПЕТЪР ПЕНЕВ те

Зоната на истината

още в началото Бобата Жечев сри-та здраво голмайстора. Жеката стисна зъби и продължи до края на полувремето, но очевидно не може-ше да играе в това състояние и трябваше да напусне терена. Бла-годарение на това Спартак победи с 3:2. Вторият загубен от Жеков финал беше през 1970 г. Тогава фи-налисти бяха ЦСКА и Левски-Спар-так. Този път Бобата Жечев не до-пусна възможността Жеков да се опитва да продължи играта след неговия ритник. Голмайсторът из-лезе тежко контузен още в трета-та минута, а грубиянът остана на терена до края на мача спечелен от "сините" с 2:1. И разбира се "обективно-сините" медици не обър-

наха внимание на начина, по който Жечев "обезвреди" Жеков. А това, че "синята" защита не можеше да се справи по друг начин с бате Петьо се вижда от 23-те гола, кои-то той е вкарал на отбора от Гере-на.

Голове на Жеков срещу Левски като футболист на Берое

1964 г.

Пролет: Левски - Берое 4:2
Жеков - 1 гол

1965 г.

Есен: Левски - Берое 3:3
Жеков - 2 гола

Полуфинал за КСА: Левски - Берое 1:2
Жеков - 1 гол

1966 г.

Пролет: Берое - Левски 2:2
Жеков - 1 гол

Есен: Берое - Левски 1:1
Жеков - 1 гол

1967 г.

Пролет: Левски - Берое 4:1
Жеков - 1 гол

Есен: Левски - Берое 3:1
Жеков - 1 гол

1968 г.

1-ви полуфинал за КСА:
Левски - Берое 1:1
Жеков - 1 гол

2-ри полуфинал за КСА:
Берое - Левски 3:1
Жеков - 3 гола

Голове на Жеков срещу Левски като футболист на ЦСКА

1968 г.

Есен: ЦСКА - Левски 2:7
Жеков - 1 гол

1969 г.

Пролет: ЦСКА - Левски-Спартак 3:1
Жеков - 2 гола

Есен: ЦСКА - Левски-Спартак 4:2
Жеков - 2 гола

Финал за КСА:
ЦСКА - Левски-Спартак 2:1
Жеков - 1 гол

1970 г.

Пролет: Левски-Спартак - ЦСКА 5:2
Жеков - 2 гола

Есен: ЦСКА - Левски-Спартак 2:2
Жеков - 1 гол

1971 г.

Четвъртфинал за КСА:
ЦСКА - Левски-Спартак 2:2 (4:5 от гузпи)

Жеков - 1 гол

1973 г.

Пролет: ЦСКА - Левски-Спартак 2:1
Жеков - 1 гол

Два от най-паметните голове на Жеков срещу Левски са този на финала за Купата на Съветската армия през 1969 г. и последният му гол - през пролетния сезон на шампионата 1972/73 г.

Финалът за КСА през 1969 г. протече много оспорвано. През първото полувреме "сините" повежда с гол на "приобщения" бивш футболист на Спартак (Сф) Митков, а в началото на втората част Марашлиев изравни. Мачът беше към края си и дикторът на стадиона започна да обяснява какво предвижда регламентът при равен резултат. В този момент Жеков посрещна едно центриране от дясно и с великолепно воле с левия крак опъна мрежата откъм сектор "Б". Покъсно се заговори, че когато бате Петьо чул, че регламентът предвижда продължения и евентуално преиграване се сетил, че има билети за кино.

Мачът през пролетния сезон на 1973 г. нямаше значение за крайното класиране - ЦСКА беше сигурен шампион. Въпреки това двата отбора вложиха много хъс в играта.

Нашите имаха предимство и волеха с 1:0, когато поредния съдийски гаф позволи на Панов в 89-та минута да изравни, докато Жечев държеше вратаря Йорданов. В този момент Жеков беше на голлинята, но топката мина над главата му. Левскарите се разфучаха - те искаха продължение заради това, че медицинският екип оказваше помощ на наранения армейски вратар. И точно когато "сините" бяха обхванати от ентузиазъм Жеката, който се намираше в централния кръг извика на играещия с топката Стефан Михайлов. Кюстендилецът върна коженото кълбо назад, голмайсторът направи няколко крачки и последва такава светкавица, че както зрителите, така и вратарят Стайков загубиха топката от погледа си. Когато левскарите се запътиха да изпълняват центъра, техният вратар все още стоеше неподвижен, сякаш Жеков го беше приковал на позорния стълб, пред разветите червени знамена на сектор "Г". Ето част от едно стихотворение, в което е описан този знаменит гол:

*Съдията помня как изведе
Панов пред нашата врата
и в сектор "Б" победоносно
мучат говеждите гърла.
Но ти главата не наведе
към тях замахна със ръка:
"Не бързайте така говеда,
ще счупим вашите рога!"
И в миг със силата на Зевса,
за "сините" какъв кошмар
със страшна мълния прониза
един безпомощен вратар.*

Пената надиграваше Гунди без проблеми

Димитър Пенев беше изключителен защитник. Той е единственият футболист на ЦСКА, когото спортните журналисти благоволиха да изберат за футболист на годината между 1962 г. и 1981 г. Пена-

та получи тяхното признание до голяма степен благодарение на категоричното си превъзходство в двубоите си с Аспарухов. А в интерес на истината и Гунди признаваше високата класа на армейския защитник. Всъщност, двубоите между двамата започнаха още, когато Пенев играеше в Локомотив (София). За това какво е било съотношението на силите в техните двубои може да се съди по отбелязаните (или неотбелязаните) голове от нападателя. В по-голямата част от мачовете за първенство в онези години в "Народен спорт" поставяше оценки. Понякога те бяха дадени в цифри, но в повечето случаи много добрата игра се оценяваше с една звезда (*), а отличната с две (**). Ето пълният списък на двубоите между Пенев и Аспарухов, както и головете, които Гунди е успял да отбележи, когато срещу него е бил Пената. Мачовете, за които "Народен спорт" е дал оценки на футболистите също са включени в предоставената по-долу статистическа информация.

1963 г.

Пролет: Ботев (Пг) - Локомотив (Сф) 0:0

Оценки: **Пенев - 4**; Аспарухов - 3; Аспарухов - без гол

Есен: Локомотив (Сф) - Ботев (Пг) 0:0

Оценки: **Пенев - 5**; Аспарухов - 3; Аспарухов - без гол

1964 г.

Пролет: Левски - Локомотив (Сф) 1:1

Оценки: **Пенев - 5**, Аспарухов - 4; Аспарухов - без гол

Есен: Левски - ЦСКА 1:0

Аспарухов - без гол

Няма оценки

1965 г.

Пролет: Левски - ЦСКА 3:0

Аспарухов - 2 гола

Оценки: **Пенев -**, Аспарухов **

Финал КСА: ЦСКА - Левски 3:2

Аспарухов - без гол

Няма оценки

1966 г.

(през пролетта се играха два мача между ЦСКА и Левски, тъй като мачът от есента на 1965 г. беше отложен)

Пролет: ЦСКА - Левски 1:0

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ****, Аспарухов -

Пролет: Левски - ЦСКА 0:3

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ****, Аспарухов -

Есен: ЦСКА - Левски 3:1

Аспарухов не играе

1967 г.

Пролет: ЦСКА - Левски 1:1

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ****, Аспарухов -

Есен: Левски - ЦСКА 1:1

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ***, Аспарухов -

1968 г.

Пролет: ЦСКА - Левски 0:0

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ***, Аспарухов -

Есен: Левски - ЦСКА 7:2

Аспарухов - 3 гола

Оценки: **Пенев -**, Аспарухов**

1969 г.

Пролет: ЦСКА - Левски-Спартак 3:1

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ****, Аспарухов -

Есен: ЦСКА - Левски-Спартак 4:2

Аспарухов - 1 гол (от дузна)

Оценки: **Пенев ***, Аспарухов -

Финал КСА: ЦСКА - Левски-Спартак

2:1; Аспарухов - без гол

Няма оценки

1970 г.

Пролет: Левски-Спартак - ЦСКА 5:2

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев -**, Аспарухов -

Есен: ЦСКА - Левски-Спартак 2:2

Аспарухов - без гол

Оценки: **Пенев ****, Аспарухов *

1971 г.

Пролет: Левски-Спартак - ЦСКА 1:0

Аспарухов - без гол

Няма оценки

Четвъртфинал КСА: ЦСКА - Левски-

Спартак 2:2 (4:5 от дузни) Аспару-

хов - без гол

Няма оценки

Както се вижда от 14-те мача, в които футболистите са оценени, Пенев има по-високи оценки 11 пъти, веднъж двамата с Гунди са оценени еднакво и само два пъти център-нападателят на Левски е надиграл Пената. Затова от 19 мача в които Пенев и Аспарухов са били един срещу друг, Гунди не е могъл да се разпише 16 пъти, а само в три срещи (веднъж три гола, веднъж два и веднъж един) е бил резултатен.

Пената доминираше над Гунди във всички компоненти на играта, но особено показателно беше превъзходството му във въздушните двубои. Играта с глава беше най-силното оръжие на Аспарухов. Високият му ръст и отскокът, придобит по време на тренировките по волейбол, му даваха огромно предимство. Пенев беше с около 10 см

по-нисък и не беше тренирал волейбол, но отскокът и майсторското му пласиране правеха така, че играта във въздуха на Гунди почти никога не носеше опасност за вратата на ЦСКА.

За превъзходството на Пената в другите компоненти от играта е излишно да се говори много, тъй като Аспарухов не беше особено добър грибълор, а по-големият футболен интелект на Пенев му даваше възможност почти винаги да бъде по-добре пласиран, когато към Гунди бяха насочвани ниски топки. В онези години беше станало популярно следното стихотворение:

*Така се Гунди примол
Гунди ваклото агънце:
"Соколе, пиле шарено,
подай насам топката,
едно голче да вкарам
отбора от срам да изкарам.
Отговаря Сокол, пиле шарено:
"Как да ти Гунди подам топката,
като тя е една на терена
и е от Пенев пленена!"*

Пенев беше защитник, който умееше да се включва майсторски в атаките на своя отбор, и дори да бележи голове. Срещу отбора от Герена той се е разписвал два пъти. Първият път беше през есента на 1966 г. Тогава Пената премина един по един 4-5 защитници на "сините" преди да опъне тяхната мрежа. В този мач спечелен от ЦСКА с 3:1 Аспарухов не игра. Вторият гол на Пенев срещу Левски беше в решаващия мач за първенството през пролетта на 1969 год. Тогава веднага след първия съдийски сигнал на унгареца Бирчек, Пената навлезе на няколко метра в противниковата половина. Гунди го гледаше безучастно. Армейският защитник изстреля един изненадващ снаряд към "синия" вратар Михайлов и ЦСКА поведе с 1:0. Сектор "Г" триумфираше с лозунгите: "Ей ги купи, ей ги две, Левски само ги виде" и "Сини мръвки със калъфки".

снажкната армия гази синните дж

или историята на един стих

Валентин Василев

"Първ Джевизов изненада лошо синята армада... Цецо Йончев по крилото стрелна се и на табло-то..." На всеки мач на ЦСКА сектор "Г" пее тази песен. Много пъти са ме питали дали наистина е имало такъв мач или всичко е плод само на поетично въображение. Да - имаше такъв мач и той се игра на 3-ти декември 1978 г. Днешната песен на сектор "Г" не съвпада едно към едно със стихотворението посветено на "червената" победа през оня далечен декември. Първите промени се появиха още, когато дирижираната от Паганини "червена" агитка разучаваше песента на лятната естрада до стадион "Народна армия". По-късно сектор "Г" направи и други промени, така както подобава на една песен, която е наистина на цялата агитка на ЦСКА. Но сега искам да разкажа за стихотворението, такова каквото то се появи вечерта на 3-ти срещу 4-ти декември 1978 г.

"Вальо, черен ден за левскарите! Наздраве!" - такъв беше първият пост вдигнат от Росен Паунов (Джоко), когато онази вечер започвахме празненството в "Тенекиите". Всъщност ние не идвахме от футболния мач, защото след него

беше срещата между женските волейболни отбори на ЦСКА и Левски. След като видяхме победата на футболистите ние се наслаждавахме и на успеха на волейболистките с 3:2. Верка, Мая, Руми, Цеца и другите момичета, за които беше създаден рефренът "и сме по-красиви и сме по-добри", са побеждавали левскарките и по-убедително, но тогава след двойната победа над отбора от Герена настроението ни беше особено приповдигнато. Дотолкова, че Джоко реши да остави в "Тенекиите" парите си за нови обувки. Но какво са едни нови зимни обувки пред великата "червена идея".

Когато си тръгнахме от "Тенекиите" нощта беше толкова черна, колкото беше денят за левскарите. Сигурно заради това докато вървах по бул. Антон Иванов (днес Джеймс Баучер) си спомних отново първата наздравница на Росен. "Заслужава си да има стихотворение за този черен за левскарите ден - 3-ти декември" - казах си аз. Още повече, че тогава (то кога ли не е било така) левскарите се ползваха от всевъзможни съдийски благодеяния. Все още бяха пресни спомени от най-скандалното съдийство в българския футбол - това на Пармаков. Но ръководеният от гуета Иван Славков - Иван Вуцов отбор

не мислеше да живее със спомени. Само две седмици преди 3-ти декември съдията Георги Страшников сътвори уникален съдийски гаф при гостуването на Левски в Бла-

Армейска чета джджета

Снажната армейска чета гази сините джджета

3 декември 1978 г.

гоевраг. В края на мача, когато се очертаваше загуба на "сините" от Пирин Страшников свирна гузна, каквато никои съдия не е свирил никъде. Самият рефер не можа да обясни причината за решението си, тъй като бил с гръб към "събитието" и не видял нищо. Чул обаче, как след като пиринци изчистили топката от наказателното си поле към центъра, някои зад гърба на съдията извикал "гузна". И въпреки, че Страшников беше наказан за трети декември (денят на мача с ЦСКА), левскарите му намериха заместник. Това беше Атанас Матеев, който се постара достойно да замести Страшников и Пармаков. Само че, докато Матеев се осъзнае, ЦСКА вече водеше с 2:0 след головете на Джевизов и Йончев, а заради ръстовото превъзходство на "червените" изглеждаше, че те играят с отбор от джджета. Матеев все пак свирна две гузни за любимия на реферите "син" отбор, при една от които Панов се извиваше като танцьорка на пилон между Джевизов и Б.Колев за да може да падне на тревата. Но точно тази гузна беше изпусната от смутения отбор на "сините", може би защото на вратата беше Джони Велинов, който само един месец преди това ги беше победил с екипа на Черно море.

*На този черен ден
така тъжеше в строфи
един левскар сломен
след тежка катастрофа:
"Излъгаха се нашите
що футбола оправят,
че с ЦСКА ще могат
без мъка да се справят.
"Съдия ще си намерим -
говореха така
и няма да треперим,
щом видим ЦСКА!
Оставаше въпросът
кого да изберат,
на сините съдбата
кому да поверят.
Няма Страшников да свири.
Кой тогава да подпира
Левски в трудния двубой?
Кой да свири мача, кой?
За Матеев се сетиха
и ръцете си потриха.
Той с това им е известен
Кат' Пармаков, че е честен.
Те със радост го избират
и така го инструктират:
"Трябва ти да си готов,
щом гаде ти знак Панов,
гузна бързо да гадеш" -
шепнат му със тон зловец.
И след тези мъдри*

*думи рухна всяко опасение.
Левски мача ще спечели
няма никакво съмнение.
Ала вярвам резултата
вече знаете от печата.
Пръв Джевизов изненада
лошо синята армада.
Още в третата минута
той на Лафчис гол набута.
После Йончев по крилото
стрелна се и на табло
името му заблестя -
втори гол за ЦСКА.
И оформи се картина
неприятна за мнозина -
снажната армейска чета
гази сините джджета.
Вуцов скубе си косата -
Палъ, падай на земята!
А Матеев чак тогава
почва да се осъзнава
и да дава бързо гузни.
Ала времето, уви!
Само то не му достигна,
не успя да изравни.
Но армейците да знаят,
че и в следващата среща
пак ще трябва да играят
със съдийска тройка веща.*

Валентин Василев

сезон

1951

Първи полусезон

I кръг - 25 март 1951 г. Спартак (Сталин) - ЦДНВ <i>Стефанов - 2, Миланов</i>	0:3
II кръг - 1 април 1951 г. Торпедо (Плевен) - ЦДНВ <i>Михайлов - 2, Цанов - 2, Стефанов</i>	0:5
III кръг - 8 април 1951 г. ЦДНВ - Червено знаме (Сф) <i>Стефанов, Янков, Миланов, Василев, Дончев (Червено знаме) - автогол</i>	5:0
IV кръг - 4 април 1951 г. Строител (Сф) - ЦДНВ <i>Русев, Стефанов</i>	0:2
V кръг - 19 април 1951 г. ЦДНВ - ДНВ (Пловдив)	0:0
VI кръг - 6 май 1951 г. ЦДНВ - Динамо <i>Янков, Миланов</i>	2:1
VII кръг - 10 май 1951 г. Торпедо (Русе) - ЦДНВ	0:6
VIII кръг - 13 май 1951 г. Спартак (Сф) - ЦДНВ	1:0
IX кръг - 3 юни 1951 г. ЦДНВ - Торпедо (Димитровград)	3:1
X кръг - 9 юни 1951 г. Локомотив (Пг) - ЦДНВ <i>Янков, Михайлов - 2, Миланов - 2</i>	0:5
XI кръг - 14 юни 1951 г. ЦДНВ - Академик (Сф) <i>Финков (Ак) - автогол, Миланов</i>	2:0

Втори полусезон

XII кръг - 21 юни 1951 г. ЦДНВ - Спартак (Сталин) <i>Миланов</i>	1:0
XIII кръг - 1 юли 1951 г. ЦДНВ - Торпедо (Плевен) <i>Миланов, Михайлов, Стефанов - 3</i>	5:1
XIV кръг - 7 юли 1951 г. Червено знаме (Сф) - ЦДНВ <i>Янков, Миланов</i>	0:2
XV кръг - 13 юли 1951 г. ЦДНВ - Строител (Сф) <i>Миланов</i>	1:0
XVI кръг - 22 юли 1951 г. ДНВ (Пг) - ЦДНВ <i>Пеев, Стефанов</i>	0:2

XVII кръг - 12 септември 1951 г. Динамо - ЦДНВ	2:0
XVIII кръг - 18 юли 1951 г. ЦДНВ - Торпедо (Русе) <i>П. Михайлов - 6, Миланов - 3, М. Янков - 3</i>	12:0
XIX кръг - 31 август 1951 г. ЦДНВ - Спартак (Сф)	0:1
XX кръг - 14 октомври 1951 г. Торпедо (Димитрово) - ЦДНВ <i>Евстатиев (Торпедо) - автогол, Стефанов</i>	0:2
XXI кръг - 25 октомври 1951 г. ЦДНВ - Локомотив (Пг) <i>Миланов</i>	1:0
XXII кръг - 9 септември 1951 г. Академик - ЦДНВ <i>Панайотов, Стефанов - 2</i>	1:3

Крайно класиране

1. ЦДНВ	37т.	62:7
2. Спартак (Сф)	36 т.	27:7
3. Динамо	26 т.	37:16

Снимка: www.cska.bg

През 1951 г. ЦДНВ завоюва втората си шампионска титла. По това време шампионската купа е преходна. След като армейците запазват последователно девет години (1954-1962) това най-престижно футболно отличие в страната ни, по решение на Българската футболна федерация, тя остава като трофей за винаги в Музея на спортната слава на ЦСКА.

голмайстор: Димитър Миланов - 13 гола
най-резултатна победа в българската елитна група ЦДНВ - Торпедо (Русе) 12:0
най-много вкарани голове в един мач Петър Михайлов - 6 в мача ЦДНВ - Торпедо (Русе)

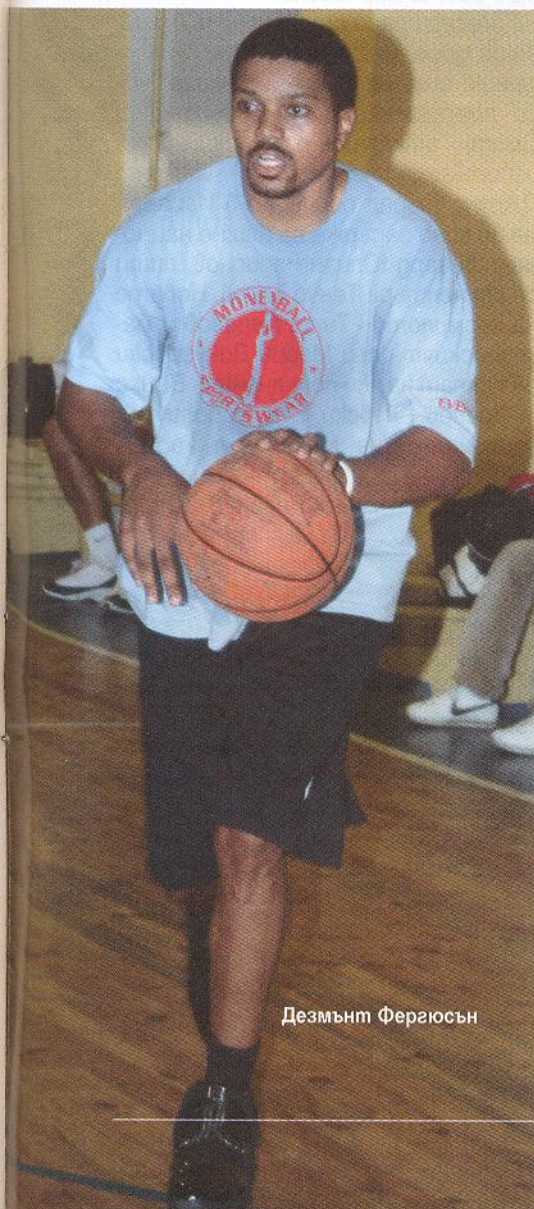
есенният стипълчейз като етюд в червено

Румен Урумов

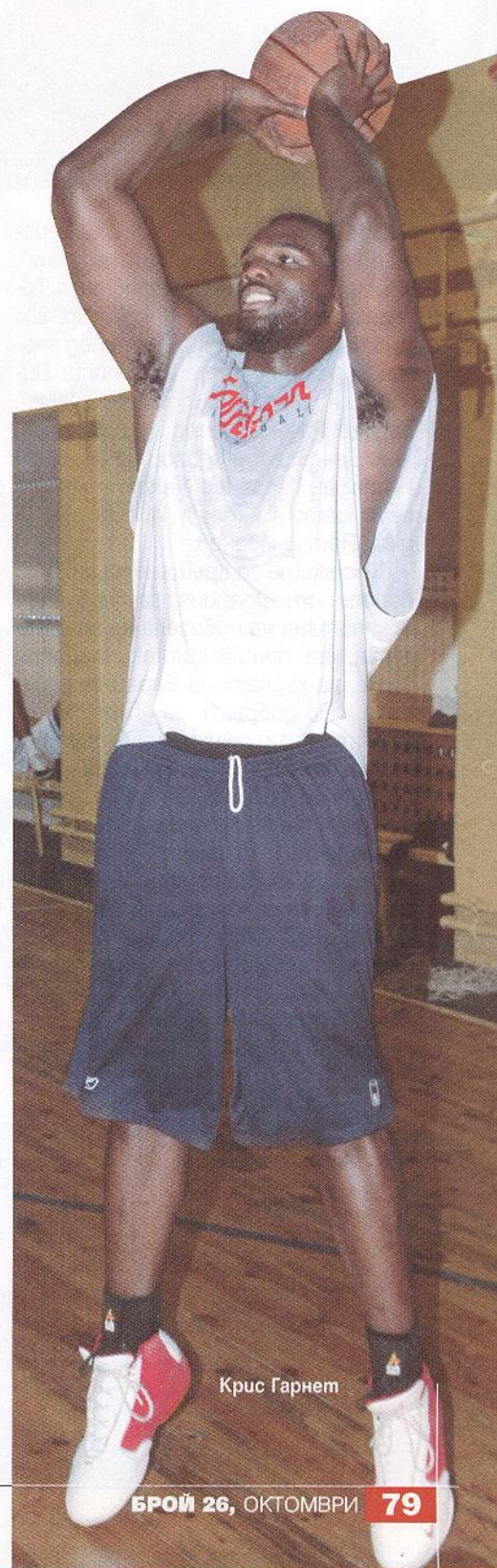
На 16 септември, с парафа под нов (2-годишен) договор на 206-сантиметровия национал Стефан Георгиев - Торо, в ЦСКА затвориха страницата с надеждите, догадките и фактите по селекцията за стартиращия на 23 октомври 63-и баскетболен сезон. Докато в гру-

гите отбори, смятани за конкуренти в шампионата, въртележката не спря, в Борисовата градина вече се заформяше нов рефрен за агитката: "И тъй, и инак да въртите, но Росен ще надвие Тити!" Става дума, за старши треньора на червените Росен Барчовски и за колежата му Тити Папазов, сменил мостика на "Левски Екопетролюм" с този на шампиона "Лукойл Академик". А тезата за аванса на Росен се усили от успеха на червения треньор, който смогна да класира националите за европейско първенство, след като 12 години колегите му (включително Тити) все не сколасваха. Надвиването, естествено, би останало блян без финансовото рамо на "Овергаз" - единственото, което съперничи по мощ на "лукойлското" под кошовите у нас.

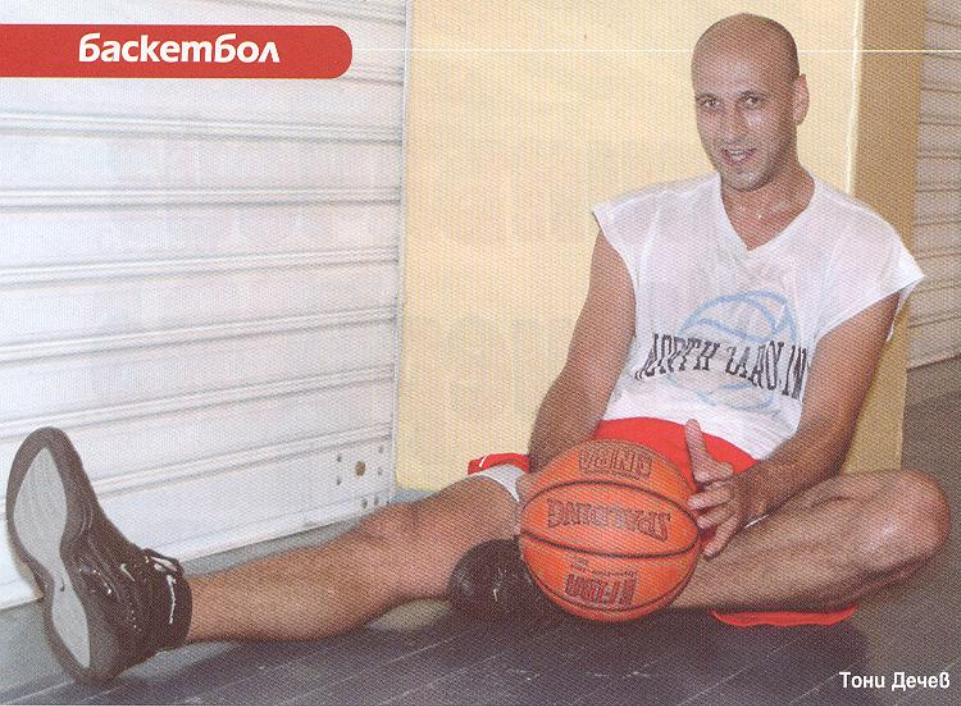
В ЦСКА вероятно формулата "минус 5, плюс 6" (5 заминали, 6 постъпили) ще покачва адреналина, а и класата. След лятото, пълно със слухове, рекапитулацията е: отидоха си капитанът Георги Давидов (в "Лукойл Академик"), американското оръжие Мак Тък (търси други цели), центърът Николай Господинов, гардът Небойша Савич и Борислав Миленков (все в "Спартак Евроинс"); привлечените не бяха в никакъв случай по-слаби - върналият се от "Левски" национален гард Йордан Бозов, тъмнокожите американци Дезмънд Фергюсън (крило, 201 см, 27 г., последен сезон в "Кливлънд" и "Портлънд" от НБА) и Крис Гарнет (център, 211 см, 24 г., от университет в Индиана), познатите от "Ямболгаз" през сезон 2002/2003 сърби Владимир Зарич

Дезмънд Фергюсън

Крис Гарнет

Тони Дечев

(гард-крило, 197 см, 32 г.) и Бранислав Вичентич (крило, "тройкаджия", 204 см, 33 г.), и перспективният Тодор Пенев от "Славия" (център, 205 см, 21 г.). От миналия сезон под знамената остават националите Димитър Ангелов (крило, 202 см, 25 г.), Людмил Радулов (гард, 180 см, 24 г.), Тони Дечев (гард-крило, 192 см, 33 г.) и Стефан Георгиев, както и младите Христо Николов, Ивайло Василев и Петьо Иванов.

Кроежите за връщане на янкито Мортън от Франция, за вербуване на капитана на новозеландците Камерън, на литовския екснационал Трибе, на хърватина Барац се осуетиха. "По-добре и за Торо, и за ЦСКА е, че заложихме на баскетболисти от България. В нашия клуб шансът за растеж е налице. Изобщо - доволен съм от свършеното по селекцията. Взехме оптимално добрите баскетболисти за бюджета, с който разполагаме. Неприятно е само, че част от играчите, които са в националния тим, са понапред с подготовката от останалите - играха стабилно в квалификациите за Евро '05", обобщава Барчовски.

Когато черните перли Фергюсън и Гарнет кацнаха с няколкодневна закъснение от Орландо, те паднаха като от забавилия ги ураган Френсис. "Не сме гледали български баскетбол, агентите от "Интерпърформансис" ни казаха, че ЦСКА е вицешампион, а целите са титла и силно участие в европейски турнир. Това ни устройва. Не познаваме Лодърдейл и Брайън

Смит, но сме играли срещу кой ли не и не им се плашим. Аз идвам от новака в НБА "Шарлот Бобкетс", но там не ми дадоха гаранция, че ще играя, докато в ЦСКА ми обещаха да бъда основна фигура..." - обясни Дезмънд Фергюсън. Гарнет участва през лятото в кампа на "Сакраменто", но не получи задоволителна оферта от "кралете". Както на всичките им предшественици от US-връзката (още преди 10 ноември 1989 г. в Русе се подвизаваха Дог и Фар, в ЦСКА пък помнят Петров, Мортън, Тък...) България за тях е екзотика, а морето в баскета им е го колене. Но спечелените твърдят, че Фергюсън и Гарнет са едни от аргументите настъпващата баскетболна есен у нас да се превърне в своеобразен етиюд в червено.

От ЦСКА уточняват, че домакинските мачове пак ще се играят в ремонтираната зала в Борисовата градина, плейофите - в "Универсиада", като червените предлагат на БФБ там да са и дубоите им с "Лукойл Академик" и в редовния сезон. В контролите преди старта на сезона окончателно трябва да се заличи разликата в подготовката между националите и останалите играчи. Така, че още първите стъпки в есенния стипълчейз под кошовете да водят към целта, за която "Овъргаз" осигурява и бюджет, и организация: 12-а титла, купа на България, пробив в турнира на Евролигата на ФИБА-Европа.

В европейския турнир спорят 32 отбора от 18 страни, разделени в 4 групи по 8. Стартят на груповата

фаза е на 26 октомври, 14 мача предстоят за всеки тим до 8 февруари. Първите 4 състава от всяка група продължават в осминафиналите, където се играе до 2 победи от 3 мача. Така е и на четвъртфиналите, победителите в които ще спорят във финалната четворка от 6 до 8 май 2005 г. Червените са в жестока компания: победителят в миналогодишният турнир "Уникс" (Казан) - втори в руската Суперлига, другият фаворит - украинският вицешампион БК "Киев", класните "Апоел" (Галил Елион, Израел) и "Фенербахче" (Истанбул), шампионите на страните си "Нимбург" (Чехия), "Капошвари" (Унгария) и "Фершпег" (Македония). "Предимството ни обаче е, че имаме много добра програма и ако започнем с успех в Чехия на 27 октомври, можем да запишем 4 победи на старта - на 2 ноември в София срещу "Апоел", на 9 ноември в Унгария, на 16 ноември в София срещу "Фенербахче"... Аутсайдерите няма", смята Барчовски.

Месец преди старта на шампионата дори първенецът "Лукойл Академик" още се туткаше около 3-ия си американец (след Лодърдейл и Смит) - отказа се от Ерик Баркли, изпитваше плеймейкъра Ламонт Джоунс (играл последно в Израел), не бе ясно задържа ли или не националния гард Юлиан Радионоф, лиши се от центъра Тенчо Банев. Новите на кормилото - Тити Папазов и македонският спец Марин Докузовски разчитат на яки попълнения - Бойко Младенов ("Левски Екопетролуум"), националът на Македония Георги Чековски ("Прищина"), Георги Давидов (ЦСКА), Гинко Василев ("Спартак Евроинс"). Вечният съперник на ЦСКА - "Левски" пък (с наставник Тони Божанков) буквално бе оголен откъм играчи: Бозов, Младенов, близнаците Деян и Калоян Иванови (в руския "Автогор"), Иван Тилев (в "Сантарен", Португалия) си тръгнаха, Хриси Димитров и Станислав Славейков бяха на път... И май игния сезон "вечното дерби" ще липсва.

Червеният баскетболен тим в никой случай няма да бъде самотен бегач, но той има все пак известно предимство на старта на есенния стипълчейз. Кое то носи и самочувствие.

ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

Въпрос на избор

Кредитна карта **без депозит** от Първа инвестиционна банка

- | Кредитен лимит до 50 000 лв.
- | Гратисен период до 45 дни
- | Без годишна такса през първата година
- | Лихвен процент от 1,0% до 1,5% на месец.

**Колко е
разликата
между добрия и
перфектния мъж?**

**5 см.
Няма грешка!**

Пълна информация можете да получите във всички клонове и офиси на Първа инвестиционна банка в цялата страна, на тел. 0800 12012, както и на www.fibank.bg